

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 386

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

49 tomas

2006 m. gruodžio 29 d.

Turinys

I Aktai, kuriuos skelbti privaloma

- ★ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1889/2006, įsteigiantis demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonę ... 1
- ★ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1890/2006, iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 571/88 dėl Bendrijos žemės ūkio valdų struktūros tyrimų organizavimo, kuris susijęs su 2007–2009 m. finansine struktūra ir didžiausiu Bendrijos įnašu Bulgarijai ir Rumunijai 12
- ★ 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1891/2006, iš dalies keičiantis reglamentus (EB) Nr. 6/2002 ir (EB) Nr. 40/94, siekiant įgyvendinti Europos bendrijos prisijungimą prie Hagos susitarimo dėl pramoninio dizaino tarptautinės registracijos Ženevos akto 14

II Aktai, kurių skelbti neprivaloma

Taryba

2006/953/EB:

- ★ 2006 m. kovo 27 d. Tarybos sprendimas dėl Europos bendrijos ir Maroko Karalystės susitarimo dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų pasirašymo ir laikino taikymo 17
- Europos Bendrijos ir Maroko Karalystės Susitarimas 18

Kaina: 22 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį. Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

2006/954/EB:

- ★ 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos sprendimas, patvirtinantis Europos bendrijos prisijungimą prie Hagos susitarimo dėl pramoninio dizaino tarptautinės registracijos Ženevos akto, priimto 1999 m. liepos 2 d. Ženevoje 28

2006/955/EB, Euratomas:

- ★ 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos sprendimas, iš dalies keičiantis Europos Bendrijų Teisingumo Teismo procedūros reglamento nuostatas, susijusias su kalbų vartojimu 44

2006/956/EB, Euratom:

- ★ 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos sprendimas, iš dalies keičiantis Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento nuostatas, susijusias su kalbų vartojimu 45

2006/957/EB:

- ★ 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos sprendimas dėl Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais pakeitimo priėmimo Europos bendrijos vardu 46

2006/958/EB:

- ★ 2006 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimas dėl Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl atitikties įvertinimo abipusio pripažinimo pataisymo sudarymo 50

2006/959/EB:

- ★ 2006 m. gruodžio 4 d. Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybės atstovų sprendimas dėl Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Maroko Karalystės Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo dėl oro susisiekiimo pasirašymo ir laikino taikymo ⁽¹⁾ 55

Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Maroko Karalystės Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimas dėl susisiekiimo oru 57

Aktai, priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties VI antraštine dalimi

- ★ 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2006/960/TVR dėl keitimosi informacija ir žvalgybos informacija tarp Europos Sąjungos valstybių narių teisėsaugos institucijų supaprastinimo 89

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1889/2006**2006 m. gruodžio 20 d.****įsteigiantis demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonę**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 179 straipsnio 1 dalį ir 181a straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) Siūloma nauja pagalbos planavimo ir teikimo sistema, kad Bendrijos išorės pagalba būtų veiksmingesnė ir skaidresnė. 2006 m. liepos 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1085/2006 ⁽²⁾ įsteigiama Pasirengimo narystei pagalbos priemonė (IPA), pagal kurią Bendrija teiks paramą šalims kandidatėms ir galimoms kandidatėms. 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1638/2006 ⁽³⁾ įsteigiama Europos kaimynystės ir partnerystės priemonė (ENPI), pagal kurią tiesiogiai remiama Europos kaimynystės politika. 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1889/2006 ⁽⁴⁾ įsteigiama Vystymąsi remiančio bendradarbiavimo ir ekonominio bendradarbiavimo finansavimo priemonė (DCI), Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1889/2006 ⁽⁴⁾ įsteigiama bendradarbiavimo su išsivysčiusiomis ir kitomis didelių pajamų šalimis ir teritorijomis finansavimo priemonė (ICI). 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1717/2006 ⁽⁵⁾ įsteigiama Stabilumo finansavimo priemonė (IfS), pagal kurią teikiama pagalba, kilus krizėms ar krizių grėsmėms, ar kilus ypatingoms tarptautinėms ar tarpregioninėms grėsmėms. Šiuo reglamentu įsteigiama demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonė (Europos iniciatyva remti demokratiją ir žmogaus teises), leidžianti teikti paramą nesant trečiųjų šalių vyriausybių ir kitų viešosios valdžios institucijų sutikimo.

(2) Europos Sąjungos Sutarties (ES sutarties) 6 straipsnio 1 dalyje nurodoma, kad Sąjunga yra grindžiama laisvės, demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms bei teisinės valstybės principais, t. y. bendrais visų valstybių narių principais.

(3) Demokratijos ir teisinės valstybės bei pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinių laisvių rėmimas, plėtra ir stiprinimas yra svarbiausias Bendrijos vystymosi politikos ir ekonominio, finansinio ir techninio bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis tikslas ⁽⁶⁾. Įsipareigojimas gerbti, remti ir saugoti demokratijos principus bei žmogaus teises yra esminė Bendrijos sutartinių santykių su trečiosiomis šalimis dalis ⁽⁷⁾.

(4) Ši finansavimo priemonė padeda pasiekti tikslų, nurodytų vystymosi politikos pareiškime „Europos konsensusas dėl vystymosi“ (EKV), kuri Taryba ir valstybių narių vyriausybių atstovai bendrai priėmė Tarybos, Europos Parlamento ir Komisijos 2005 m. gruodžio 20 d. susitikime ⁽⁸⁾. EKV pažymima, kad „žmogaus teisių apsaugos, gero valdymo ir demokratizacijos pažanga yra esminis veiksnys mažinant skurdą ir siekiant darnaus vystymosi“, tuo pačiu ji padeda pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslų (TVT).

(5) ESV pakartotinai patvirtina, kad lyčių lygybės ir moterų teisių rėmimas yra pagrindinių žmogaus teisių ir socialinio teisingumo objektas, kuris taip pat padeda pasiekti visų TVT, įgyvendinti Kairo veiksmų programą ir Konvenciją dėl visų moterų diskriminacijos formų panaikinimo, taigi lyčių lygybės klausimas yra svarbi šio reglamento dalis.

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento nuomonė (dar neskelbta *Oficialiajame leidinyje*) ir 2006 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL L 210, 2006 7 31, p. 82.

⁽³⁾ OL L 310, 2006 11 9, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 386, 2006 12 29, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 327, 2006 11 24, p. 1.

⁽⁶⁾ 2001 m. gegužės 8 d. Komisijos komunikatas dėl Europos Sąjungos vaidmens propaguojant žmogaus teises ir demokratiją trečiojoje šalyse.

⁽⁷⁾ 1995 m. gegužės 23 d. Komisijos komunikatas dėl pagarbos demokratijos principams ir žmogaus teisėms įtraukimo į Bendrijos ir trečiųjų šalių susitarimus.

⁽⁸⁾ OL C 46, 2006 2 24, p. 1.

- (6) Ši finansavimo priemonė padeda siekti Sąjungos Bendrosios užsienio ir saugumo politikos tikslo, numatyto Europos Sąjungos sutarties 11 straipsnio 1 dalyje ir suformuluoto pagal ES gaires bei susijusio su demokratijos, teisinės valstybės, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms plėtra ir stiprinimu.
- (7) Bendrijos parama demokratijos, teisinės valstybės, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms plėtrai ir stiprinimui pagrįsta bendraisiais Tarptautinės žmogaus teisių chartijos ir visų kitų Jungtinių Tautų (JT) priimtų dokumentų dėl žmogaus teisių, taip pat svarbių regioninio lygio dokumentų dėl žmogaus teisių principais;
- (8) Demokratija ir žmogaus teisės – labai susiję dalykai. Tokios pagrindinės laisvės kaip žodžio laisvė ir laisvė jungtis į asociacijas su kitais – tai būtina politinio pliuralizmo ir demokratijos proceso sąlyga, kadangi demokratinė kontrolė ir valdžių atskyrimas yra būtini užtikrinti nepriklausomą teismų veiklą ir teisinę valstybę, kurios taip pat būtinos veiksmingai žmogaus teisių apsaugai.
- (9) Žmogaus teisių klausimai yra vertinami kaip visuotinai pripažintos tarptautinės normos, tačiau demokratija taip pat turėtų būti procesas, apimantis visus visuomenės sluoksnius ir įvairias institucijas, ypač nacionalinius demokratinius parlamentus, kad būtų užtikrintas dalyvavimas, atstovavimas, reagavimas ir atskaitomybė. Žmogaus teisių kultūros kūrimas ir palaikymas bei siekis, kad demokratija tarnautų piliečiams, nors tai ypač aktualu ir sudėtinga besiformuojančios demokratijos valstybėse, iš tiesų yra nuolatinis iššūkis, metamas visų pirma konkrečios šalies žmonėms, tačiau nemenkinant tarptautinės bendruomenės įsipareigojimų.
- (10) Norint veiksmingai, skaidriai, laiku ir lanksčiai išspręsti pirmiau minėtus klausimus, kol nustos galioti 1999 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 975/1999, nustatantis reikalavimus dėl vystymąsi remiančio bendradarbiavimo veiksmų programų, kurios padeda siekti bendrojo tikslo — plėtoti ir įtvirtinti demokratiją ir teisinę valstybę bei gerbti žmogaus teises ir pagrindines laisves, įgyvendinimo ⁽¹⁾ ir 1999 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 976/1999, nustatantis reikalavimus dėl Bendrijos veiksmų programų, kurios, išskyrus vystymąsi remiančio bendradarbiavimo veiksmų programas, pagal Bendrijos bendradarbiavimo politiką padeda siekti bendrojo tikslo — plėtoti ir įtvirtinti demokratiją ir teisinę valstybę bei gerbti žmogaus teises ir pagrindines laisves trečiojoje šalyse, įgyvendinimo ⁽²⁾, kurie sudarė teisinį Europos iniciatyvos remti demokratiją ir žmogaus teises pagrindą, o nustos galioti iki 2006 m. gruodžio 31 d., reikalingos konkrečios finansinės lėšos ir konkreti finansavimo priemonė, kuri galėtų veikti atskirai, tačiau tuo pačiu papildytų ir sustiprintų susijusias Bendrijos priemones, skirtas išorės pagalbai, Partnerystės susitarimą tarp Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių ⁽³⁾ ir humanitarinę pagalbą.
- (11) Pagal šį reglamentą Bendrijos pagalba yra skirta papildyti įvairias kitas ES įgyvendinimo priemones politikos demokratijos ir žmogaus teisių srityje: nuo politinio dialogo ir diplomatinių demaršų iki įvairių finansinio ir techninio bendradarbiavimo priemonių, įskaitant geografines ir temines programas. Be to, ji papildys labiau su krizėmis susijusias intervencijas, vykdomas pagal Stabilumo priemonę.
- (12) Be priemonių, įgyvendinamų pagal Pasirengimo narystei priemonę, Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę, Vystymąsi remiančio bendradarbiavimo ir ekonominio bendradarbiavimo priemonę, Kotonu susitarimą su Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) šalimis, Bendradarbiavimo su išsivysčiusiomis šalimis ir kitomis aukštų pajamų šalimis ir teritorijomis priemonę ir Stabilumo priemonę, kurias patvirtino šalys partnerės, taip pat jas papildydama, pagal šį reglamentą Bendrija ypač teikia pagalbą, padedančią spręsti žmogaus teisių ir demokratizacijos klausimus pasaulio, regioniniu, nacionaliniu ir vietiniu mastu kartu su pilietine visuomene ir apimančią visas įvairių nuo valstybės nepriklausomų asmenų ar grupių, veikiančių žmogaus teisių ir demokratijos rėmimo srityje, socialinės veiklos rūšis.

⁽¹⁾ OL L 120, 1999 5 8, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2110/2005 (OL L 344, 2005 12 27, p. 1).

⁽²⁾ OL L 120, 1999 5 8, p. 8. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2112/2005 (OL L 344, 2005 12 27, p. 23).

⁽³⁾ OL L 317, 2000 12 15, p. 3; OL L 385, 2004 12 29, p. 88.

- (13) Be to, kadangi demokratijos ir žmogaus teisių tikslai vis labiau turi būti įtraukiami į visas išorės pagalbos finansavimo priemonės, pagal šį reglamentą Bendrijos pagalba dėl savo tarptautinio pobūdžio ir savarankiškumo trečiųjų valstybių vyriausybės ir kitų valdžios institucijų atžvilgiu atliks dar ir konkrečią papildomąją funkciją. Todėl bus sukurtos galimybės bendradarbiauti su pilietine visuomene jautriais žmogaus teisių ir demokratijos klausimais, įskaitant migrantų naudojimąsi žmogaus teisėmis, prieglobsčio siekiančių asmenų ir šalies viduje perkeltų asmenų teises, sudarant sąlygas lanksčiau reaguoti į besikeičiančias aplinkybes arba remti naujoves. Be to, ši priemonė suteikia Bendrijai galimybę numatyti ir remti konkrečius tarptautinius tikslus ir priemones, kurie nėra susiję geografiškai ar su krizėmis ir kuriems reikėtų taikyti daugiašališkumo principą arba imtis veiksmų Bendrijoje bei įvairiose trečiojoje šalyse. Ji labai svarbi tokiems veiksams kaip parama nepriklausomoms ES vykdomoms rinkimų stebėjimo misijoms, kuriems reikalinga darni politika, vienoda valdymo sistema ir bendri veiklos standartai.
- (14) Demokratijos vystymas ir stiprinimas pagal šį reglamentą turėtų apimti ir demokratiškai išrinktus parlamentus bei jų gebėjimą remti ir plėtoti demokratinį reformų procesą. Taigi nacionaliniai parlamentai turėtų būti įtraukti kaip valdžios institucijos, turinčios teisę gauti paramą pagal šį reglamentą, kai tai būtina siekiant šio reglamento tikslų, nebent siūloma priemonė galėtų būti finansuojama panaudojus susijusią Bendrijos išorės pagalbos priemonę.
- (15) 2001 m. sausio 21 d. „Gairėse veiklos koordinavimui stiprinti tarp Bendrijos, atstovaujamos Komisijos, ir valstybių narių išorės pagalbos srityje“ pažymima, kad reikia geriau koordinuoti ES išorės pagalbą, remti žmogaus teisių bei pagrindinių laisvių demokratizaciją ir pagarbą visame pasaulyje. Komisija ir valstybės narės turėtų užtikrinti, kad susijusios jų pagalbos priemonės papildytų viena kitą ir būtų nuoseklios, vengiant sutapimo ir dubliavimo. Komisija ir valstybės narės turėtų siekti glaudesnio koordinavimo su kitais donorais. Bendrijos politika vystomojo bendradarbiavimo srityje turėtų papildyti valstybių narių vykdomą politiką.
- (16) Atsižvelgiant į teikiamos Bendrijos pagalbos remti demokratiją ir žmogaus teises svarbą ir taikymo sritį, Komisija turi reguliariai ir dažnai keistis informacija su Europos Parlamentu.
- (17) Programavimo proceso pradžioje, prireikus, Komisija turi tartis su pilietinės visuomenės atstovais, taip pat kitais pagalbos teikėjais ir dalyviais, kad jiems būtų lengviau prisidėti prie šio proceso, ir užtikrinti, kad pagalbos veiksmai kuo labiau papildytų viena kitą.
- (18) Bendrija turi sugebėti greitai reaguoti į nenumatytus poreikius ir veikti ypatingomis aplinkybėmis, kad būtų stiprinamas jos išipareigojimo remti demokratiją ir žmogaus teises šalyse, kuriose susiklosto tokia situacija, patikimumas ir veiksmingumas. Tuo tikslu Komisija turi turėti galimybę nuspręsti dėl ypatingųjų priemonių, kurios nenumatytos strategijų dokumentuose. Ši pagalbos valdymo priemonė atitinka priemones, numatytas kitose išorės pagalbos finansavimo priemonėse.
- (19) Bendrija taip pat turėtų turėti galimybę lanksčiai ir laiku reaguoti į ypatingus žmogaus teisių gynėjų poreikius, naudodama *ad hoc* priemones, nesusijusias su raginimais teikti pasiūlymus. Be to, pagal Finansinio reglamento sąlygas, subjektai, kurie pagal taikomą nacionalinę teisę nėra juridiniai asmenys, taip pat gali turėti teisę gauti paramą;
- (20) Šiuo reglamentu 2007–2013 m. laikotarpiui nustatomas finansinis paketas, kuris biudžeto valdymo institucijai yra pirminė orientacinė suma pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 37 punktą ⁽¹⁾.
- (21) Iki 2006 m. pabaigos nustojus galioti 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimui Nr. 791/2004/EB dėl Bendrijos veiklos programos, skatinant įstaigų veiklą Europos matu ir palaikant specifines veiklos kryptis mokymo ir lavinimo srityje ⁽²⁾, kuris buvo teisinis finansavimo pagrindas, reikia užtikrinti finansinę paramą Europos tarpuniversitetiniam žmogaus teisių ir demokratizacijos centrai (EIUC), organizuojančiam Europos žmogaus teisių ir demokratizacijos magistrantūros studijas, taip pat ES ir JT stipendijų programai.
- (22) Europos Sąjungos rinkimų stebėjimo misija gerokai ir sėkmingai prisideda prie demokratinio proceso trečiojoje šalyse ⁽³⁾. Tačiau demokratijos skatinimas yra kur kas daugiau nei tik rinkimų procesas. Taigi išlaidos ES rinkimų stebėjimo misijoms neturėtų sudaryti neproporcingai didelės viso pagal šį reglamentą galimo finansavimo dalies.

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 138, 2004 4 30, p. 31.

⁽³⁾ 2000 m. balandžio 11 d. Komisijos komunikatas dėl ES pagalbos ir stebėjimo rinkimų metu.

(23) Reglamento įgyvendinimui reikalingos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, kuriame apibrėžta Komisijai suteiktų įgaliojimų įgyvendinimo tvarka ⁽¹⁾.

(24) Remiantis proporcingumo principu, siekiant įgyvendinti pagrindinį šio reglamento tikslą, būtina ir tinkama nustatyti taisykles dėl Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės. Šiuo reglamentu, remiantis Sutarties 5 straipsnio 3 dalimi, neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TIKSLAI IR TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Tikslai

1. Šiuo reglamentu įsteigiama Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonė, pagal kurią Bendrija teiks pagalbą, įgyvendindama savo politiką dėl vystymąsi remiančio bendradarbiavimo ir ekonominio, finansinio ir techninio bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis, derančio su visa ES užsienio politika, kuris prisideda prie demokratijos, teisinės valstybės, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms plėtros ir stiprinimo.

2. Tokia pagalba pirmiausia yra skirta:

- a) didinti pagarbą žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, įtvirtintoms Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje ir kitose tarptautinėse ir regioninėse žmogaus teisių apsaugos priemonėse, ir jų laikymąsi, skatinti ir stiprinti demokratiją bei demokratines reformas trečiosiose šalyse, ypač remiant pilietinės visuomenės organizacijas, teikti paramą ir solidarizuotis su žmogaus teisių gynėjais ir represijų ir prievartos aukomis, taip pat stiprinti pilietinę visuomenę, aktyviai besireiškiančią skatinant žmogaus teises ir demokratiją;
- b) skatinti ir stiprinti tarptautines ir regionines žmogaus teisių gynimo, skatinimo ir stebėsenos, demokratijos ir teisinės valstybės skatinimo sistemas, taip pat suaktyvinti pilietinės visuomenės vaidmenį šiose sistemose;

- c) stiprinti pasitikėjimą rinkimų procesu ir jo patikimumą, ypač tam naudojant rinkimų stebėjimo misijas ir remiant šiuose procesuose dalyvaujančias vietos pilietinės visuomenės organizacijas;

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Atsižvelgiant į 1 ir 3 straipsnius, Bendrijos pagalba siejama su šiomis sritimis:

- a) parama dalyvavimo ir atstovavimo demokratijai bei jų stiprinimas, įskaitant parlamentinę demokratiją, ir parama demokratijos procesams, daugiausia pasitelkus pilietinės visuomenės organizacijas, *inter alia*:

- i) skatinant susivienijimų steigimo ir susirinkimų laisvę, netrukdomą asmenų judėjimą, nuomonių ir raiškos laisvę, įskaitant meninę ir kultūrinę raišką, nepriklausomą žiniasklaidą, netrukdomą prieigą prie informacijos ir priemonės, skirtas nugalėti administraciniams kliūtimis, trukdančioms naudotis minėtomis laisvėmis, įskaitant kovą su cenzūra;

- ii) stiprinant teisinę valstybę, skatinant teismų nepriklausomybę, skatinant ir vertinant teises ir institucijų reformas, taip pat remiant teisę kreiptis į teismą;

- iii) remiant ir didinant Tarptautinio baudžiamojo teismo, *ad hoc* tarptautinių baudžiamųjų tribunolų ir pereinamojo laikotarpio teisingumo sistemos procesų svarbą, taip pat tiesos ir sutaikinimo priemones;

- iv) remiant reformas, skirtas sukurti veiksmingą ir skaidrią demokratinę atskaitomybę ir priežiūrą, įskaitant saugumo ir teisingumo sektorių priežiūrą, ir skatinant kovos su korupcija priemones;

- v) skatinant politinį pliuralizmą ir demokratinį politinį atstovavimą, taip pat skatinant politinį piliečių, ypač labiausiai remtinų grupių, dalyvavimą demokratinėse reformų procese vietos, regiono ir nacionaliniu lygmenimis;

- vi) skatinant vyrų ir moterų dalyvavimą lygiomis teisėmis visuomeniniame, ekonominiame ir politiniame gyvenime, taip pat remiant lygias moterų galimybes, jų dalyvavimą ir politinį atstovavimą;

- vii) remiant priemones, skirtas taikaus grupių interesų suderinimo palengvinimui, įskaitant paramą pasitikėjimo stiprinimo priemonėms, susijusioms su žmogaus teisėmis ir demokratizacija;

⁽¹⁾ OL C 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512? EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

- b) žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių rėmimas ir gynimas, kaip nurodyta Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje ir kituose tarptautiniuose dokumentuose dėl pilietinių, politinių, ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių. Tai pagalba, daugiausia teikiama per pilietinės visuomenės organizacijas, skirta *inter alia*:
- i) mirties bausmės panaikinimui, kankinimų ir netinkamo elgesio, taip pat kito žiauraus, nežmoniško ar žeminančio elgesio arba baudimo prevencijai ir kankinimų aukų reabilitacijai;
 - ii) žmogaus teisių gynėjų paramai, gynimui ir pagalbai pagal JT deklaracijos dėl asmenų, grupių ir visuomenės institucijų teisės ir pareigos remti ir ginti visuotinai pripažintas žmogaus teises ir pagrindines laisves 1 straipsnį;
 - iii) kovai su rasizmu ir ksenofobija, taip pat įvairių rūšių diskriminacija, įskaitant diskriminaciją dėl lyties, rasės, spalvos, etninės ar socialinės kilmės, genetinių ypatybių, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinės ar kitos nuomonės, priklausymo tautinei mažumai, nuosavybės, kilmės, negalios, amžiaus ar lytinės orientacijos;
 - iv) vietos tautų teisėms ir asmenų, priklausančių mažumoms ir etninėms grupėms, teisėms;
 - v) moterų teisėms, kaip skelbiama Konvencijoje dėl visų rūšių diskriminacijos moterims panaikinimo ir šios konvencijos neprivalomuose protokoluose, įskaitant kovos su moterų lyties organų žalojimu, prievartinėmis vedybomis, nusikaltimais dėl garbės, prekyba moterimis ir kitų rūšių smurtu prieš moteris priemonės;
 - vi) vaikų teisėms, kaip skelbiama Vaiko teisių konvencijoje ir jos neprivalomuose protokoluose, įskaitant kovą su vaikų darbu, prekyba vaikais ir vaikų prostitucija, taip pat vaikų ėmimu į kariuomenę ir vaikų kareivių naudojimui;
 - vii) neįgaliųjų teisėms;
 - viii) pagrindiniams darbo standartams ir įmonių socialinei atsakomybei skatinti;
 - ix) švietimui, mokymui ir stebėsenai žmogaus teisių ir demokratijos srityje, taip pat 1 dalies a punkto vii papunktyje nurodytose srityse;
 - x) paramai vietos, regionų, šalies arba tarptautinėms pilietinėms visuomenės organizacijoms, susijusioms su žmogaus teisių rėmimu ir gynimu ir su priemonėmis, nurodytomis 1 dalies a punkto vii papunktyje;
- c) tarptautinės žmogaus teisių apsaugos, teisingumo, teisinės valstybės ir demokratijos rėmimo sistemos stiprinimas, ypač
- i) teikiant paramą konkrečioms tarptautinėms ir regioninėms priemonėms žmogaus teisių, teisingumo, teisinės valstybės ir demokratijos srityse;
 - ii) skatinant pilietinės visuomenės bendradarbiavimą su tarptautinėmis ir regioninėmis tarpvyriausybiniomis organizacijomis, taip pat remiant pilietinės visuomenės organizacijų veiklą, kuria siekiama skatinti ir stebėti tarptautinių ir regioninių priemonių, susijusių su žmogaus teisėmis, teisingumu, teisine valstybe ir demokratija, įgyvendinimą;
 - iii) skatinant laikytis tarptautinės humanitarinės teisės;
- d) pasitikėjimo demokratiniais rinkimų procesais ir šių procesų patikimumo ir skaidrumo didinimas, ypač
- i) rengiant ES rinkimų stebėjimo misijas;
 - ii) naudojant kitas rinkimų procesų stebėsenos priemones;
 - iii) prisidedant prie pilietinės visuomenės organizacijų rinkimų stebėjimo gebėjimų plėtojimo regioniniu ir vietos lygiu ir remiant jų iniciatyvas, skatinančias dalyvavimą rinkimų procese ir tolesniuose procesuose;
 - iv) remiant priemones, skirtas Europos Sąjungos rinkimų stebėjimo misijų rekomendacijų įgyvendinimui, ypač pasinaudojant pilietinės visuomenės organizacijomis.
2. Lyčių lygybės, vaikų teisių ir vietos gyventojų teisių, bei neįgalių asmenų, rėmimas ir apsauga, o taip pat tokie principai kaip pažeidžiamų grupių skatinimas patiekti sprendimus, jų dalyvavimas, nediskriminacinis elgesys bei atskaitomybė įtraukiami, jeigu reikia, į visas šiame reglamente nurodytas pagalbos priemones.
3. Pagalbos priemonės, minimos šiame reglamente turėtų būti įgyvendinamos trečiųjų šalių teritorijose arba būti tiesiogiai susijusios su trečiojoje šalyje kylančiomis situacijomis, arba tiesiogiai susijusios su tarptautiniais arba regioniniais veiksmais.

3 straipsnis

Bendrijos pagalbos papildomumas ir darna

1. Pagal šį reglamentą Bendrijos pagalba atitinka Bendrijos vystomojo bendradarbiavimo politikos pagrindus bei Europos Sąjungos užsienio politiką bendrai ir papildo pagalbą, teikiamą pagal susijusias Bendrijos išorės pagalbos priemones ir Partnerystės susitarimą tarp Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno baseino šalių grupės bei Europos bendrijos ir jos valstybių narių. Pagal šį reglamentą papildoma Bendrijos pagalba teikiama siekiant paskatinti veiksmus, vykdomus pagal susijusias išorės pagalbos priemones.
2. Komisija užtikrina, kad pagal šį reglamentą patvirtintos priemonės yra suderinamos su bendra strategine Bendrijos politika ir ypač pirmiau minėtų priemonių tikslais, taip pat kitomis susijusiomis Bendrijos priemonėmis.
3. Kad Bendrijos ir valstybių narių veikla būtų veiksmingesnė ir nuoseklesnė, Komisija užtikrina glaudų jos ir valstybių narių veiklos koordinavimą, priimant sprendimus ir imantis veiklos vietoje. Koordinavimas vyksta rengiant reguliarias konsultacijas ir dažnai keičiantis reikalinga informacija, įskaitant pasikeitimą informacija su kitais pagalbos teikėjais įvairiais pagalbos ciklo etapais, ypač įgyvendinant veiklą vietoje.
4. Komisija informuoja ir nuolat keičiasi nuomonėmis su Europos Parlamentu.
5. Komisija siekia nuolatinio pasikeitimo informacija su pilietine visuomene visuose lygmenyse, įskaitant trečiųjų šalių visuomenę.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮGYVENDINIMAS

4 straipsnis

Bendra įgyvendinimo sistema

Pagal šį reglamentą Bendrijos pagalba įgyvendinama naudojant šias priemones:

- a) strategijų dokumentus ir, prireikus, jų peržiūras;
- b) metines veiksmų programas;
- c) ypatingąsias priemones;
- d) *ad hoc* priemones.

5 straipsnis

Strategijų dokumentai ir jų peržiūra

1. Strategijų dokumentuose nustatoma Komisijos strategija dėl Bendrijos pagalbos teikimo pagal šį reglamentą, Bendrijos prioritetai, tarptautinė padėtis ir pagrindinių partnerių veikla. Jie privalo derėti su šio Reglamento bendru tikslu, kitais tikslais, apimtimi ir principais.
2. Strategijų dokumentuose nustatomos Bendrijos remtinios prioritetinės veiklos sritys, konkretūs tikslai, tikėtini rezultatai ir pažangos rodikliai. Šiuose dokumentuose taip pat nurodomas orientacinis lėšų paskirstymas bendrai ir pagal kiekvieną prioritetinę sritį, jei būtina, nurodant dydžius.
3. Strategijų dokumentai ir visos jų peržiūros ar papildymai priimami 17 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Jų galiojimo terminas yra ne ilgesnis nei šio reglamento galiojimo terminas. Strategijų dokumentai peržiūrimi termino viduryje arba, jei būtina, *ad hoc*.
4. Programų sudarymo proceso pradžioje Komisija ir valstybės narės keičiasi informacija bei konsultuojasi viena su kita, taip pat su kitais pagalbos teikėjais ir dalyviais, įskaitant pilietinės visuomenės atstovus, kad jų bendradarbiavimo veikla papildytų viena kitą.

6 straipsnis

Metinės veiksmų programos

1. Nepaisydama 7 straipsnio, Komisija patvirtina metines veiksmų programas, kurių pagrindas – 5 straipsnyje nurodyti strategijų dokumentai ir jų peržiūros.
2. Metinėse veiksmų programose nustatomi siejami tikslai, intervencijos sritys, tikėtini rezultatai, valdymo tvarka ir bendra numatyto finansavimo suma. Jose turėtų būti atsižvelgiama į patirtį gautą pastaruoju metu vykdamas Bendrijos pagalbą. Šiose programose pateikiamas veiklos, kuri bus remiama, aprašymas, kiekvienai veiklai skirtų lėšų suma ir preliminarus įgyvendinimo tvarkaraštis. Tikslai yra išmatuojami, jų įgyvendinimui nustatomi ribiniai terminai.
3. Metinės veiksmų programos ir visos jų peržiūros ar papildymai priimami 17 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Tais atvejais, kai metinių veiksmų programų pakeitimai neviršija 20 proc. bendros joms skirtos sumos, tokius pakeitimus priima Komisija. Ji apie tai praneša 17 straipsnio 1 dalyje nurodytam komitetui.
4. Kai metinė veiksmų programa dar nepatvirtinta, Komisija gali išimties tvarka, remdamasi 5 straipsnyje nurodytais strategijų dokumentais, patvirtinti metinėje veiksmų programoje nenumatytas priemones pagal tas pačias taisykles ir ta pačia tvarka, kurios apibrėžtos metinėse veiksmų programose.

7 straipsnis

Ypatingosios priemonės

1. Nepaisant 5 straipsnio, jei atsiranda nenumatyti arba visiškai pateisinami poreikiai ar ypatingos aplinkybės, Komisija gali patvirtinti ypatingąsias priemones, nenumatytas strategijų dokumentuose.

2. Ypatingosiose priemonėse apibrėžiami siekiami tikslai, veiklos sritys, tikėtini rezultatai, administravimo procedūros ir bendra finansavimo suma. Šiose programose pateikiamas veiklos, kuri bus remiama, aprašymas, kiekvienai veiklai skirtų lėšų suma ir preliminarus jų įgyvendinimo tvarkaraštis. Jose turi būti pateikiamas veiklos indikatorių apibrėžimas, kuriuos reikia stebėti įgyvendinant specialiąsias priemones.

3. Jei tokių priemonių sąnaudos yra lygios arba viršija 3 000 000 EUR, Komisija jas patvirtina 17 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

4. Patvirtinusi ypatingąsias priemones, kurių suma mažesnė nei 3 000 000 EUR, per 10 darbo dienų nuo sprendimo priėmimo Komisija jas pateikia susipažinti Europos Parlamentui ir valstybėms narėms.

8 straipsnis

Pagalbos priemonės

1. Pagal šį reglamentą Bendrijos finansavimas gali būti skiriamas padengti sąnaudas, susijusias su pasirengimo, tolesnių veiksmų, stebėsenos, audito ir vertinimo veikla, būtina šio reglamento ir jo tikslų įgyvendinimui, pvz., tyrimai, susitikimai, informacija, sąmoningumo didinimas mokymas ir informacijos sklaida, įskaitant pilietinės visuomenės partneriams taikomus apmokymus ir švietėjiškas priemones, sąnaudas, susijusias su keitimusi informacija kompiuterių tinklais ir visos kitos administracinės ar techninės pagalbos sąnaudos, reikalingos programos valdymui. Be to, prirėkus, gali būti skiriamas finansavimas padengti sąnaudas, susijusias su veikla, kurios tikslas – pabrėžti pagalbos priemonių Bendrijos principus ir su veikla, kuria siekiama išaiškinti konkrečios šalies plačiajai visuomenei pagalbos priemonių tikslus ir rezultatus.

2. Bendrijos finansavimas taip pat skiriamas padengti Komisijos delegacijų, teikiančių administracinę pagalbą pagal šį reglamentą finansuojamos veiklos pagalbą, sąnaudas.

3. Komisija patvirtina pagalbos priemones, kurios nenumatytos 5 straipsnyje nurodytuose strategijų dokumentuose, pagal 7 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatas.

9 straipsnis

Ad hoc priemonės

1. Nepaisant 5 straipsnio, Komisija gali paskirti nedideles sumas *ad hoc* pagrindu žmogaus teisių gynėjams, reaguojant į būtinos apsaugos poreikius.

2. Apie įvykdytas *ad hoc* priemones Komisija nuolat praneša Europos Parlamentui ir valstybėms narėms.

10 straipsnis

Tinkamumas gauti pagalbą

1. Nepažeidžiant 14 straipsnio nuostatų, toliau išvardytos nepriklausomai ir atskaitingai veikiančios įstaigos ir veikėjai pagal šį reglamentą atitinka reikalavimus gauti finansavimą, skirtą įgyvendinti 6, 7 ir 9 straipsniuose nurodytas pagalbos priemones:

- a) pilietinės visuomenės organizacijos, įskaitant nevyriausybinės organizacijas ir nepriklausomus politinius fondus, bendruomenių organizacijas ir privataus sektoriaus pelno nesiekiančias agentūras, institucijas ir organizacijas ir jų tinklai vietiniame, nacionaliniame, regioniniame ir tarptautiniame lygmenyse;
- b) viešojo sektoriaus nepelno agentūros, institucijos ir organizacijos bei tinklai vietiniame, nacionaliniame, regioniniame ir tarptautiniame lygmenyse;
- c) nacionalinės, regioninės ir tarptautinės parlamentinės organizacijos, kai tai būtina norint įgyvendinti šia priemone siekiamus tikslus ir kai siūloma priemonė gali būti finansuojama atitinkamos Bendrijos išorės paramos priemonės apimtyje;
- d) tarptautinės ir regioninės tarpvyriausybines organizacijos;
- e) fiziniai asmenys, jei to reikia šio reglamento tikslų įgyvendinimui.

2. Kiti šio straipsnio 1 dalyje nenurodytos įstaigos arba veikėjai gali gauti finansavimą išskirtiniais ir tinkamai pateisinamais atvejais su sąlyga, kad to reikia šio reglamento tikslų įgyvendinimui.

11 straipsnis

Valdymo procedūros

1. Pagal šį reglamentą finansuojamos pagalbos priemonės įgyvendinamos remiantis 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽¹⁾ ir visomis jo peržiūromis centralizuotai arba valdant kartu su tarptautinėmis organizacijomis, kaip numatyta minėto reglamento 53 straipsnio 1 dalyje.

⁽¹⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

2. Bendro finansavimo ir kitais tinkamai pagrįstais atvejais pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 54 straipsnį Komisija gali priimti sprendimą patikėti vykdyti valstybės institucijos uždavinius, ir ypač biudžeto įgyvendinimo uždavinius, institucijoms, nurodytoms minėto reglamento 54 straipsnio 2 dalies c punkte.

12 straipsnis

Biudžeto įsipareigojimai

1. Biudžeto įsipareigojimai atliekami remiantis Komisijos sprendimais, priimtais pagal 6, 7, 8 ir 9 straipsnius.

2. Bendrijos finansavimas gali būti teikiamas *inter alia* šiomis teisinėmis formomis:

- a) sutartimis dėl dotacijų, sprendimais dėl dotacijų ar sutartimis dėl paramos;
- b) sutartimis pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 54 straipsnį;
- c) viešųjų pirkimų sutartimis;
- d) darbo sutartimis.

13 straipsnis

Finansavimo rūšys

1. Bendrijos finansavimas gali būti teikiamas šiomis formomis:

- a) projektais ir programomis;
- b) dotacijomis finansuoti tarptautinių ir regioninių tarpvyriausybinių organizacijų projektus, kaip nurodyta 10 straipsnio 1 dalies d punkte;
- c) mažomis dotacijomis žmogaus teisių gynėjams, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje, finansuoti neatidėliotinas apsaugos priemones pagal 9 straipsnio 1 dalį;
- d) dotacijomis, skirtomis padengti JT Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuro veiklos sąnaudas;
- e) dotacijomis, skirtomis padengti Europos tarpuniversitetinio žmogaus teisių ir demokratizacijos centro veiklos kaštus, ypač Europos žmogaus teisių ir demokratizacijos magistrantūros studijų programos bei ES ir JT stipendijų programos, visiškai prieinamos trečiųjų šalių piliečiams, kaštus, taip pat žmogaus teises ir demokratizaciją remiančios švietimo, mokymo ir mokslinių tyrimų veiklos kaštus;

f) pagalba tarptautiniams fondams, pvz., tarptautinių ar regioninių organizacijų valdomiems fondams;

g) žmogiškaisiais ir materialiniais ištekliais ES rinkimų stebėjimo misijų įgyvendinimui;

h) viešosiomis sutartimis, kaip apibrėžta Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 88 straipsnyje.

2. Pagal šį reglamentą finansuojamos priemonės atitinka reikalavimus gauti bendrą finansavimą iš toliau nurodytų subjektų, ypač iš:

- a) valstybių narių ir jų vietos valdžios institucijų ir ypač jų viešųjų ir pusiau valstybinių agentūrų;
- b) kitų pagalbą teikiančiųjų šalių ir ypač jų viešųjų ir pusiau valstybinių agentūrų;
- c) tarptautinių ir regioninių tarpvyriausybinių organizacijų;
- d) įmonių, firmų, kitų privačių organizacijų ir verslo atstovų, profesinių sąjungų, profesinių sąjungų federacijų bei kitų nevalstybinio sektoriaus dalyvių.

3. Kai teikiamas lygiagretus bendras finansavimas, projektas ar programa turi būti padalijama į keletą aiškiai atskiriamų dalių, kurių kiekvieną partneriai bendrai finansuoja taip, kad visuomet būtų galima nustatyti to finansavimo paskirtį. Kai bendras finansavimas įgyvendinamas kartu, jį teikiantys partneriai turi pasidalyti bendras projekto ar programos sąnaudas, o lėšos sudedamos bendrai taip, kad būtų neįmanoma nustatyti bet kurios konkrečios veiklos, vykdomos kaip projekto ar programos dalis, finansavimo šaltinio.

4. Kai bendras finansavimas įgyvendinamas kartu, Komisija gali gauti ir valdyti lėšas šio straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose nurodytų institucijų vardu, kad būtų įgyvendintos bendros priemonės. Tokios lėšos turėtų būti tvarkomos kaip asignuotos įplaukos, kaip nurodyta Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 18 straipsnyje.

5. Kai teikiamas bendras finansavimas ir kitais tinkamai pagrįstais atvejais, Komisija gali patikėti valstybės institucijos uždavinius, ir ypač biudžeto įgyvendinimo uždavinius, institucijoms, nurodytoms Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 54 straipsnio 2 dalies c punkte.

6. Bendrijos parama negali būti naudojama valstybių paramos gavėjų mokesčiams, muitams ar įmokoms sumokėti.

14 straipsnis

Dalyvavimo taisyklės ir kilmės taisyklės

1. Konkursuose dėl pirkimų ar dotacijų sutarčių, finansuojamų pagal šį reglamentą, turi teisę dalyvauti visi fiziniai asmenys, kurie yra Bendrijos valstybės narės, šalies, Europos bendrijos laikomos stojančia šalimi ar oficialia šalimi kandidate, arba Europos ekonominės erdvės valstybės narės piliečiai, ar jose įsikūrę juridiniai asmenys.

Konkursuose dėl pirkimų ar dotacijų sutarčių, finansuojamų pagal šį reglamentą, be fizinių ar juridinių asmenų, kurie atitinka reikalavimus pagal šį reglamentą, taip pat turi teisę dalyvauti visi fiziniai asmenys, kurie yra Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos Vystymosi paramos komiteto (EBPO/VPK) nurodytų besivystančių šalių piliečiai ar jose įsikūrę juridiniai asmenys. Komisija paskelbia ir atnaujina EBPO/VPK parengtą besivystančių šalių sąrašą, atsižvelgdama į nuolat atnaujinamus šio sąrašo duomenis ir apie tai praneša Tarybai.

2. Konkursuose dėl pirkimų ar dotacijų sutarčių, finansuojamų pagal šį reglamentą, taip pat turi teisę dalyvauti visi fiziniai asmenys, kurie yra bet kurios šalies, išskyrus 1 dalyje nurodytas šalis, piliečiai ar jose įsikūrę juridiniai asmenys, jei buvo nustatyta abipusė galimybė gauti jų išorės pagalbą. Abipusė galimybė suteikiama, kai šalis minėtąją galimybę vienodomis sąlygomis suteikia valstybėms narėms ir konkrečiai pagalbą gaunančiai šaliai.

Abipusė galimybė gauti išorės pagalbą nustatoma priimant konkretų sprendimą dėl atitinkamos šalies ar regioninės šalių grupės. Toks sprendimas priimamas 17 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ir galioja mažiausiai vienerius metus.

3. Konkursuose dėl pirkimų ar dotacijų sutarčių, finansuojamų pagal šį reglamentą, turi teisę dalyvauti tarptautinės organizacijos.

4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatos nepažeidžia organizacijų, turinčių teisę dalyvauti bet kokiame konkurse, teisės dėl jų veiklos pobūdžio ar vietos dalyvauti konkursuose, atsižvelgiant į veiklos tikslus.

5. Ekspertai gali būti bet kurios šalies piliečiai. Ši nuostata nepažeidžia Bendrijos viešųjų pirkimų taisyklių kokybinių ir finansinių reikalavimų.

6. Jei pagal šį reglamentą finansuojamos priemonės įgyvendinamos centralizuotai ir netiesiogiai, patikint vykdėti viešąją misiją specialioms Bendrijos institucijoms, tarptautinėms ar nacionalinėms viešojo sektoriaus institucijoms ar privatinės teisės reglamentuojamiems subjektams, kaip apibrėžta Reglamento (EB,

Euratomas) Nr. 1605/2002 54 straipsnio 2 dalies c punkte, valdymo institucijos konkursuose dėl pirkimų ar dotacijų sutarčių taip pat turi teisę dalyvauti visi fiziniai asmenys, kurie yra šalių, galinčių sudaryti su Bendrija viešųjų pirkimų sutartis ir gauti jos dotacijas, remiantis šio straipsnio 1 dalyje apibrėžtais principais, ar bet kurios kitos šalies, kuri pagal valdymo institucijos taisykles ir tvarką atitinka reikalavimus, piliečiai bei šiose šalyse įsikūrę juridiniai asmenys.

7. Kai Bendrijos pagalba skiriama veiklai, įgyvendinamai pasitelkus tarptautinę organizaciją, atitinkamose sutartinėse procedūrose dalyvauti turi teisę visi fiziniai ir juridiniai asmenys, atitinkantys šio straipsnio reikalavimus, taip pat visi fiziniai ir juridiniai asmenys, atitinkantys tos organizacijos taisyklių reikalavimus, atsižvelgiant į tai, kad visiems pagalbą teikiantiems subjektams būtų sudarytos vienodos sąlygos. Tokios pat taisyklės taikomos tiekiamoms prekėms, medžiagoms ir ekspertams.

8. Kai Bendrijos finansavimas skiriamas veiklai, bendrai finansuojamai su trečiąja šalimi pagal savitarpiškumo principą, ar su regionine organizacija, ar su valstybe nare, atitinkamose sutartinėse procedūrose gali dalyvauti visi fiziniai ir juridiniai asmenys, atitinkantys šio straipsnio reikalavimus, taip pat visi fiziniai ir juridiniai asmenys, atitinkantys tokios trečiosios šalies, regioninės organizacijos ar valstybės narės taisyklių reikalavimus. Tokios pat taisyklės taikomos tiekiamoms prekėms, medžiagoms ir ekspertams.

9. Visų prekių ir medžiagų, įsigytų pagal šį reglamentą finansuojamą sutartį, kilmės šalis turi būti Bendrija ar tinkama gauti pagalbą šalis, kaip nurodyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse. Šiame reglamente vartojama kilmės sąvoka atitinka jos apibrėžimą susijusiose Bendrijos teisės aktuose dėl muitinės taikomų kilmės taisyklių.

10. Komisija tinkamai pagrįstais atvejais gali leisti dalyvauti konkursuose fiziniams ir juridiniams asmenims iš šalių, palaikančių nuolatinius ekonominius, prekybinius ar geografinius ryšius su kaimyninėmis šalimis arba iš kitų trečiųjų šalių, taip pat gali leisti įsigyti ir naudoti kitokios kilmės prekes ir medžiagas.

11. Leidžiančios nukrypti nuostatos gali būti pagrįstos, jei konkrečių šalių rinkose nėra galimybės ypatingos skubos atvejais įsigyti gaminių ir paslaugų arba jei dėl tinkamumo taisyklių būtų neįmanoma ar pernelyg sunku įgyvendinti projektą, programą ar veiksmą.

12. Konkursą laimėję dalyviai laikosi pagrindinių darbo standartų, pvz., pagrindinių Tarptautinės darbo organizacijos darbo standartų, konvencijų dėl laisvės jungtis į asociacijas su kitais, kolektyvinių derybų laisvės, priverstinio ir privalomojo darbo panaikinimo, darbo ir profesinių santykių diskriminacijos panaikinimo ir vaikų darbo panaikinimo.

15 straipsnis

Finansinių Bendrijos interesų apsauga

1. Visuose susitarimuose ar sutartyse, sudarytuose įgyvendinant šį reglamentą, yra nuostatos, užtikrinančios finansinių Bendrijos interesų apsaugą, pirmiausia nuo sukčiavimo, korupcijos ir visų kitų pažeidimų, kaip nurodyta 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamente (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ⁽¹⁾, 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamente (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų ⁽²⁾ ir 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB, Euratomas) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ⁽³⁾.

2. Susitarimuose ir sutartyse Komisijai ir Audito rūmams yra aiškiai suteikiami įgaliojimai atlikti visų Bendrijos lėšas gavusių rangovų ir subrangovų auditą, remiantis dokumentais ir patikrinimais vietoje. Be to, juose Komisijai yra aiškiai suteikiamas įgaliojimas atlikti patikrinimus ir kontrolę, kaip nurodyta 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamente (Euratomas, EB) Nr. 2185/96.

16 straipsnis

Vertinimas

1. Komisija reguliariai stebi ir persvarsto savo programas ir vertina programavimo veiksmingumą, suderinamumą ir nuoseklumą, jei būtina, pasitelkiant nepriklausomus vertintojus iš išorės, kad nustatytų, ar buvo įgyvendinti tikslai, ir galėtų parengti rekomendacijas dėl veiklos gerinimo ateityje. Tinkamai atsižvelgiama į Europos Parlamento ar Tarybos pasiūlymus atlikti nepriklausomą išorės vertinimą.

2. Komisija siunčia susipažinti savo vertinimo ataskaitas 17 straipsnio 1 dalyje nurodytam komitetui ir Europos Parlamentui. Valstybės narės gali reikalauti aptarti konkrečius įvertinimus 17 straipsnio 1 dalyje nurodytame komitete. Šie rezultatai panaudojami rengiant programas ir skirstant išteklius.

3. Komisija, vertindama pagal šį reglamentą teikiamą Bendrijos pagalbą, prirėkus, įtraukia visus dalyvius. Skatinamas vertinimas kartu su valstybėmis narėmis, tarptautinėmis organizacijomis arba kitomis institucijomis.

⁽¹⁾ OL L 312, 1995 12 23, p. 1.

⁽²⁾ OL L 292, 1996 11 15, p. 2.

⁽³⁾ OL L 136, 1999 5 31, p. 1.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Demokratijos ir žmogaus teisių komitetas (toliau – Komitetas).

2. Kai daroma nurodą į šią dalį, taikomi Tarybos sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas. Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nurodytas terminas yra 30 dienų.

3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

18 straipsnis

Metinė ataskaita

1. Komisija nagrinėja pažangą, padarytą pagal šį reglamentą įgyvendinamas pagalbos priemonės, ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai metinę ataskaitą apie pagalbos įgyvendinimo rezultatus ir, kiek įmanoma, pagrindinius pagalbos rezultatus ir poveikį. Ši ataskaita – tai neatskiriama metinio pranešimo apie Europos bendrijos vystymo politikos ir išorės pagalbos įgyvendinimą bei metinio ES pranešimo apie žmogaus teises dalis.

2. Metinėje ataskaitoje pateikiama informacija apie praėjusiais metais finansuotas priemonės, stebėsenos rezultatus, vertinimo veiklą, susijusių partnerių įtraukimą ir biudžeto įsipareigojimus bei mokėjimus, suskirstytus pagal tarptautines, regionines ir šalių priemonės, bei apie pagalbos sritis. Ataskaitoje, naudojant kiek galima konkretnius ir išmatuojamus jos vaidmens rodiklius, vertinami pagalbos rezultatai siekiant šio reglamento tikslų.

19 straipsnis

Finansinis paketas

Šio reglamento įgyvendinimo 2007–2013 m. finansinis paketas yra 1 104 000 000 mln. EUR. Metinius asignavimus patvirtina biudžeto valdymo institucija, neperžengdama 2007–2013 m. finansinėje programoje nustatytų ribų.

20 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip iki 2010 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje vertinamas šio reglamento įgyvendinimas per pirmuosius trejus metus, prirėkus, kartu pateikiant teisės akto, kuriame siūlomi reikalingi šio Reglamento pakeitimai, projektą

21 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną nuo jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Jis taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. gruodžio 20 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. KORKEAOJA

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1890/2006

2006 m. gruodžio 20 d.

iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 571/88 dėl Bendrijos žemės ūkio valdų struktūros tyrimų organizavimo, kuris susijęs su 2007–2009 m. finansine struktūra ir didžiausiu Bendrijos įnašu Bulgarijai ir Rumunijai

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 285 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Bulgarijos ir Rumunijos stojimo aktą, ypač į jo 56 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

laikydami si Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) Tarybos reglamente (EEB) Nr. 571/88 ⁽²⁾ numatyta, kad turi būti prisidedama prie išlaidų, kurias patiria valstybės narės, kompensavimo, neviršijant nustatytos didžiausios sumos už tyrimą.

(2) Tam, kad būtų atlikti žemės ūkio valdų struktūros tyrimai, reikės nemažo finansavimo iš valstybių narių ir iš Bendrijos, siekiant patenkinti Bendrijos institucijų informacines reikmes.

(3) Atsižvelgiant į Bulgarijos ir Rumunijos stojimą ir siekiant 2007 m. atlikti žemės ūkio valdų struktūros tyrimus šiose naujose valstybėse narėse, reikėtų numatyti didžiausią tyrimui skiriamą Bendrijos lėšų sumą; tokia adaptacija reikalinga dėl stojimo, o Stojimo akte jos nėra numatyta.

(4) Likusiam programos trukmės laikotarpiui šiuo reglamentu nustatomas finansinis paketas, kuris yra svarbiausias orientacinis dydis biudžeto valdymo institucijai kasmetinės biudžeto sudarymo procedūros metu, kaip apibrėžta 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽³⁾ 37 punkte,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 571/88 iš dalies keičiamas taip:

1. 14 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa papildoma šiomis įtraukomis:

„— 2 000 000 EUR Bulgarijai,

— 2 000 000 EUR Rumunijai.“

2. 14 straipsnio 1 dalies trečioji, ketvirtoji ir penktoji pastraipos pakeičiamos taip:

„Šiai programai įgyvendinti 2007–2009 m. laikotarpiu nustatomas 20 400 000 EUR finansinis paketas, įskaitant Eurofarmo projekto valdymui būtinus asignavimus.“

Kasmetinius asignavimus tvirtina biudžeto valdymo institucija, neviršydama finansinės struktūros ribų.“

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*) ir 2006 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL L 56, 1988 3 2, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 204/2006 (OL L 34, 2006 2 7, p. 3).

⁽³⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtąją dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1 straipsnio 1 dalis taikoma nuo 2007 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. gruodžio 20 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. KORKEAOJA

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1891/2006

2006 m. gruodžio 18 d.

iš dalies keičiantis reglamentus (EB) Nr. 6/2002 ir (EB) Nr. 40/94, siekiant įgyvendinti Europos bendrijos prisijungimą prie Hagos susitarimo dėl pramoninio dizaino tarptautinės registracijos Ženevos akto

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 308 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę,

kadangi:

(1) 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino ⁽¹⁾ buvo sukurta Bendrijos dizaino sistema, pagal kurią įmonės, naudodamos vieną procedūrinę sistemą, gali įgyti teises į Bendrijos dizainą, kuriam suteikiama visoje Bendrijos teritorijoje galiojanti vienoda apsauga.

(2) Pasaulinei intelektinės nuosavybės organizacijai (PINO) inicijavus ir atlikus parengiamąjį darbą, dalyvaujant valstybėms narėms, kurios yra Hagos sąjungos narės, valstybėms narėms, kurios nėra Hagos sąjungos narės, ir Europos bendrijai, šiuo tikslu Ženevoje sušauktos diplomatinės konferencijos metu 1999 m. liepos 2 d. buvo priimtas Hagos susitarimo dėl pramoninio dizaino tarptautinės registracijos Ženevos aktas (toliau – Ženevos aktas).

(3) Tarybos sprendimu 954 Taryba patvirtino Europos bendrijos prisijungimą prie Hagos susitarimo dėl pramoninio dizaino tarptautinės registracijos Ženevos akto ⁽²⁾ ir įgaliavo Tarybos pirmininką deponuoti prisijungimo dokumentą PINO generaliniam direktoriui nuo tos dienos, kurią Taryba priėmė priemonės, būtinas Bendrijos prisijungimui prie Ženevos akto įgyvendinti. Tos priemonės pateikiamos šiame reglamente.

(4) Atitinkamos priemonės turėtų būti įtrauktos į Reglamentą (EB) Nr. 6/2002, įterpian naują antraštinę dalį „Tarptautinė dizaino registracija“.

(5) Su tarptautine registracija, kai nurodoma Bendrija, susijusios taisyklės ir procedūros turėtų iš esmės būti tokios pačios kaip taisyklės ir procedūros, taikomos paraiškoms dėl Bendrijos dizaino. Pagal šį principą prieš suteikiant tarptautinei registracijai, kai nurodoma Bendrija, tokią pačią galią kaip registruotajam Bendrijos dizainui, turėtų būti išnagrinėtos atsisakymo registruoti priežastys. Atitinkamai, tarptautinei registracijai, turinčiai tokią pat galią kaip ir registruotasis Bendrijos dizainas, turėtų būti taikomos tokios pačios taisyklės dėl pripažinimo negaliojančia kaip ir registruotajam Bendrijos dizainui.

(6) Todėl Reglamentas (EB) Nr. 6/2002 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.

(7) Bendrijai prisijungus prie Ženevos akto, atsiras naujas Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklai ir dizainas) pajamų šaltinis. Todėl 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo ⁽³⁾ turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 40/94 134 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Neatmetant kitų pajamų rūšių, pajamas sudaro visi pagal mokesčius reglamentuojančias taisykles mokėtini mokesčiai, visi pagal šio reglamento 140 straipsnyje nurodytą Madrido protokolą mokėtini mokesčiai už tarptautinę registraciją, kai nurodomos Europos Bendrijos, ir kiti mokėjimai Madrido protokolo Susitariančiosioms Šalims, visi pagal Reglamento (EB) Nr. 6/2002 106c straipsnyje nurodytą Ženevos aktą mokėtini mokesčiai už tarptautinę registraciją, kai nurodoma Europos bendrija, ir kiti mokėjimai Ženevos akto Susitariančiosioms Šalims bei, jei tai būtina, į Europos Bendrijų bendrojo biudžeto skirsnyje „Komisija“ specialią išlaidų kategoriją įrašyta subsidija.“

⁽¹⁾ OL L 3, 2002 1 5, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2005 m. Stojimo aktu.

⁽²⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 18 p.

⁽³⁾ OL L 11, 1994 1 14, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2005 m. Stojimo aktu.

2 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 6/2002 iš dalies keičiamas taip:

1. 25 straipsnio 1 dalies d punktas pakeičiamas taip:

„d) jei yra prieštaravimas tarp Bendrijos dizaino ir ankstesnio dizaino, kuris tapo prieinamas visuomenei po paraiškos padavimo datos arba, jeigu prašoma suteikti prioritetą, po prioriteto Bendrijos dizainui suteikimo datos, ir kuris nuo ankstesnės datos negu minėtoji data turi apsaugą, kurią suteikia

i) registruotasis Bendrijos dizainas arba paraiška dėl tokio dizaino,

arba

ii) valstybės narės suteikta teisė į registruotąjį dizainą arba paraiška dėl tokios teisės,

arba

iii) dizaino teisė, įregistruota pagal Hagos susitarimo dėl pramoninio dizaino tarptautinės registracijos Ženevos aktą, priimtą 1999 m. liepos 2 d. Ženevoje (toliau – Ženevos aktas), patvirtintą Tarybos sprendimu 954/2006 ir galiojantį Bendrijoje, arba paraiška dėl tokios teisės;“

2. Po XI antraštinės dalies įterpiama ši antraštinė dalis:

„XIa ANTRAŠTINĖ DALIS:

TARPTAUTINĖ DIZAINO REGISTRACIJA

1 Skirsnis

Bendrosios nuostatos

106a straipsnis

Nuostatų taikymas

1. Jei šioje antraštinėje dalyje nenurodyta kitaip, šis reglamentas ir šį reglamentą įgyvendinantys kiti reglamentai, priimti pagal 109 straipsnį, *mutatis mutandis* taikomi pramoninio dizaino registracijai Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos Tarptautinio biuro tvarkomame tarptautiniame registre (toliau – tarptautinė registracija ir Tarptautinis biuras), kai nurodoma Bendrija, pagal Ženevos aktą.

2. Kiekvienas tarptautinės registracijos, kai nurodoma Bendrija, įrašas tarptautiniame registre turi tokią pačią galią kaip Tarnybos Bendrijos dizaino registre atliktas įrašas, ir kiekvienas tarptautinės registracijos, kai nurodoma Bendrija, paskelbimas Tarptautinio biuro biuletenyje turi tokią pačią galią kaip paskelbimas Bendrijos dizaino biuletenyje.

2 Skirsnis

Tarptautinė registracija, kai nurodoma bendrija

106b straipsnis

Tarptautinės paraiškos padavimo tvarka

Tarptautinės paraiškos pagal Ženevos akto 4 straipsnio 1 dalį paduodamos tiesiogiai Tarptautiniam biurui.

106c straipsnis

Nurodymo mokesčiai

Ženevos akto 7 straipsnio 1 dalyje minimi nustatyti nurodymo mokesčiai yra pakeičiami individualiu nurodymo mokesčiu.

106d straipsnis

Tarptautinės registracijos, kai nurodoma Europos bendrija, galia

1. Tarptautinė registracija, kai nurodoma Bendrija, nuo Ženevos akto 10 straipsnio 2 dalyje nurodytos jos įregistravimo dienos turi tokią pačią galią kaip paraiška dėl registruotojo Bendrijos dizaino.

2. Jei nebuvo pranešta apie atsisakymą arba jei toks atsisakymas buvo atšauktas, tarptautinė dizaino registracija, kai nurodoma Bendrija, nuo 1 dalyje nurodytos datos turi tokią pačią galią kaip registruotojo Bendrijos dizaino registracija.

3. Tarnyba teikia informaciją apie 2 dalyje nurodytą tarptautinę registraciją įgyvendinimo reglamente nustatytais sąlygomis.

106e straipsnis

Atsisakymas

1. Jei, nagrinėdama tarptautinę registraciją, Taryba nustato, kad dizainas, kuriam prašoma suteikti apsaugą, neatitinka 3 straipsnio a punkte pateikto apibrėžimo arba prieštarauja viešajai tvarkai ar visuotinai pripažintiems moralės principams, Taryba ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo tarptautinės registracijos paskelbimo dienos pateikia Tarptautiniam biurui atsisakymo pranešimą.

Pranešime turi būti nurodytos atsisakymo priežastys.

2. Tarptautinės registracijos galiojimo Bendrijoje neatsisakoma pripažinti, kol savininkui nesuteikiama galimybė atsisakyti tarptautinės registracijos Bendrijos atžvilgiu, arba pateikti pastabas.

3. Atsisakymo pagrindų nagrinėjimo sąlygos nustatomos įgyvendinimo reglamente.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. gruodžio 18 d.

106f straipsnis

Tarptautinės registracijos pripažinimas negaliojančia

1. Tarptautinę registraciją pripažinti visiškai ar iš dalies negaliojančia Bendrijoje galima VI ir VII antraštinėse dalyse nustatyta tvarka arba Bendrijos dizaino teismo sprendimu, grindžiamu teisių pažeidimo teisinio nagrinėjimo metu pateiktais priešpriešiniais reikalavimais.

2. Kai Taryba sužino apie pripažinimą negaliojančia, ji apie tai praneša Tarptautiniam biurui.“

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja Ženevos akto įsigaliojimo Europos bendrijai dieną.

Šio reglamento įsigaliojimo data skelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tarybos vardu
Pirmininkas
J.-E. ENESTAM

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

TARYBOS SPRENDIMAS

2006 m. kovo 27 d.

dėl Europos bendrijos ir Maroko Karalystės susitarimo dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų pasirašymo ir laikino taikymo

(2006/953/EB)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 80 straipsnio 2 dalį kartu su 300 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmuoju sakiniu,

Bendrijos vardu patvirtinamas Europos bendrijos ir Maroko Karalystės susitarimo dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų pasirašymas, atsižvelgiant į Tarybos sprendimą dėl minėto Susitarimo sudarymo.

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

Susitarimo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

kadangi:

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį(-is), įgaliotą(-us) pasirašyti Susitarimą Bendrijos vardu, atsižvelgiant į tai, kad jis bus sudarytas vėliau.

(1) 2003 m. birželio 5 d. Taryba įgaliojo Komisiją pradėti derybas su trečiosiomis šalimis dėl galiojančių dvišalių susitarimų tam tikrų nuostatų pakeitimo susitarimu su Bendrija.

3 straipsnis

Iki Susitarimo įsigaliojimo jis laikinai taikomas nuo pirmojo mėnesio po to, kai Šalys praneša viena kitai apie šiam tikslui skirtų procedūrų užbaigimą, pirmos dienos.

(2) Komisija Bendrijos vardu vedė derybas dėl susitarimo su Maroko Karalyste dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų (toliau - Susitarimas), laikydamosi mechanizmų ir nurodymų, numatytų Tarybos sprendimo, įgaliojančio Komisiją pradėti derybas su trečiosiomis šalimis dėl galiojančių dvišalių susitarimų tam tikrų nuostatų pakeitimo susitarimu su Bendrija, priede.

4 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas pateikti Susitarimo 8 straipsnio 2 dalyje numatytą pranešimą.

(3) Atsižvelgiant į vėlesnį jo sudarymą, Susitarimas turėtų būti pasirašytas ir laikinai taikomas,

Priimta Briuselyje, 2006 m. Kovo 27 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
M. GORBACH

Europos Bendrijos ir Maroko Karalystės SUSITARIMAS

DĖL ORO SUSISIEKIMO PASLAUGŲ TAM TIKRŲ ASPEKTŲ

EUROPOS BENDRIJA

ir

MAROKO KARALYSTĖ

(toliau – Šalys),

PAŽYMĖDAMOS, kad dvišaliuose susitarimuose dėl oro susisiekimo paslaugų, sudarytuose tarp kelių Europos bendrijos valstybių narių ir Maroko Karalystės, yra nuostatų, prieštaraujančių Europos bendrijos teisei,

PAŽYMĖDAMOS, kad Europos bendrija turi išskirtinę kompetenciją kelių aspektų, kurie gali būti įtraukti į Europos bendrijos valstybių narių ir trečiųjų šalių dvišalius susitarimus dėl oro susisiekimo paslaugų, atžvilgiu,

PAŽYMĖDAMOS, kad pagal Europos bendrijos teisę Bendrijos oro vežėjai, įsisteigę valstybėje narėje, turi teisę be diskriminacijos naudotis oro maršrutais tarp Europos bendrijos valstybių narių ir trečiųjų šalių,

ATSIŽVELGDAMOS į Europos bendrijos ir tam tikrų trečiųjų šalių susitarimus, numatančius galimybę tokių trečiųjų šalių nacionaliniams subjektams įgyti nuosavybes teises į oro vežėjų, turinčių pagal Europos bendrijos teisę išduotas licencijas, bendroves,

PRIPAŽINDAMOS, kad Europos bendrijos valstybių narių ir Maroko Karalystės dvišalių susitarimų dėl oro susisiekimo paslaugų nuostatos, prieštaraujančios Europos bendrijos teisei, turi būti visiškai suderintos su Bendrijos teise, kad būtų sukurtas tvirtas teisinis pagrindas oro susisiekimo paslaugoms tarp Europos bendrijos ir Maroko Karalystės bei užtikrintas tokių oro susisiekimo paslaugų tęstinumas,

PAŽYMĖDAMOS, kad Europos bendrija, dalyvaudama šiose derybose, nesiekia padidinti oro eismo tarp Europos bendrijos ir Maroko Karalystės masto, daryti poveikį pusiausvyrai tarp Bendrijos oro vežėjų ir Maroko Karalystės oro vežėjų, arba derėtis dėl esamų dvišalių susitarimų dėl oro susisiekimo paslaugų nuostatų, susijusių su skrydžių teisėmis, pakeitimų,

SUSITARĖ:

2 Straipsnis

Valstybės narės paskyrimas

1 Straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Šiame susitarime „valstybės narės“ - Europos bendrijos valstybės narės.

2. Kiekviename iš I priede išvardytų susitarimų daroma nuoroda į valstybės narės, kuri yra to susitarimo šalis, nacionalinius subjektus, yra suprantama kaip nuoroda į Europos bendrijos valstybių narių nacionalinius subjektus.

3. Kiekviename iš I priede išvardytų susitarimų daroma nuoroda į valstybės narės, kuri yra to susitarimo šalis, oro vežėjus ar aviakompanijas, yra suprantama kaip nuoroda į tos valstybės narės paskirtus oro vežėjus ar aviakompanijas.

1. Šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos pakeičia atitinkamai II priedo a ir b punktuose išvardytų straipsnių atitinkamas nuostatas dėl atitinkamos valstybės narės oro vežėjo paskyrimo, Maroko Karalystės jam suteiktų įgaliojimų ar leidimų bei, atitinkamai, atsisakymo išduoti įgaliojimus ar leidimus oro vežėjui, jų atšaukimo, laikino galiojimo sustabdymo ar apribojimo.

2. Gavusi valstybės narės paskyrimo dokumentą, Maroko Karalystė kuo greičiau suteikia atitinkamus įgaliojimus ir leidimus, jeigu:

i) oro vežėjas yra įsisteigęs pagal Europos bendrijos steigimo sutartį paskiriančiosios valstybės narės teritorijoje ir turi galiojančią licenciją oro susisiekimui vykdyti pagal Europos bendrijos teisę;

ii) už vežėjo pažymėjimo išdavimą atsakinga valstybė narė vykdo ir užtikrina veiksmingą oro vežėjo veiklos kontrolę, ir paskyrimo dokumente yra aiškiai nurodyta atitinkama aviacijos institucija;

ir

iii) oro vežėją tiesiogiai arba jo kontrolinį akcijų paketą valdo ir toliau valdys bei nuolat veiksmingai kontroliuoja valstybės narės ir (arba) valstybių narių nacionaliniai subjektai, ir (arba) III priede išvardytos kitos valstybės ir (arba) tokių kitų valstybių nacionaliniai subjektai.

3. Maroko Karalystė gali atsisakyti išduoti, atšaukti, laikinai sustabdyti ar apriboti valstybės narės paskirto oro vežėjo įgaliojimus ar leidimus, jeigu:

i) oro vežėjas nėra įsisteigęs pagal Europos bendrijos steigimo sutartį paskiriančiosios valstybės narės teritorijoje arba neturi galiojančios licencijos oro susisiekimui vykdyti pagal Europos bendrijos teisę;

ii) už vežėjo pažymėjimo išdavimą atsakinga valstybė narė nevykdo ir neužtikrina veiksmingos oro vežėjo veiklos kontrolės, arba paskyrimo dokumente nėra aiškiai nurodyta atitinkama aviacijos institucija;

arba

iii) oro vežėjo tiesiogiai arba jo kontrolinio akcijų paketo nevaldo ir veiksmingai nekontroliuoja valstybės narės ir (arba) valstybių narių nacionaliniai subjektai, ir (arba) III priede išvardytos kitos valstybės ir (arba) tokių kitų valstybių nacionaliniai subjektai.

Naudodamasi šioje dalyje nustatyta savo teise, Maroko Karalystė nediskriminuoja Bendrijos oro vežėjų dėl jų nacionalinės priklausomybės.

4. Šio straipsnio 5 ir 6 dalių nuostatos pakeičia atitinkamai II priedo a ir b punktuose išvardytų straipsnių atitinkamas nuostatas dėl Maroko Karalystės oro vežėjo paskyrimo, atitinkamos valstybės narės jam suteiktų įgaliojimų ar leidimų bei, atitinkamai, atsisakymo išduoti įgaliojimus ar leidimus oro vežėjui, jų atšaukimo, laikino galiojimo sustabdymo ar apribojimo.

5. Gavusi Maroko Karalystės paskyrimo dokumentą, valstybė narė kuo greičiau suteikia atitinkamus įgaliojimus ir leidimus, jeigu:

i) oro vežėjas yra įsisteigęs Maroko Karalystės teritorijoje ir turi galiojančią licenciją oro susisiekimui vykdyti arba kitą lygiavertį dokumentą pagal Maroko teisę;

ii) Maroko Karalystė vykdo ir užtikrina veiksmingą oro vežėjo veiklos kontrolę;

ir

iii) oro vežėją tiesiogiai arba jo kontrolinį akcijų paketą valdo ir toliau valdys bei nuolat veiksmingai kontroliuoja Maroko Karalystė ir (arba) jos nacionaliniai subjektai, arba valstybės narės ir (arba) jų nacionaliniai subjektai, išskyrus jei I priede išvardytuose taikomuose susitarimuose yra palankesnių nuostatų šiuo klausimu.

6. Atitinkama valstybė narė gali atsisakyti išduoti, atšaukti, laikinai sustabdyti ar apriboti Maroko Karalystės paskirto oro vežėjo įgaliojimus ar leidimus, jeigu:

i) oro vežėjas nėra įsisteigęs Maroko Karalystės teritorijoje arba neturi galiojančios licencijos oro susisiekimui vykdyti pagal Maroko teisę;

ii) Maroko Karalystė nevykdo ir neužtikrina veiksmingos oro vežėjo veiklos kontrolės;

arba

iii) oro vežėjo tiesiogiai arba jo kontrolinio akcijų paketo nevaldo ir veiksmingai nekontroliuoja Maroko Karalystė ir (arba) jos nacionaliniai subjektai, arba valstybės narės ir (arba) jų nacionaliniai subjektai, išskyrus jei I priede išvardytuose taikomuose susitarimuose yra palankesnių nuostatų šiuo klausimu.

3 Straipsnis

Teisės vykdyti veiklos kontrolę

1. Šio straipsnio 2 dalies nuostatos papildo II priedo c punkte išvardytus straipsnius.

2. Jeigu valstybė narė paskyrė oro vežėją, kurio veiklos kontrolę vykdo ir užtikrina kita valstybė narė, Maroko Karalystės teisės pagal oro vežėją paskyrusios valstybės narės ir Maroko Karalystės susitarimo saugą reglamentuojančias nuostatas taikomos ir tada, kai ta kita valstybė narė priima, įgyvendina ar užtikrina saugos standartus ir išduoda tam oro vežėjui leidimą vykdyti skrydžius.

4 Straipsnis

Aviacinių degalų apmokestinimas

1. Šio straipsnio 2 dalies nuostatos papildo II priedo d punkte išvardytus straipsnius.
2. Nepaisant jokių kitų priešingų nuostatų, nė viena II priedo d punkte išvardytų susitarimų nuostata nekliudo valstybei narei nustatyti mokesčius, rinkliavas, muitus ar mokesčius už degalus, jos teritorijoje tiekiamus naudoti Maroko Karalystės paskirto oro vežėjo orlaivyje, kai toks oro vežėjas vykdo skrydžius tarp vieno tos valstybės narės teritorijoje esančio punkto ir kito tos pačios arba kitos valstybės narės teritorijoje esančio punkto.

5 Straipsnis

Vežimo Europos bendrijoje tarifai

1. Šio straipsnio 2 dalies nuostatos papildo II priedo e punkte išvardytus straipsnius.
2. Tarifams, kuriuos pagal I priede nurodytą susitarimą, kuriame yra II priedo e punkte nurodyta nuostata dėl vežimo vien Europos bendrijos teritorijoje, nustato Maroko Karalystės paskirtas(-i) oro vežėjas(-ai), taikoma Europos bendrijos teisė.
3. Tarifams, kuriuos pagal I priede nurodytą susitarimą, kuriame yra II priedo e punkte nurodyta nuostata dėl vežimo vien Maroko teritorijoje, nustato valstybių narių paskirtas(-i) oro vežėjas(-ai), taikoma Maroko teisė.

6 Straipsnis

Susitarimo priedai

Šio Susitarimo priedai yra neatskiriama jo dalis.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai įgalioti atstovai pasirašė šį Susitarimą.

Priimta Briuselyje, kovo 23 d. dviem egzemplioriais anglų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų, vokiečių ir arabų kalbomis.

7 Straipsnis

Peržiūra ir pakeitimas

Šalys bet kuriuo metu abipusiu susitarimu gali peržiūrėti ar iš dalies pakeisti šį Susitarimą.

8 Straipsnis

Įsigaliojimas ir laikinas taikymas

1. Šis Susitarimas įsigalioja, kai Šalys viena kitai raštu praneša apie šiam tikslui būtiną atitinkamų vidaus procedūrų užbaigimą.
2. Nepaisydamos 1 dalies, Šalys susitaria laikinai taikyti šį Susitarimą nuo kito mėnesio po to, kai Šalys viena kitai praneša apie būtinų procedūrų užbaigimą, pirmos dienos.
3. Valstybių narių ir Maroko Karalystės susitarimai ir kiti dokumentai, kurie šio Susitarimo pasirašymo dieną dar nėra įsigalioję ir nėra laikinai taikomi, yra išvardyti I priedo b punkte. Šis Susitarimas taikomas visiems šiems susitarimams ir dokumentams, kai jie įsigalioja ar pradedami laikinai taikyti.

9 Straipsnis

Nutraukimas

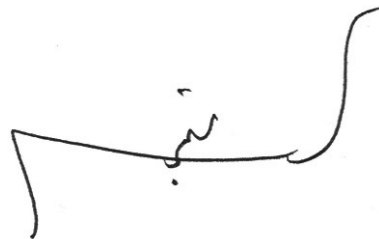
1. Jeigu I priede nurodytas susitarimas nutraukiamas, tuo pat metu netenka galios visos šio Susitarimo nuostatos, susijusios su atitinkamu I priede nurodytu susitarimu.
2. Jeigu nutraukiami visi I priede išvardyti susitarimai, tuo pat metu netenka galios ir šis Susitarimas.

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapens vägnar

عن المجموعة الأوروبية

Por el Reino de Marruecos
 Za Marocké království
 For Kongeriget Marokko
 Für das Königreich Marokko
 Maroko Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο του Μαρόκου
 For the Kingdom of Morocco
 Pour le Royaume du Maroc
 Per il Regno del Marocco
 Marokas Karalistes vārdā
 Maroko Karalystès vardu
 A Marokkói Királyság részéről
 Ghar-Renju tal-Marokk
 Voor het Koninkrijk Marokko
 W imieniu Królestwa Marokańskiego
 Pelo Reino de Marrocos
 Za Marocké královstvo
 Za Kraljevino Maroko
 Marokon kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

I PRIEDAS

Šio Susitarimo 1 straipsnyje paminėtų susitarimų sąrašas

- a) Maroko Karalystės ir Europos bendrijos valstybių narių dvišaliai susitarimai dėl oro susisiekimo paslaugų, kurie yra sudaryti, pasirašyti ir (arba) laikinai taikomi šio Susitarimo pasirašymo dieną
- Belgijos Karalystės Vyriausybės ir Jo Didenybės Maroko Karaliaus Vyriausybės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 1958 m. sausio 20 d. Rabate (toliau – Maroko ir Belgijos susitarimas);
Papildytas pasikeičiant 1958 m. sausio 20 d. notomis;
Paskutinį kartą pakeistas Susitarimo memorandumu, priimtu 2002 m. birželio 11 d. Rabate;
 - Čekoslovakijos Socialistinės Respublikos Vyriausybės ir Jo Didenybės Maroko Karaliaus Vyriausybės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 1961 m. gegužės 8 d. Rabate, dėl kurio Čekija deponavo deklaraciją dėl teisių perėmimo (toliau – Maroko ir Čekijos susitarimas);
 - Danijos Karalystės Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų, priimtas 1977 m. lapkričio 14 d. Rabate (toliau – Maroko ir Danijos susitarimas);
Papildytas pasikeičiant 1977 m. lapkričio 14 d. notomis;
 - Vokietijos Federacinės Respublikos ir Maroko Karalystės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 1961 m. spalio 12 d. Bonoje (toliau – Maroko ir Vokietijos susitarimas);
Pakeistas 1991 m. gruodžio 12 d. Bonoje priimtu Susitarimo memorandumu.
Pakeistas pasikeičiant 1997 m. balandžio 9 d. ir 1998 m. vasario 16 d. notomis.
Paskutinį kartą pakeistas 1998 m. liepos 15 d. Rabate priimtu Susitarimo memorandumu;
 - Graikijos Respublikos Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 1998 m. spalio 6 d. Atėnuose (toliau – Maroko ir Graikijos susitarimas);
1998 m. spalio 6 d. Atėnuose priimtas Susitarimo memorandumas yra šio susitarimo dalis;
 - Ispanijos Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 1970 m. liepos 7 d. Madride (toliau – Maroko ir Ispanijos susitarimas);
Paskutinį kartą papildytas 2003 m. rugpjūčio 12 d. ir 2003 m. rugpjūčio 25 d. pasikeičiant laiškais;
 - Prancūzijos Respublikos Vyriausybės ir Jo Didenybės Maroko Karaliaus Vyriausybės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 1957 m. spalio 25 d. Rabate (toliau – Maroko ir Prancūzijos susitarimas);
 - Italijos Respublikos Vyriausybės ir Jo Didenybės Maroko Karaliaus Vyriausybės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 1967 m. liepos 8 d. Romoje (toliau – Maroko ir Italijos susitarimas);
Pakeistas 2000 m. liepos 13 d. Romoje priimtu Susitarimo memorandumu;
Paskutinį kartą pakeistas pasikeičiant 2001 m. spalio 17 d. ir 2002 m. sausio 3 d. notomis;
 - Latvijos Respublikos Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 1999 m. gegužės 19 d. Varšuvoje (toliau – Maroko ir Latvijos susitarimas);
 - Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės Vyriausybės ir Jo Didenybės Maroko Karaliaus Vyriausybės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 1961 m. liepos 5 d. Bonoje (toliau – Maroko ir Liuksemburgo susitarimas);
 - Vengrijos Liaudies Respublikos ir Maroko Karalystės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 1967 m. kovo 21 d. Rabate (toliau – Maroko ir Vengrijos susitarimas);

- Maltos Respublikos Vyriausybės ir Jo Didenybės Maroko Karaliaus Vyriausybės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 1983 m. gegužės 26 d. Rabate (toliau – Maroko ir Maltos susitarimas);
 - Jos Didenybės Nyderlandų Karalienės Vyriausybės ir Jo Didenybės Maroko Karaliaus Vyriausybės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 1959 m. gegužės 20 d. Rabate (toliau – Maroko ir Nyderlandų susitarimas);
 - Austrijos Federacinės Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 2002 m. vasario 27 d. Rabate (toliau – Maroko ir Austrijos susitarimas);
 - Lenkijos Liaudies Respublikos Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 1969 m. lapkričio 29 d. Rabate (toliau – Maroko ir Lenkijos susitarimas);
 - Portugalijos ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 1958 m. balandžio 3 d. Rabate (toliau – Maroko ir Portugalijos susitarimas);
Papildytas 1975 m. gruodžio 19 d. Lisabonoje priimtu protokolu;
Paskutinį kartą papildytas 2003 m. lapkričio 17 d. Lisabonoje priimtu protokolu;
 - Švedijos Karalystės Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 1977 m. lapkričio 14 d. Rabate (toliau – Maroko ir Švedijos susitarimas);
Papildytas pasikeičiant 1977 m. lapkričio 14 d. notomis;
 - Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės Vyriausybės bei Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų, priimtas 1965 m. spalio 22 d. Londone (toliau – Maroko ir JK susitarimas);
Pakeistas pasikeičiant 1968 m. spalio 10 d. ir 14 d. notomis;
Pakeistas 1997 m. kovo 14 d. Londone priimtu protokolu;
Pakeistas 1997 m. spalio 17 d. Rabate priimtu protokolu.
- b) Maroko Karalystės ir Europos bendrijos valstybių narių parafuoti ar pasirašyti susitarimai ir kiti dokumentai dėl oro susisiekimo paslaugų, kurie dar neįsigaliojo ir nėra laikinai taikomi šio Susitarimo pasirašymo dieną
- Nyderlandų Karalystės Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų, kaip 1 priedas pridėtas prie 2001 m. birželio 20 d. Hagoje priimto Susitarimo memorandumo (toliau – Maroko ir Nyderlandų parafuotas susitarimas).
-

II PRIEDAS

Šio Susitarimo I priede išvardytų ir 2–5 straipsniuose paminėtų susitarimų straipsnių sąrašas

- a) Valstybės narės paskyrimas:
- Maroko ir Belgijos susitarimo 18 straipsnis;
 - Maroko ir Čekijos susitarimo 13 straipsnis;
 - Maroko ir Danijos susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir Vokietijos susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir Graikijos susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir Ispanijos susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir Prancūzijos susitarimo 12 straipsnis;
 - Maroko ir Italijos susitarimo 14 straipsnis;
 - Maroko ir Latvijos susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir Liuksemburgo susitarimo 14 straipsnis;
 - Maroko ir Vengrijos susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir Maltos susitarimo 16 straipsnis;
 - Maroko ir Nyderlandų susitarimo 17 straipsnis;
 - Maroko ir Nyderlandų parafuoto susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir Austrijos susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir Lenkijos susitarimo 7 straipsnis;
 - Maroko ir Portugalijos susitarimo 13 straipsnis;
 - Maroko ir Švedijos susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir JK susitarimo 3 straipsnis.
- b) Atsisakymas išduoti įgaliojimus ar leidimus, jų atšaukimas, laikinas galiojimo sustabdymas ar apribojimas:
- Maroko ir Belgijos susitarimo 5 straipsnis;
 - Maroko ir Čekijos susitarimo 7 straipsnis;
 - Maroko ir Danijos susitarimo 4 straipsnis;
 - Maroko ir Vokietijos susitarimo 4 straipsnis;
 - Maroko ir Graikijos susitarimo 4 straipsnis;
 - Maroko ir Ispanijos susitarimo 4 straipsnis;
 - Maroko ir Prancūzijos susitarimo 6 straipsnis;
 - Maroko ir Italijos susitarimo 7 straipsnis;
 - Maroko ir Latvijos susitarimo 4 straipsnis;
 - Maroko ir Liuksemburgo susitarimo 7 straipsnis;
 - Maroko ir Vengrijos susitarimo 8 straipsnis;
 - Maroko ir Maltos susitarimo 9 straipsnis;

- Maroko ir Nyderlandų susitarimo 4 straipsnis;
 - Maroko ir Nyderlandų parafuoto susitarimo 4 straipsnis;
 - Maroko ir Austrijos susitarimo 4 straipsnis;
 - Maroko ir Lenkijos susitarimo 8 straipsnis;
 - Maroko ir Portugalijos susitarimo 6 straipsnis;
 - Maroko ir Švedijos susitarimo 4 straipsnis;
 - Maroko ir JK susitarimo 4 straipsnis.
- c) Veiklos kontrolė
- Maroko ir Vokietijos susitarimo 9a straipsnis;
 - Maroko ir Graikijos susitarimo 7 straipsnis;
 - Maroko ir Italijos susitarimo 5a straipsnis;
 - Maroko ir Liuksemburgo susitarimo 5 straipsnis;
 - Maroko ir Vengrijos susitarimo 6 straipsnis;
 - Maroko ir Nyderlandų parafuoto susitarimo 17 straipsnis.
- d) Aviacinių degalų apmokestinimas
- Maroko ir Belgijos susitarimo 7 straipsnis;
 - Maroko ir Čekijos susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir Danijos susitarimo 6 straipsnis;
 - Maroko ir Vokietijos susitarimo 6 straipsnis;
 - Maroko ir Graikijos susitarimo 10 straipsnis;
 - Maroko ir Ispanijos susitarimo 5 straipsnis;
 - Maroko ir Prancūzijos susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir Italijos susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir Latvijos susitarimo 14 straipsnis;
 - Maroko ir Liuksemburgo susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir Vengrijos susitarimo 4 straipsnis;
 - Maroko ir Maltos susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir Nyderlandų susitarimo 6 straipsnis;
 - Maroko ir Nyderlandų parafuoto susitarimo 10 straipsnis;
 - Maroko ir Austrijos susitarimo 9 straipsnis;
 - Maroko ir Lenkijos susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir Portugalijos susitarimo 3 straipsnis;
 - Maroko ir Švedijos susitarimo 6 straipsnis;
 - Maroko ir JK susitarimo 5 straipsnis.

- e) Vežimo Europos bendrijoje tarifai
- Maroko ir Belgijos susitarimo 19 straipsnis;
 - Maroko ir Čekijos susitarimo 19 straipsnis;
 - Maroko ir Danijos susitarimo 9 straipsnis;
 - Maroko ir Vokietijos susitarimo 9 straipsnis;
 - Maroko ir Graikijos susitarimo 13 straipsnis;
 - Maroko ir Ispanijos susitarimo 11 straipsnis;
 - Maroko ir Prancūzijos susitarimo 17 straipsnis;
 - Maroko ir Italijos susitarimo 20 straipsnis;
 - Maroko ir Latvijos susitarimo 10 straipsnis;
 - Maroko ir Liuksemburgo susitarimo 20 straipsnis;
 - Maroko ir Vengrijos susitarimo 17 straipsnis;
 - Maroko ir Maltos susitarimo 19 straipsnis;
 - Maroko ir Nyderlandų susitarimo 18 straipsnis;
 - Maroko ir Nyderlandų parafluoto susitarimo 6 straipsnis;
 - Maroko ir Austrijos susitarimo 13 straipsnis;
 - Maroko ir Lenkijos susitarimo 19 straipsnis;
 - Maroko ir Portugalijos susitarimo 18 straipsnis;
 - Maroko ir Švedijos susitarimo 9 straipsnis;
 - Maroko ir JK susitarimo 9 straipsnis.
-

*III PRIEDAS***Kitų šio Susitarimo 2 straipsnyje paminėtų valstybių sąrašas**

- a) Islandijos Respublika (pagal Europos ekonominės erdvės susitarimą);
 - b) Lichtenšteino Kunigaikštystė (pagal Europos ekonominės erdvės susitarimą);
 - c) Norvegijos Karalystė (pagal Europos ekonominės erdvės susitarimą);
 - d) Šveicarijos Konfederacija (pagal Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl oro transporto).
-

TARYBOS SPRENDIMAS

2006 m. gruodžio 18 d.

patvirtinantis Europos bendrijos prisijungimą prie Hagos susitarimo dėl pramoninio dizaino tarptautinės registracijos Ženevos akto, priimto 1999 m. liepos 2 d. Ženevoje

(2006/954/EB)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 308 straipsnį kartu su 300 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos antru sakiniu ir 300 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

(1) 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino ⁽¹⁾, kuris grindžiamas Sutarties 308 straipsniu, tikslas – sukurti tinkamai veikiančią rinką, kurioje būtų į nacionalinėje rinkoje esančias sąlygas panašios sąlygos. Kad būtų sukurta tokio pobūdžio rinka ir ilgainiui paversta viena bendra rinka, tuo Reglamentu buvo sukurta Bendrijos dizaino sistema, pagal kurią įmonėms taikant vieną procedūrą gali būti suteiktos teisės į Bendrijos dizainą, kuriam suteikiama visoje Bendrijos teritorijoje galiojanti vienoda apsauga.

(2) Po parengiamųjų darbų, kuriuos inicijavo ir atliko Pasaulinė intelektinės nuosavybės organizacija (PINO) dalyvaujant valstybėms narėms, kurios yra Hagos sąjungos narės, ir Europos bendrijai, 1999 m. liepos 2 d. tuo tikslu Ženevoje sušaukta diplomatinė konferencija priėmė Hagos susitarimo dėl pramoninio dizaino tarptautinės registracijos Ženevos aktą (toliau – Ženevos aktas).

(3) Ženevos aktas buvo priimtas siekiant įvesti tam tikras naujoves pramoninio dizaino tarptautinio deponavimo sistemoje, numatytoje 1934 m. birželio 2 d. priimtu Londono aktu ir 1960 m. lapkričio 28 d. priimtu Hagos aktu.

(4) Ženevos akto tikslai – sudaryti sąlygas prie Hagos tarptautinės registracijos sistemos prisijungti naujoms narėms ir padaryti sistemą patrauklesne pareiškėjams. Palyginti su Londono aktu ir Hagos aktu, viena pagrindinių naujovių yra ta, kad Ženevos akto šalimi gali tapti tarpvyriausybinių organizacijų, turinti įstaigą, įgaliotą suteikti tos organizacijos teritorijoje galiojančią dizaino apsaugą.

(5) Tarpvyriausybinei organizacijai, turinčiai regioninę dizaino registravimo įstaigą, galimybė tapti Ženevos akto šalimi buvo numatyta visų pirma tam, kad prie šio Akto, ir tuo pačiu prie Hagos sąjungos, galėtų prisijungti Bendrija.

(6) Ženevos aktas įsigaliojo 2003 m. gruodžio 23 d. ir pradėtas taikyti 2004 m. balandžio 1 d. Nuo 2003 m. sausio 1 d. Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklai ir dizainas) pradėjo priiminėti paraiškas dėl registruotojo Bendrijos dizaino; pirma nustatyta padavimo diena – 2003 m. balandžio 1 d.

(7) Bendrijos dizaino sistema ir Ženevos aktu nustatyta tarptautinės registracijos sistema viena kitą papildo. Bendrijos dizaino sistema yra išsami ir suvienodinta regioninė dizaino registracijos sistema, taikoma visoje Bendrijos teritorijoje. Hagos susitarimas yra sutartis, kurioje numatytos centralizuotos procedūros, kurių reikia dizaino apsaugai nurodytų Susitariančiųjų Šalių teritorijoje suteikti.

(8) Susiejus Bendrijos dizaino sistemą ir Ženevos aktu nustatytą tarptautinės registracijos sistemą, paduodami tik vieną tarptautinę paraišką, dizaino kūrėjai galėtų įgyti savo dizaino apsaugą Bendrijoje pagal Bendrijos dizaino sistemą ir Bendrijoje bei už jos ribų esančiose teritorijose, kuriose taikomas Ženevos aktas.

(9) Be to, susiejus Bendrijos dizaino sistemą ir Ženevos aktu nustatytą tarptautinės registracijos sistemą, bus skatinamas darnus ekonominės veiklos vystymasis, išvengta konkurencijos iškraipymo, užtikrinamas ekonominis efektyvumas ir didės vidaus rinkos integracija bei funkcionavimas. Todėl norint, kad Bendrijos dizaino sistema būtų patrauklesnė, Bendrijai reikia prisijungti prie Ženevos akto.

⁽¹⁾ OL L 3, 2002 1 5, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

- (10) Bendrijai prisijungus prie Ženevos akto, Komisija turėtų būti įgaliota atstovauti Bendrijai Hagos sąjungos asamblėjoje.
- (11) Šis Sprendimas neturi poveikio valstybių narių teisei dalyvauti Hagos sąjungos asamblėjoje, kai tai yra susiję su jų nacionaliniu dizainu,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Hagos susitarimo dėl pramoninio dizaino tarptautinės registracijos Ženevos aktas, priimtas 1999 m. liepos 2 d. Ženevoje (toliau – Ženevos aktas), patvirtinamas Bendrijos vardu, atsižvelgiant į jos kompetencijai priklausančius klausimus.

Ženevos akto tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

1. Tarybos pirmininkas įgaliojamas deponuoti prisijungimo dokumentą Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos Generaliniam direktoriui nuo tos dienos, kurią Taryba ir Komisija patvirtins Bendrijos dizaino teisei ir Ženevos aktui susieti būtinas priemones.

2. Prie šio sprendimo pridedamos deklaracijos pateikiamos prisijungimo dokumente.

3 straipsnis

1. Komisija įgaliojama atstovauti Europos bendrijai Hagos sąjungos asamblėjos posėdžiuose, kuriuos rengia Pasaulinė intelektinės nuosavybės organizacija.

2. Visais Bendrijos kompetencijai priklausančiais klausimais, susijusiais su Bendrijos dizainu, Komisija Bendrijos vardu derasi Hagos sąjungos asamblėjoje toliau nurodyta tvarka:

- a) poziciją, kurios Bendrija gali laikytis Asamblėjoje, suformuluoja atitinkama Tarybos darbo grupė arba, jei tai neįmanoma, ji suformuluojama vykdant Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos veiklą šaukiamuose posėdžiuose vietoje;
- b) dėl sprendimų, susijusių su Reglamento (EB) Nr. 6/2002 ar bet kurio kito Tarybos teisės akto, dėl kurio būtinas vieningas balsavimas, pakeitimais, Bendrijos poziciją, remdamasi Komisijos pasiūlymu, vieningai tvirtina Taryba;
- c) dėl kitų sprendimų, turinčių poveikį Bendrijos dizaino teisei, Bendrijos poziciją kvalifikuota balsų dauguma tvirtina Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu.

Priimta Briuselyje 2006 m. gruodžio 18 d.,

Tarybos vardu
J.-E. ENESTAM
Pirmininkas

PRIEDAS

1999 m. liepos 2 d. Ženevos aktas

TURINYS

ĮVADINĖS NUOSTATOS

- 1 straipsnis: Sutrumpinimai
2 straipsnis: Kitos pagal Susitariančiųjų Šalių įstatymus ir tam tikras tarptautines sutartis suteikiamos apsaugos taikymas

I SKYRIUS

TARPTAUTINĖ PARAIŠKA IR TARPTAUTINĖ REGISTRACIJA

- 3 straipsnis: Teisė paduoti tarptautinę paraišką
4 straipsnis: Tarptautinės paraiškos padavimo tvarka
5 straipsnis: Tarptautinės paraiškos turinys
6 straipsnis: Prioritetas
7 straipsnis: Nurodymo mokesčiai
8 straipsnis: Trūkumų pašalinimas
9 straipsnis: Tarptautinės paraiškos padavimo data
10 straipsnis: Tarptautinė registracija, tarptautinės registracijos data, tarptautinės registracijos paskelbimas ir konfidencialios kopijos
11 straipsnis: Paskelbimo atidėjimas
12 straipsnis: Atsisakymas
13 straipsnis: Specialūs dizaino vieningumo reikalavimai
14 straipsnis: Tarptautinės registracijos galia
15 straipsnis: Registracijos pripažinimas negaliojančia
16 straipsnis: Pakeitimų ir kitų su tarptautine registracija susijusių duomenų registravimas
17 straipsnis: Tarptautinės registracijos pradinis galiojimo terminas, jos pratęsimas ir apsaugos trukmė
18 straipsnis: Informacija apie paskelbtą tarptautinę registraciją

II SKYRIUS

ADMINISTRACINĖS NUOSTATOS

- 19 straipsnis: Kelių valstybių bendra įstaiga
20 straipsnis: Narystė Hagos sąjungoje
21 straipsnis: Asamblėja
22 straipsnis: Tarptautinis biuras
23 straipsnis: Finansai
24 straipsnis: Taisyklės

III SKYRIUS

PERŽIŪRA IR KEITIMAS

- 25 straipsnis: Šio Akto peržiūra
26 straipsnis: Tam tikrų straipsnių keitimas Asamblėjoje

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

27 straipsnis:	Teisė tapti šio Akto Šalimi
28 straipsnis:	Ratifikavimo ir prisijungimo įsigaliojimo data
29 straipsnis:	Draudimas daryti išlygas
30 straipsnis:	Susitariančiųjų Šalių deklaracijos
31 straipsnis:	1934 m. ir 1960 m. aktų taikymas
32 straipsnis:	Šio Akto denonsavimas
33 straipsnis:	Šio Akto kalbos; pasirašymas
34 straipsnis:	Depozitaras

ĮVADINĖS NUOSTATOS

1 straipsnis

Sutrumpinimai

Šiame Akte:

	xii)	tarpyvyriausybė organizacija – tarpyvyriausybė organizacija, kuri pagal 27 straipsnio 1 dalies ii punktą turi teisę tapti šio Akto Šalimi;
	xiii)	Susitariančioji Šalis – bet kuri valstybė arba tarpyvyriausybė organizacija, kuri yra šio Akto Šalis;
	xiv)	pareiškėjo Susitariančioji Šalis – Susitariančioji Šalis arba viena iš Susitariančiųjų Šalių, kurioje pareiškėjui atsiranda teisė paduoti tarptautinę paraišką, jei jis atitinka bent vieną iš 3 straipsnyje nustatytų su ta Susitariančiaja Šalimi susijusių sąlygų; jei yra dvi ar daugiau Susitariančiųjų Šalių, kuriose pagal 3 straipsnį pareiškėjui atsiranda teisė paduoti tarptautinę paraišką, „pareiškėjo Susitariančioji Šalis“ yra ta Susitariančioji Šalis, kuri kaip tokia yra nurodyta tarptautinėje paraiškoje;
i)		Hagos susitarimas – tai Hagos susitarimas dėl pramoninio dizaino tarptautinio deponavimo, nuo šiol vadinamas Hagos susitarimu dėl pramoninio dizaino tarptautinės registracijos;
ii)		šis Aktas – šiuo aktu nustatytas Hagos susitarimas;
iii)		Taisyklės – šio Akto Taisyklės;
iv)		nustatytas – nustatytas Taisyklėse;
v)		Paryžiaus konvencija – peržiūrėta ir iš dalies pakeista 1883 m. kovo 20 d. Paryžiuje pasirašyta Paryžiaus konvencija dėl pramoninės nuosavybės apsaugos;
vi)		tarptautinė registracija – pramoninio dizaino tarptautinis įregistravimas pagal šį Aktą;
vii)		tarptautinė paraiška – tarptautinės registracijos paraiška;
viii)		Tarptautinis registras – Tarptautinio biuro tvarkomas oficialus duomenų apie tarptautinę registraciją, kurie turi būti registruojami arba kuriuos leidžiama registruoti pagal šį Aktą arba jo Taisykles, registras, neatsižvelgiant į tai, kokioje laikmenoje šie duomenys kaupiami;
ix)		asmuo – fizinis arba juridinis asmuo;
x)		pareiškėjas – asmuo, kurio vardu paduodama tarptautinė paraiška;
xi)		savininkas – asmuo, kurio vardu tarptautinė registracija įrašyta Tarptautiniame registre;
	xv)	Susitariančiosios Šalies teritorija – valstybės teritorija, jei Susitariančioji Šalis yra valstybė, arba teritorija, kurioje taikoma tarpyvyriausybinių organizacijos steigimo sutartis, jei Susitariančioji Šalis yra tarpyvyriausybė organizacija;
	xvi)	Įstaiga – agentūra, kurią Susitariančioji Šalis įgalioja teikti apsaugą pramoniniam dizainui tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje;
	xvii)	Ekspertizės įstaiga – įstaiga, kuri <i>ex officio</i> nagrinėja jai paduotas pramoninio dizaino apsaugos paraiškas, kad nustatytų bent tai, ar pramoninis dizainas atitinka naujumo reikalavimą;
	xviii)	nurodymas – prašymas, kad tarptautinė registracija galėtų Susitariančioje Šalyje; taip pat to prašymo registravimas Tarptautiniame registre;
	xix)	nurodytoji Susitariančioji Šalis ir nurodytoji įstaiga – Susitariančioji Šalis ir Susitariančiosios Šalies įstaiga, kurioms taikomas nurodymas;
	xx)	1934 m. Aktas – 1934 m. birželio 2 d. Londone pasirašytas Hagos susitarimo Aktas;
	xxi)	1960 m. Aktas – 1960 m. lapkričio 28 d. Hagoje pasirašytas Hagos susitarimo Aktas;

xxii) 1961 m. Papildomas aktas – 1961 m. lapkričio 18 d. Monake pasirašytas 1934 m. Akto papildomas aktas;

4 straipsnis

Tarptautinės paraiškos padavimo tvarka

xxiii) 1967 m. Papildantis aktas – 1967 m. liepos 14 d. Stokholme pasirašytas Hagos susitarimą papildantis aktas su pakeitimais;

1. [Tiesioginis arba netiesioginis padavimas]

xxiv) Sąjunga – Hagos sąjunga, įsteigta 1925 m. lapkričio 6 d. Hagos susitarimu, patvirtinta 1934 m. ir 1960 m. Aktais, 1961 m. Papildomu aktu, 1967 m. Papildančiu aktu ir šiuo Aktu;

a) Tarptautinė paraiška pareiškėjo pasirinkimu gali būti paduodama tiesiogiai Tarptautiniam biurui arba per pareiškėjo Susitariančiosios Šalies įstaigą.

xxv) Asamblėja – 21 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta Asamblėja arba bet kuris kitas ją pakeičiantis organas;

b) Nepaisant a punkto nuostatų, kiekviena Susitariančioji Šalis deklaracija gali pranešti Generaliniam direktoriui, kad tarptautinės paraiškos negali būti paduodamos per jos įstaigą.

xxvi) Organizacija – Pasaulinė intelektinės nuosavybės organizacija;

2. [Perdavimo mokestis netiesioginio padavimo atveju] Kiekvienos Susitariančiosios Šalies įstaiga gali reikalauti, kad pareiškėjas jos pačios naudai jai sumokėtų perdavimo mokestį už kiekvieną per ją paduotą tarptautinę paraišką.

xxvii) Generalinis direktorius – Organizacijos Generalinis direktorius;

5 straipsnis

Tarptautinės paraiškos turinys

xxviii) Tarptautinis biuras – Organizacijos tarptautinis biuras;

xxix) ratifikavimo dokumentas – prie jų taip pat priskiriami priėmimo ar patvirtinimo dokumentai.

1. [Privalomas tarptautinės paraiškos turinys] Tarptautinė paraiška surašoma nustatyta kalba arba viena iš nustatytų kalbų ir joje nurodoma arba kartu su ja pateikiama:

2 straipsnis

Kitos pagal Susitariančiųjų Šalių įstatymus ir tam tikras tarptautines sutartis suteikiamos apsaugos taikymas

1. [Susitariančiųjų šalių įstatymai ir tam tikros tarptautinės sutartys] Šio Akto nuostatos neturi poveikio didesnės apsaugos, kuri gali būti suteikta pagal Susitariančiosios Šalies teisę, taikymui; jos taip pat neturi jokio poveikio meno kūrinių ir taikomojo meno kūrinių apsaugai, suteiktai pagal tarptautines autorių teisių sutartis ir konvencijas, ar pramoninio dizaino apsaugai, suteiktai pagal prie Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties pridėtą Sutartį dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba.

2. [Pareiga laikytis Paryžiaus konvencijos] Kiekviena Susitariančioji Šalis laikosi su pramoniniu dizainu susijusių Paryžiaus konvencijos nuostatų.

i) prašymas atlikti tarptautinę registraciją pagal šį Akta;

ii) nustatyti duomenys apie pareiškėją;

iii) pramoninio dizaino, dėl kurio paduodama tarptautinė paraiška, vaizdo arba, pareiškėjo pasirinkimu, kelių skirtingų jo vaizdų kopijų, pateikiamų nustatyta tvarka, nustatytas skaičius; tačiau, jei pramoninis dizainas yra dvimatis ir pagal 5 dalį prašoma atidėti jo paskelbimą, su tarptautine paraiška vietoj vaizdų galima pateikti nustatytą to pramoninio dizaino pavyzdžių skaičių;

iv) duomenys apie gaminių arba gaminius, kurie sudaro pramoninį dizainą arba su kuriais yra susijęs pramoninio dizaino naudojimas, kaip nustatyta;

v) nurodytųjų Susitariančiųjų Šalių pavadinimai;

vi) nustatyti mokesčiai;

vii) visi kiti nustatyti duomenys.

2. [Papildomas privalomas tarptautinės paraiškos turinys]

a) Kiekviena Susitariančioji Šalis, kurios įstaiga yra ekspertizės įstaiga ir pagal kurios teisės aktus, jai tampant šio Akto šalimi, reikalaujama, kad paraiškoje dėl pramoninio dizaino apsaugos suteikimo būtų pateiktas kuris nors iš b punkte nurodytų elementų, kad pagal tuos teisės aktus būtų galima nustatyti šios paraiškos padavimo datą, gali tuos elementus deklaracija pranešti Generaliniam direktoriui.

I SKYRIUS

TARPTAUTINĖ PARAIŠKA IR TARPTAUTINĖ REGISTRACIJA

3 straipsnis

Teisė paduoti tarptautinę paraišką

Teisę paduoti tarptautinę paraišką turi kiekvienas asmuo, esantis valstybės, kuri yra Susitariančioji Šalis, arba tarpvyriausybinių organizacijos, kuri yra Susitariančioji Šalis, valstybės narės pilietis, arba Susitariančiosios Šalies teritorijoje turintis nuolatinę gyvenamąją vietą arba įprastinę gyvenamąją vietą arba realią ir veikiančią pramonės arba prekybos įmonę.

- b) Pagal a punktą galima pranešti apie šiuos elementus:
- i) su pramoninio dizaino, dėl kurio paduodama paraiška, kūrėjo tapatybe susijusius duomenis;
 - ii) trumpą pramoninio dizaino, dėl kurio paduodama paraiška, vaizdo arba pagrindinių savybių aprašymą;
 - iii) pretenziją.
- c) Jei tarptautinėje paraiškoje nurodoma pagal a punktą pranešimą pateikusi Susitariančioji Šalis, nustatyta tvarka šioje paraiškoje taip pat nurodomas kiekvienas praneštas elementas.

3. [Kitas galimas tarptautinės paraiškos turinys] Tarptautinėje paraiškoje gali būti arba kartu su ja gali būti pateikiami kiti Taisyklėse nustatyti elementai.

4. [Keli pramoniniai dizainai toje pačioje tarptautinėje paraiškoje] Atsižvelgiant į sąlygas, kurios gali būti nustatytos, tarptautinė paraiška gali būti paduodama dėl dviejų ar daugiau pramoninių dizainų.

5. [Prašymas atidėti paskelbimą] Tarptautinėje paraiškoje gali būti pateiktas prašymas atidėti paskelbimą.

6 straipsnis

Prioritetas

1. [Prašymas dėl prioriteto]
 - a) Tarptautinėje paraiškoje gali būti pateikiama deklaracija, kuria pagal Paryžiaus konvencijos 4 straipsnį pretenduojama į vienos ar kelių ankstesnių paraiškų, paduotų kurioje nors šalyje, kuri yra tos Konvencijos Šalis arba Pasaulio prekybos organizacijos narė, arba tokios šalies atžvilgiu, prioritetą.
 - b) Taisyklėse gali būti numatyta, kad a punkte nurodyta deklaracija gali būti pateikta jau padavus tarptautinę paraišką. Tokiu atveju Taisyklėse nustatoma vėliausia data, iki kurios tokia deklaracija gali būti pateikta.
2. [Tarptautinė paraiška, kuria remiamasi pretenduojant į prioritetą] Tarptautinė paraiška nuo jos padavimo dienos ir neatsižvelgiant į tolesnį jos likimą yra laikoma lygiaverte taisyklingai įformintai paraiškai, kaip apibrėžta Paryžiaus konvencijos 4 straipsnyje.

7 straipsnis

Nurodymo mokesčiai

1. [Nustatytas nurodymo mokesčiai] Atsižvelgiant į 2 dalį, nustatyti mokesčiai apima nurodymo mokesčių už kiekvienos Susitariančiosios Šalies nurodymą.

2. [Individualus nurodymo mokesčiai] Bet kuri Susitariančioji Šalis, kurios įstaiga yra ekspertizės įstaiga, ir bet kuri Susitariančioji Šalis, kuri yra tarpvyriausybinių organizacijų, gali deklaracija Generaliniam direktoriui pranešti, kad paduodant bet kurią tarptautinę paraišką, kurioje ji yra nurodoma, ir pratęsiant bet kurios tarptautinės registracijos galiojimą, tokios tarptautinės paraiškos pagrindu, 1 dalyje nurodytas nustatytas nurodymo mokesčiai pakeičiamas individualiu nurodymo mokesčiu, kurio suma nurodoma deklaracijoje ir gali būti keičiama vėliau pateikiamomis deklaracijomis. Šią sumą minėta Susitariančioji Šalis gali nustatyti pradiniam apsaugos laikotarpiui ir kiekvienam pratęsimo laikotarpiui arba atitinkamos Susitariančiosios Šalies leidžiamam ilgiausiam apsaugos laikotarpiui. Tačiau ši suma negali viršyti sumos, kurią Susitariančiosios Šalies įstaiga turėtų teisę gauti iš pareiškėjo už tokiam pačiam pramoninių dizainų skaičiui ir laikotarpiui suteikiamą apsaugą, kadangi ta suma sumažėja sutaupius lėšų dėl tarptautinės procedūros.

3. [Nurodymo mokesčių pervedimas] 1 ir 2 dalyse nurodytus nurodymo mokesčius Tarptautinis biuras perveda Susitariančiosioms Šalims, dėl kurių tie mokesčiai buvo sumokėti.

8 straipsnis

Trūkumų pašalinimas

1. [Tarptautinės paraiškos ekspertizė] Tarptautiniam biurui nustačius, kad tuo metu, kai Tarptautinis biuras gauna tarptautinę paraišką, ji neatitinka šio Akto ir Taisyklių reikalavimų, Tarptautinis biuras paprašo pareiškėjo per nustatytą laikotarpį atlikti būtinus pataisymus.

2. [Nepašalinti trūkumai]

- a) Jei pareiškėjas per nustatytą laikotarpį neįvykdo prašymo, atsižvelgiant į b punktą laikoma, kad tarptautinės paraiškos buvo atsisakyta.
- b) Jei pareiškėjas per nustatytą laikotarpį nepašalina trūkumo, susijusio su 5 straipsnio 2 dalimi arba su specialiu reikalavimu, apie kurį Susitariančioji Šalis pagal Taisykles pranešė Generaliniam direktoriui, laikoma, kad tarptautinėje paraiškoje ta Susitariančioji Šalis nenurodyta.

9 straipsnis

Tarptautinės paraiškos padavimo data

1. [Tiesiogiai paduodama tarptautinė paraiška] Jei tarptautinė paraiška paduodama tiesiogiai Tarptautiniam biurui, atsižvelgiant į 3 dalį, padavimo data laikoma ta diena, kurią Tarptautinis biuras gauna tarptautinę paraišką.

2. [Netiesiogiai paduodama tarptautinė paraiška] Jei tarptautinė paraiška paduodama per pareiškėjo Susitariančiosios Šalies įstaigą, padavimo data nustatoma nustatyta tvarka.

3. [Tarptautinė paraiška su tam tikrais trūkumais] Jei tą dieną, kai Tarptautinis biuras gauna tarptautinę paraišką, ji turi trūkumą, kuris nustatytas kaip trūkumas, dėl kurio atidedama tarptautinės paraiškos padavimo data, tokia data laikoma ta diena, kurią Tarptautinis biuras gauna šio trūkumo ištaisymą.

10 straipsnis ⁽¹⁾

Tarptautinė registracija, tarptautinės registracijos data, tarptautinės registracijos paskelbimas ir konfidencialios kopijos

1. [Tarptautinė registracija] Tarptautinis biuras kiekvieną pramoninį dizainą, dėl kurio paduodama tarptautinė paraiška, registruoja iš karto po to, kai gauna tarptautinę paraišką, arba, jei pagal 8 straipsnį paprašyta pašalinti trūkumus, iš karto po to, kai gauna reikalaujamus pataisymus. Registracija atliekama neatsižvelgiant į tai, ar paskelbimas yra atidėtas pagal 11 straipsnį, ar ne.

2. [Tarptautinės registracijos data]

a) Atsižvelgiant į b punktą, tarptautinės registracijos data laikoma tarptautinės paraiškos padavimo data.

b) Jei tą dieną, kai Tarptautinis biuras gauna tarptautinę paraišką, joje yra su 5 straipsnio 2 dalimi susijęs trūkumas, tarptautinės registracijos data laikoma ta diena, kurią Tarptautinis biuras gauna šio trūkumo ištaisymą, arba tarptautinės paraiškos padavimo dieną, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė.

3. [Paskelbimas]

a) Tarptautinę registraciją paskelbia Tarptautinis biuras. Tokį paskelbimą visos Susitariančiosios Šalys laiko pakankamu, ir iš savininko nereikalaujama jokio kito paskelbimo.

b) Tarptautinis biuras tarptautinės registracijos paskelbimo kopiją siunčia kiekvienai nurodytajai įstaigai.

4. [Konfidencialumo laikymasis iki paskelbimo] Atsižvelgdamas į 5 dalį ir 11 straipsnio 4 dalies b punktą, Tarptautinis biuras iki paskelbimo išlaiko kiekvienos tarptautinės paraiškos ir kiekvienos tarptautinės registracijos konfidencialumą.

5. [Konfidencialios kopijos]

a) Tarptautinis biuras įregistravęs nedelsdamas nusiunčia tarptautinės registracijos kopiją ir su atitinkama paraiška pateiktus pareiškimus, dokumentus ar pavyzdžius kiekvienai įstaigai, kuri Tarptautiniam biurui yra pranešusi norinti gauti tokią kopiją ir kuri yra nurodyta tarptautinėje paraiškoje.

b) Kol Tarptautinis biuras nepaskelbia tarptautinės registracijos, įstaiga išlaiko kiekvienos tarptautinės registracijos, kurios kopiją jai atsiuntė Tarptautinis biuras, konfidencialumą; šią kopiją, pateiktą Susitariančiojoje Šalyje arba Susitariančiosios Šalies atžvilgiu, įstaiga gali panaudoti tik tarptautinės registracijos bei paraiškų dėl apsaugos pramoniniam dizainui suteikimo ekspertizės, kuri yra priskirta įstaigos kompetencijai, tikslais. Konkrečiai, įstaiga negali atskleisti jokiems asmenims, kurie nėra įstaigos darbuotojai, išskyrus tarptautinės registracijos savininką, jokios tarptautinės registracijos turinio, išskyrus administracinio ar teisinio proceso, susijusio su ginčais dėl teisės paduoti tarptautinę paraišką, kuri yra tarptautinės registracijos pagrindas, tikslais. Tokio administracinio ar teisinio proceso atveju tarptautinės registracijos turinys gali būti konfidencialiai atskleistas tik procese dalyvaujančioms šalims, kurios privalo išsaugoti atskleistos informacijos konfidencialumą.

11 straipsnis

Paskelbimo atidėjimas

1. [Susitariančiųjų šalių įstatymų nuostatos dėl paskelbimo atidėjimo]

a) Jei Susitariančiosios Šalies įstatymuose numatytas pramoninio dizaino paskelbimo atidėjimas trumpesniai nei nustatytas laikotarpiui, ta Susitariančioji Šalis deklaracija praneša Generaliniam direktoriui apie leistiną atidėjimo laikotarpį.

b) Jei Susitariančiosios Šalies įstatymuose pramoninio dizaino paskelbimo atidėjimas nenumatytas, Susitariančioji Šalis šį faktą deklaracija praneša Generaliniam direktoriui.

2. [Paskelbimo atidėjimas] Jei tarptautinėje paraiškoje prašoma paskelbimą atidėti, paskelbimas atliekamas,

i) jei nė viena iš tarptautinėje paraiškoje nurodytųjų Susitariančiųjų Šalių iki nustatyto laikotarpio pabaigos pagal 1 dalį nepateikia deklaracijos,

arba

ii) jei kuri nors iš tarptautinėje paraiškoje nurodytųjų Susitariančiųjų Šalių pagal 1 dalies a punktą pateikė deklaraciją – pasibaigus tokioje deklaracijoje nurodytam laikotarpiui, arba, jei yra daugiau kaip viena tokia nurodyta Susitariančioji Šalis – pasibaigus jų pareiškimuose nurodytam trumpiausiam laikotarpiui.

3. [Prašymų atidėti paskelbimą nagrinėjimas, kai atidėjimas yra negalimas pagal taikytinus įstatymus] Jei yra pateiktas prašymas atidėti paskelbimą, ir kuri nors iš tarptautinėje paraiškoje nurodytųjų Susitariančiųjų Šalių pagal 1 dalies b punktą pateikia deklaraciją, kad pagal jos įstatymus paskelbimo atidėti negalima,

i) Tarptautinis biuras, atsižvelgdamas į ii punktą, atitinkamai informuoja pareiškėją; jei per nustatytą laikotarpį pareiškėjas nepateikia rašytinio pranešimo Tarptautiniam biurui, kad jis atšaukia šios Susitariančiosios Šalies nurodymą, Tarptautinis biuras neatsižvelgia į prašymą atidėti paskelbimą;

⁽¹⁾ Priimdama 10 straipsnį, Diplomatinė konferencija susitarė, kad šiame straipsnyje nenumatyta nieko, kas kliudytų pareiškėjui, savininkui, arba pareiškėjo ar savininko leidimą gavusiam asmeniui teikti tarptautinę paraišką arba atlikti tarptautinę registraciją.

ii) jei kartu su tarptautine paraiška vietoj pramoninio dizaino vaizdų pateikiami pramoninio dizaino pavyzdžiai, Tarptautinis biuras neatšizvelgia į minėtos Susitariančiosios Šalies nurodymą ir atitinkamai informuoja pareiškėją.

4. [Prašymas paskelbti anksčiau arba duoti specialų leidimą susipažinti su tarptautine registracija]

a) Bet kuriuo pagal 2 dalį taikytinu atidėjimo laikotarpiu savininkas gali prašyti paskelbti bet kurį arba visus pramoninius dizainus, dėl kurių yra paduota paraiška; tokiu atveju su tokiu pramoniniu dizainu ar dizainais susijęs atidėjimo laikotarpis laikomas pasibaigusiu tą dieną, kurią Tarptautinis biuras gauna tokį prašymą.

b) Bet kuriuo pagal 2 dalį taikytinu atidėjimo laikotarpiu savininkas taip pat gali prašyti, kad Tarptautinis biuras savininko įvardytai trečiajai šaliai pateiktų kurio nors arba visų pramoninių dizainų, kurie yra tarptautinės registracijos objektai, išrašą arba leistų šiai šaliai su jais susipažinti.

5. [Atsisakymas ir apribojimas]

a) Jei kuriuo nors pagal 2 dalį taikytinu atidėjimo laikotarpiu savininkas atsisako tarptautinės registracijos visų nurodytų Susitariančiųjų Šalių atžvilgiu, pramoninis dizainas ar dizainai, kurie yra tarptautinės registracijos objektai, neskelbiami.

b) Jei bet kuriuo pagal 2 dalį taikytinu atidėjimo laikotarpiu savininkas visų nurodytų Susitariančiųjų Šalių atžvilgiu apriboja tarptautinę registraciją iki vieno arba kelių pramoninių dizainų, kurie yra tarptautinės registracijos objektais, likęs pramoninis dizainas ar dizainai, kurie yra tarptautinės registracijos objektai, neskelbiami.

6. [Paskelbimas ir vaizdų pateikimas]

a) Pasibaigus bet kuriam pagal šio straipsnio nuostatas taikytinam atidėjimo laikotarpiui, jei sumokėti nustatyti mokesčiai, Tarptautinis biuras, paskelbia tarptautinę registraciją. Jei mokesčiai nesumokėti taip, kaip nustatyta, tarptautinė registracija atšaukiama ir neskelbiama.

b) Jei pagal 5 straipsnio 1 dalies iii punktą kartu su tarptautine paraiška buvo pateikti vienas ar keli pramoninio dizaino pavyzdžiai, savininkas per nustatytą laiką Tarptautiniam biurui pateikia kiekvieno pramoninio dizaino, dėl kurio paduota ta paraiška, nustatytą vaizdo kopijų skaičių. Jei savininkas to nepadarė, tarptautinė registracija atšaukiama ir neskelbiama.

12 straipsnis

Atsisakymas

1. [Teisė atsisakyti pripažinti galiojimą] Bet kurios nurodytosios Susitariančiosios Šalies įstaiga gali iš dalies arba visiškai atsisakyti pripažinti tarptautinės registracijos galiojimą Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jei kurio nors arba visų pramoninių dizainų, kurie yra tarptautinės registracijos objektai, atžvilgiu neįvykdytos pagal tos Susitariančiosios Šalies įstatymus numatytos apsaugos suteikimo sąlygos; vis dėlto jokia įstaiga negali iš dalies ar visiškai atsisakyti pripažinti bet kurios tarptautinės registracijos galiojimo remdamasi tuo, kad pagal atitinkamos Susitariančiosios Šalies įstatymus neįvykdyti šiame Akte arba Taisyklėse numatyti su tarptautinės paraiškos forma ar turiniu susiję reikalavimai arba papildomi ar nuo jų besiskiriantys reikalavimai.

2. [Pranešimas apie atsisakymą]

a) Apie atsisakymą pripažinti tarptautinės registracijos galiojimą įstaiga per nustatytą laiką praneša Tarptautiniam biurui pateikdama atsisakymo pranešimą.

b) Atsisakymo pranešime nurodomos visos šio atsisakymo priežastys.

3. [Atsisakymo pranešimo persiuntimas; teisių gynimo priemonės]

a) Tarptautinis biuras atsisakymo pranešimo kopiją nedelsdamas persiunčia savininkui.

b) Savininkas naudojami tomis pačiomis teisių gynimo priemonėmis kaip ir tuo atveju, jei paraiška suteikti apsaugą pramoniniam dizainui, kuris yra tarptautinės registracijos objektas, būtų paduota pagal įstaigai, kuri pranešė apie atsisakymą, taikomą teisę. Tokias teisių gynimo priemones sudaro bent pakartotinės ekspertizės galimybė, atsisakymo peržiūrėjimas arba galimybė dėl jo pateikti apeliaciją.

4. ⁽¹⁾[Atsisakymo pripažinti galiojimą atšaukimas] Tarnyba, pranešusi apie atsisakymą pripažinti galiojimą, gali bet kuriuo metu iš dalies ar visiškai atšaukti šį atsisakymą.

13 straipsnis

Specialūs dizaino vieningumo reikalavimai

1. [Pranešimas apie specialius reikalavimus] Bet kuri Susitariančioji Šalis, kuriai tampant šio Akto Šalimi jos teisėje reikalaujama, kad dizainai, dėl kurių paduodama ta pati paraiška, atitiktų dizaino vienovės, gamybos vienovės ar panaudojimo vienovės reikalavimą, arba priklausytų tam pačiam rinkiniui ar tai pačiai kompozicijai, arba reikalaujama, kad paraiška gali būti paduodama tik dėl vieno atskiro ir aiškiai atskiriamo dizaino, Susitariančioji Šalis gali apie tai deklaruoti pranešti Generaliniam direktoriui. Tačiau toks pareiškimas neturi poveikio pareiškėjo teisei pagal 5 straipsnio 4 dalį į tarptautinę paraišką įtraukti du ar daugiau pramoninių dizainų, net jei paraiškoje nurodoma tokią deklaraciją pateikusi Susitariančioji Šalis.

⁽¹⁾ Priimdama 12 straipsnio 4 dalį, 14 straipsnio 2 dalies b punktą ir 18 Taisyklės 4 dalį, Diplomatine konferencija susitarė, kad atsisakymo pranešimą pateikusios įstaigos atsisakymo atšaukimas gali būti pateikiamas kaip pareiškimas, jog atitinkama įstaiga nusprendė pripažinti visų arba tam tikrų pramoninių dizainų, su kuriais yra susijęs atsisakymo pranešimas, tarptautinės registracijos galiojimą. Taip pat buvo susitarta, kad įstaiga per leidžiamą atsisakymo pranešimo pateikimo laiką gali nusiųsti pareiškimą, kad ji nusprendė pripažinti tarptautinės registracijos galiojimą net ir tuo atveju, jei ji nepateikė tokio atsisakymo pranešimo.

2. [Deklaracijos galia] Tokia deklaracija suteikia teisę ją pateikusios Susitariančiosios Šalies įstaigai pagal 12 straipsnio 1 dalį atsisakyti pripažinti tarptautinės registracijos galiojimą, kol bus įvykdytas Susitariančiosios Šalies reikalavimas.

3. [Papildomi mokesčiai mokėtini už registracijos padalijimą] Jei pagal 2 dalį gavus atsisakymo pranešimą tarptautinė registracija atitinkamoje įstaigoje padalijama siekiant pašalinti pranešime nurodytą atsisakymo priežastį, ši įstaiga turi teisę reikalauti mokesčio už kiekvieną papildomą tarptautinę paraišką, kuri būtų buvusi reikalinga norint išvengti tos atsisakymo priežasties.

14 straipsnis

Tarptautinės registracijos galia

1. [Galia, identiška pagal taikytinus teisės aktus paduotos paraiškos galiai] Nuo tarptautinės registracijos dienos kiekviename nurodytoje Susitariančiojoje Šalyje tarptautinė registracija turi bent jau tokią pat galią kaip ir pagal Susitariančiosios Šalies teisės aktus taisyklingai paduota paraiška dėl apsaugos pramoniniam dizainui suteikimo.

2. [Galia, identiška apsaugos suteikimo pagal taikytinus teisės aktus galiai]

a) Kiekviename nurodytoje Susitariančiojoje Šalyje, kurios įstaiga nėra pranešusi apie atsisakymą pagal 12 straipsnį, tarptautinė registracija turi tokią pat galią, kaip ir apsaugos pramoniniam dizainui suteikimas pagal tos Susitariančiosios Šalies teisės aktus, vėliausiai nuo tos dienos, kai baigiasi atsisakymui pranešti numatytas laikas, arba, jei Susitariančioji Šalis yra pateikusi atitinkamą deklaraciją pagal Taisyklės, – vėliausiai nuo toje deklaracijoje nurodytos dienos.

b) ⁽¹⁾Jei nurodytos Susitariančiosios Šalies įstaiga pranešė apie atsisakymą, o vėliau šį atsisakymą iš dalies arba visiškai atšaukė, tarptautinės registracijos dalis, dėl kurios atsisakymas yra atšauktas, vėliausiai nuo šio atsisakymo atšaukimo dienos toje Susitariančiojoje Šalyje turi tokią pat galią kaip apsaugos pramoniniam dizainui suteikimas pagal minėtos Susitariančiosios Šalies teisės aktus.

c) Galia, kurią pagal šią dalį turi tarptautinė registracija, taikoma pramoniniam dizainui ar dizainams, esančiam (esantiems) registracijos, kurią nurodyta įstaiga gavo iš Tarptautinio biuro arba kuri atitinkamai atvejais pakeista pagal tos įstaigos procedūras, objektu (objektais).

3. [Deklaracija dėl pareiškėjo Susitariančiosios Šalies nurodymo galios]

a) Kiekviena Susitariančioji Šalis, kurios įstaiga yra ekspertizės įstaiga, jei ji yra pareiškėjo Susitariančioji Šalis, gali deklaracija pranešti Generaliniam direktoriui, kad šios Susitariančiosios Šalies nurodymas atliekant tarptautinę registraciją neturi galios.

b) Jei Susitariančioji Šalis, pateikusi a punkte nurodytą deklaraciją, tarptautinėje paraiškoje įvardyta kaip pareiškėjo Susitariančioji Šalis ir kaip nurodyta Susitariančioji Šalis, Tarptautinis biuras neatsižvelgia į šios Susitariančiosios Šalies nurodymą.

15 straipsnis

Registracijos pripažinimas negaliojančia

1. [Reikalavimas suteikti galimybę gintis] Nurodytos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos negali iš dalies arba visiškai pripažinti tarptautinę registraciją negaliojančia tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jei savininkui pakankamai iš anksto nesuteikiama galimybė ginti savo teises.

2. [Pranešimas apie pripažinimą negaliojančia] Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje tarptautinė registracija buvo pripažinta negaliojančia, įstaiga, sužinojusi apie registracijos pripažinimą negaliojančia, apie jį praneša Tarptautiniam biurui.

16 straipsnis

Pakeitimų ir kitų su tarptautinėmis registracijomis susijusių duomenų registravimas

1. [Pakeitimų ir kitų duomenų registravimas] Tarptautinis biuras nustatyta tvarka Tarptautiniame registre įrašo:

i) tarptautinės registracijos savininko pasikeitimą, susijusį su kuria nors ar visomis nurodytomis Susitariančiosiomis Šalimis, ir su kuriuo nors ar su visais pramoniniais dizainais, kurie yra tarptautinės registracijos objektai, jei naujasis savininkas turi teisę pagal 3 straipsnį paduoti tarptautinę paraišką,

ii) visus savininko pavadinimo (pavardės) ar adreso pasikeitimus,

iii) apie pareiškėjo arba savininko atstovo paskyrimą ir visus kitus su šiuo atstovu susijusius svarbius duomenis,

iv) atvejus, kai savininkas atsisako tarptautinės registracijos kurios nors ar visų nurodytų Susitariančiųjų Šalių atžvilgiu,

v) vienos ar visų nurodytų Susitariančiųjų Šalių atžvilgiu savininko taikomą tarptautinės registracijos apribojimą vienu ar keliais tarptautiniais dizainais, kurie yra tarptautinės registracijos objektas,

vi) nurodytos Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų atliktą tarptautinės registracijos paskelbimą negaliojančia Susitariančiosios Šalies teritorijoje vieno ar visų tarptautinių dizainų, kurie yra tarptautinės registracijos objektas, atžvilgiu,

vii) visus kitus atitinkamus Taisyklėse nurodytus duomenis, susijusius su teisėmis į vieną ar visus pramoninius dizainus, kurie yra tarptautinės registracijos objektas.

⁽¹⁾ Žr. išnašą dėl 12 straipsnio 4 dalies.

2. [Registavimo Tarptautiniame registre galia] Kiekvienas 1 dalies i, ii, iv, v, vi ir vii punktuose nurodytas įrašas turi tokią pat galią, kokią jis turėtų, jei būtų padarytas kiekvienos atitinkamos Susitariančiosios Šalies įstaigos registre, išskyrus tai, kad Susitariančioji Šalis gali deklaracija pranešti Generaliniam direktoriui, kad 1 dalies i punkte nurodytas įrašas šioje Susitariančiojoje Šalyje neturės tokios galios tol, kol jos įstaiga negaus toje deklaracijoje nurodytų pareiškimų ar dokumentų.

3. [Mokesčiai] Už bet kurį pagal 1 dalį atliktą įrašą gali būti imamas mokestis.

4. [Paskelbimas] Tarptautinis biuras paskelbia pranešimą apie kiekvieną pagal 1 dalį padarytą įrašą. Tokio paskelbto pranešimo kopiją jis nusiunčia kiekvienos atitinkamos Susitariančiosios Šalies įstaigai.

17 straipsnis

Tarptautinės registracijos pradinis galiojimo terminas, jo pratęsimas ir apsaugos trukmė

1. [Tarptautinės registracijos pradinis galiojimo terminas] Tarptautinės registracijos pradinis galiojimo terminas yra penkeri metai nuo tarptautinės registracijos dienos.

2. [Tarptautinės registracijos galiojimo pratęsimas] Laikantis nustatytos tvarkos ir sumokėjus nustatytus mokesčius, tarptautinės registracijos galiojimas gali būti pratęstas papildomiems penkerių metų laikotarpiams.

3. [Apsaugos trukmė nurodytose Susitariančiosiose Šalyse]

a) Jei tarptautinės registracijos galiojimas yra pratęstas, atsižvelgiant į b punktą, apsaugos trukmė kiekvienoje nurodytoje Susitariančiojoje Šalyje yra 15 metų nuo tarptautinės registracijos dienos.

b) Jei nurodytos Susitariančiosios Šalies teisės aktuose pramoniniam dizainui, kuriam pagal šiuos teisės aktus suteikta apsauga, numatomas ilgesnis kaip 15 metų apsaugos laikotarpis, jei tarptautinės registracijos galiojimas pratęsimas, apsaugos trukmė yra tokia pat, kaip numatyta šios Susitariančiosios Šalies teisės aktuose.

c) Kiekviena Susitariančioji Šalis deklaracija praneša Generaliniam direktoriui jos teisės aktuose numatytą ilgiausią apsaugos trukmę.

4. [Riboto pratęsimo galimybė] Tarptautinė registracija gali būti pratęsta bet kurios arba visų nurodytų Susitariančiųjų Šalių atžvilgiu ir bet kurio arba visų pramoninių dizainų, kurie yra tarptautinės registracijos objektas, atžvilgiu.

5. [Pratęsimo registravimas ir paskelbimas] Tarptautinis biuras pratęsimą registruoja Tarptautiniame registre ir paskelbia atitinkamą pranešimą. Tokio paskelbto pranešimo kopiją jis nusiunčia kiekvienos atitinkamos Susitariančiosios Šalies įstaigai.

18 straipsnis

Informacija apie paskelbtą tarptautinę registraciją

1. [Galimybė susipažinti su informacija] Tarptautinis biuras bet kuriam prašymą pateikusiam asmeniui sumokėjus nustatytą mokestį išduoda Tarptautinio registro išrašus arba suteikia informaciją apie Tarptautinio registro turinį, susijusį su bet kuria paskelbta tarptautine registracija.

2. [Atleidimas nuo legalizavimo] Tarptautinio biuro išduodamiems Tarptautinio registro išrašams netaikomi jokie legalizavimo Susitariančiosiose Šalyse reikalavimai.

II SKYRIUS

ADMINISTRACINĖS NUOSTATOS

19 straipsnis

Kelių valstybių bendra įstaiga

1. [Pranešimas apie bendrą įstaigą] Jei kelios valstybės, ketinančios tapti šio Akto Šalimis, suvienodino su pramoniniu dizainu susijusius nacionalinės teisės aktus arba jei kelios šio Akto Šalimis esančios valstybės susitaria dėl tokio nacionalinės teisės aktų suvienodinimo, jos gali pranešti Generaliniam direktoriui, kad:

i) kiekvienos jų nacionalinė įstaiga pakeičiama bendra įstaiga,

ir

ii) jų atitinkamų teritorijų visuma, kuriai taikomi suvienodinti teisės aktai, taikant šio Akto 1, 3–18 ir 31 straipsnius laikoma viena Susitariančiąja Šalimi.

2. [Pranešimo pateikimo laikas] 1 dalyje nurodytas pranešimas pateikiamas,

i) jei valstybės ketina tapti šio Akto Šalimis – deponuojant 27 straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus;

ii) jei valstybės yra šio Akto Šalys – bet kuriuo metu po jų nacionalinės teisės aktų suvienodinimo.

3. [Pranešimo įsigaliojimo data] 1 ir 2 dalyse nurodytas pranešimas įsigalioja,

i) jei valstybės ketina tapti šio Akto Šalimis – tuo metu, kai šis aktas tampa valstybėms privalomas;

ii) jei valstybės yra šio Akto Šalys – po trijų mėnesių nuo dienos, kai Generalinis direktorius apie šį pranešimą informuoja kitas Susitariančiąsias Šalis, arba bet kurią vėlesnę pranešime nurodytą dieną.

20 straipsnis

Narystė Hagos sąjungoje

Susitariančiosios Šalys yra tos pačios Sąjungos narės kaip ir valstybės, kurios yra 1934 m. ar 1960 m. Aktų Šalys.

21 straipsnis

Asamblėja

1. [Sudėtis]

- a) Susitariančiosios Šalys yra tos pačios Asamblėjos narės kaip ir valstybės, kurioms yra privalomas 1967 m. Papildančio akto 2 straipsnis.
- b) Kiekvienai Asamblėjos narei Asamblėjoje atstovauja vienas delegatas, kuriam gali padėti pakaitiniai delegatai, patarėjai ir ekspertai; kiekvienas delegatas gali atstovauti tik vienai Susitariančiajai Šaliai.
- c) Sąjungos narėms, kurios nėra Asamblėjos narės, leidžiama dalyvauti Asamblėjos posėdžiuose stebėtojų teisėmis.

2. [Funkcijos]

a) Asamblėja

- i) nagrinėja visus klausimus, susijusius su Sąjungos gyvavimu bei plėtra ir šio Akto įgyvendinimu;
- ii) naudojami tokiais teisėmis ir vykdo tokias užduotis, kurios yra jai konkrečiai suteiktos ar pavestos pagal šį Aktą arba 1967 m. Papildantį aktą;
- iii) teikia Generaliniam direktoriui nurodymus dėl peržiūrai skirtų konferencijų rengimo ir sprendžia, kada sušaukti tokias konferencijas;
- iv) keičia Taisykles;
- v) nagrinėja ir tvirtina Generalinio direktoriaus ataskaitas bei veiklą, susijusią su Sąjunga, ir teikia jam visus būtinius nurodymus Sąjungos kompetencijai priklausančiais klausimais;
- vi) nustato Sąjungos programą, tvirtina jos dvejų metų biudžetą ir galutines finansines ataskaitas;
- vii) priima Sąjungos finansinius reglamentus;
- viii) steigia tokius komitetus ir darbo grupes, kurių, jos manymu, reikia Sąjungos tikslams pasiekti;
- ix) atsižvelgdama į 1 dalies c punktą nustato, kurioms valstybėms, tarpyvriausybinioms organizacijoms ir nevyriausybinioms organizacijoms suteikti galimybę stebėtojų teisėmis dalyvauti jos posėdžiuose;

- x) imasi visų kitų tinkamų veiksmų, kuriais siekiama Sąjungos tikslų, ir vykdo visas kitas šiame Akte numatytas funkcijas.

- b) Klausimais, kurie yra svarbūs ir kitoms Organizacijos administruojamoms Sąjungoms, Asamblėja priima sprendimus išklausiusi Organizacijos koordinavimo komiteto rekomendacijų.

3. [Kvorumas]

- a) Kvorumą balsuojant tam tikru klausimu sudaro pusė Asamblėjos narių, kurios yra valstybės ir turi teisę balsuoti tuo klausimu.
- b) Nepaisant a punkto nuostatų, jei kurioje nors sesijoje atstovaujamų Asamblėjos narių, kurios yra valstybės ir turi teisę balsuoti svarstomu klausimu, skaičius yra mažesnis nei pusė, bet lygus trečdaliui arba didesnis už vieną trečdalį Asamblėjos narių, kurios yra valstybės ir turi teisę balsuoti tuo klausimu, Asamblėja gali priimti sprendimus, tačiau visi tokie sprendimai, išskyrus sprendimus dėl jos darbo tvarkos, įsigalioja tik tuomet, jei įvykdomi visi toliau išdėstyti reikalavimai. Tarptautinis biuras siunčia minėtus sprendimus Asamblėjos narėms, kurios yra valstybės, turi teisę balsuoti minėtu klausimu ir nebuvo atstovaujamos, prašydamas per tris mėnesius nuo pranešimo dienos raštu pranešti, kaip jos balsuoja: už, prieš ar susilaiko. Jeigu pasibaigus šiam laikui tokiu būdu balsavusių arba pranešusių, kad susilaiko, narių skaičius yra toks, kokio trūko kvorumui pačioje sesijoje, tokie sprendimai įsigalioja, jei tuo pat metu susidaro ir būtina dauguma.

4. [Sprendimų priėmimas Asamblėjoje]

- a) Asamblėja stengiasi sprendimus priimti bendru sutarimu.
- b) Jei sprendimo nepavyksta priimti bendru sutarimu, atitinkamas klausimas sprendžiamas balsuojant. Tokiu atveju
 - i) kiekviena Susitariančioji Šalis, kuri yra valstybė, turi vieną balsą ir balsuoja tik savo vardu,
 - ii) kiekviena Susitariančioji Šalis, kuri yra tarpyvriausybinių organizacijų, gali balsuoti vietoj savo valstybių narių, turėdama šių valstybių narių, kurios yra šio Akto Šalys, skaičiui prilygstantį balsų skaičių; jokia tarpyvriausybinių organizacijų negali dalyvauti balsavime, jei kuri nors jos valstybė narė pasinaudoja savo balsavimo teise ir *vice versa*.
- c) Priimant sprendimus dėl klausimų, susijusių tik su valstybėmis, kurios privalo laikytis 1967 m. Papildančio akto 2 straipsnio, Susitariančiosios Šalys, kurios minėto straipsnio laikytis neprivalo, neturi teisės balsuoti, o priimant sprendimus klausimais, susijusiais tik su Susitariančiosiomis Šalimis, teisę balsuoti turi tik pastarosios.

5. [Balsų daugumos]
- a) Atsižvelgiant į 24 straipsnio 2 dalį ir 26 straipsnio 2 dalį, Asamblėjos sprendimams priimti reikia dviejų trečdalių atiduotų balsų.
- b) Susilaikiusiųjų balsai neįskaitomi.
6. [Sesijos]
- a) Asamblėja renkasi į eilinę sesiją kartą per dvejus kalendorinius metus Generalinio direktoriaus šaukimu ir, jei nėra išimtinių aplinkybių, tuo pačiu laiku ir toje pačioje vietoje kaip Organizacijos Generalinė Asamblėja.
- b) Asamblėja renkasi į neeilinę sesiją, kurią Generalinis direktorius sušaukia vieno ketvirtadalio Asamblėjos narių prašymu arba savo iniciatyva.
- c) Kiekvienos sesijos darbotvarkę parengia Generalinis direktorius.
7. [Darbo tvarkos taisyklės] Asamblėja priima savas darbo tvarkos taisykles.

22 straipsnis

Tarptautinis biuras

1. [Administracinės funkcijos]
- a) Tarptautinę registraciją ir su ja susijusias pareigas, taip pat kitas su Sąjunga susijusias administracines funkcijas vykdo Tarptautinis biuras.
- b) Tarptautinis biuras visų pirma rengia Asamblėjos, ekspertų komitetų ir darbo grupių, kuriuos (-ias) gali įsteigti Asamblėja, posėdžius ir atlieka šių organų sekretoriato funkcijas.
2. [Generalinis direktorius] Generalinis direktorius yra vyriausiasis Sąjungos pareigūnas ir atstovauja Sąjungai.
3. [Kiti Asamblėjos posėdžiai, išskyrus sesijas] Visus Asamblėjos įsteigtus komitetus bei darbo grupes ir visus kitus posėdžius, kuriuose svarstomi Sąjungai rūpimi klausimai, sušaukia Generalinis direktorius.
4. [Tarptautinio biuro vaidmuo Asamblėjoje ir kituose posėdžiuose]
- a) Generalinis direktorius ir jo paskirti asmenys be teisės balsuoti dalyvauja visuose Asamblėjos ir jos įsteigtų komitetų bei darbo grupių posėdžiuose, taip pat visuose kituose Sąjungos vardu Generalinio direktoriaus sušauktuose posėdžiuose.
- b) Generalinis direktorius arba jo paskirtas personalo narys *ex officio* yra Asamblėjos ir a punkte nurodytų komitetų, darbo grupių ir kitų posėdžių sekretorius.
5. [Konferencijos]
- a) Tarptautinis biuras, vadovaudamasis Asamblėjos nurodymais, rengia peržiūros konferencijas.
- b) Tarptautinis biuras gali konsultuotis su tarpvyriausybėmis ir tarptautinėmis bei nacionalinėmis nevyriausybėmis organizacijomis dėl peržiūros konferencijų rengimo.
- c) Generalinis direktorius ir jo paskirti asmenys dalyvauja peržiūros konferencijų diskusijose be teisės balsuoti.
6. [Kitos funkcijos] Tarptautinis biuras vykdo visas kitas jam pavestas su šiuo Aktu susijusias funkcijas.

23 straipsnis

Finansai

1. [Biudžetas]
- a) Sąjunga turi biudžetą.
- b) Sąjungos biudžetą sudaro išimtinai Sąjungos pajamos ir išlaidos, taip pat jos įnašas į Organizacijos administruojamų Sąjungų bendrų išlaidų biudžetą.
- c) Bendromis Sąjungų išlaidomis laikomos tokios išlaidos, kurios nepriskiriamos vien tik Sąjungai, bet taip pat vienai ar kelioms kitoms Organizacijos administruojamoms Sąjungoms. Sąjungos dalis tokiose bendrose išlaidose turi būti proporcinga su jomis susijusiems Sąjungos interesams.
2. [Koordinavimas su kitų Sąjungų biudžetais] Sąjungos biudžetas sudaromas atsižvelgiant į koordinavimo su kitų Organizacijos administruojamų Sąjungų biudžetais reikalavimus.
3. [Biudžeto finansavimo šaltiniai] Sąjungos biudžetas finansuojamas iš šių šaltinių:
- i) su tarptautine registracija susijusių mokesčių;
- ii) rinkliavų už kitas su Sąjunga susijusias Tarptautinio biuro teikiamas paslaugas;
- iii) įplaukų už Tarptautinio biuro publikacijų apie Sąjungą pardavimą arba procentinio periodinio autorinio atlyginimo už jas;
- iv) dovanų, palikimų ir subsidijų;
- v) nuomos, palūkanų ir kitų įvairių pajamų.

4. [Mokesčių ir rinkliavų nustatymas; biudžeto dydis]
- a) 3 dalies i punkte nurodytų mokesčių sumą Generalinio direktoriaus siūlymu nustato Asamblėja. 3 dalies ii punkte nurodytas rinkliavas nustato Generalinis direktorius; jie laikinai taikomi, kol Asamblėja juos patvirtina kitoje sesijoje.
- b) 3 dalies i punkte nurodytų mokesčių suma nustatoma taip, kad Sąjungos pajamų iš mokesčių ir kitų šaltinių pakaktų bent jau visoms su Sąjungos reikalais susijusioms Tarptautinio biuro išlaidoms padengti.
- c) Jei biudžetas nepatvirtinamas iki naujo finansinio laikotarpio pradžios, biudžeto dydis yra toks pat kaip ankstesniais metais, kaip numatyta finansiniuose reglamentuose.
5. [Apyvartinių lėšų fondas] Sąjunga turi apyvartinių lėšų fondą, kurį sudaro įplaukų perviršis ir, jei šio perviršio nepakanka, visų Sąjungos narių vienkartinės įmokos. Jei apyvartinių lėšų fondo nebepakanka, Asamblėja nusprendžia jį padidinti. Įmokos dalį ir mokėjimo sąlygas Generalinio direktoriaus siūlymu nustato Asamblėja.
6. [Priimančiosios valstybės suteikti avansiniai mokėjimai]
- a) Sutartyje dėl centrinės būstinės, sudaromos su valstybe, kurios teritorijoje yra Organizacijos centrinė būstinė, numatoma, kad tais atvejais, kai apyvartinių lėšų fondo išteklių nepakanka, ši valstybė teikia avansinius mokėjimus. Dėl šių avansinių mokėjimų dydžio ir teikimo sąlygų kiekvienu atveju sudaromi atskiri tokios valstybės ir Organizacijos susitarimai.
- b) Ir a punkte nurodyta valstybė, ir Organizacija turi teisę rašytiniu pranešimu denonsuoti išpareigojimą teikti avansinius mokėjimus. Denonsavimas įsigalioja po trejų metų nuo tų metų, kuriais apie jį buvo pranešta, pabaigos.
7. [Finansinių ataskaitų auditas] Finansinių ataskaitų auditą atlieka viena arba kelios Sąjungos valstybės narės arba išorės auditoriai, kaip numatyta finansiniuose reglamentuose. Auditorius, gavus jų sutikimą, skiria Asamblėja.

24 straipsnis

Taisyklės

1. [Dalykas] Taisyklės reglamentuoja šio Akto įgyvendinimą. Visų pirma jose yra nuostatos dėl
- i) dalykų, kurie pagal šio Akto nuostatas turi būti nustatyti;
- ii) kitos informacijos, susijusios su šio Akto nuostatomis arba naudingos jų įgyvendinimui;
- iii) administracinių reikalavimų, klausimų ar procedūrų.

2. [Tam tikrų Taisyklių nuostatų keitimas]
- a) Taisyklėse gali būti nurodyta, kad tam tikros Taisyklių nuostatos gali būti iš dalies keičiamos tik balsuojant vieningai arba keturių penktadalių balsų dauguma.
- b) Norint, kad vieningo balsavimo arba keturių penktadalių daugumos reikalavimas ateityje nebebūtų taikomas Taisyklių nuostatos keitimui, turi būti sprendžiama vieningai.
- c) Norint, kad vieningo balsavimo arba keturių penktadalių daugumos reikalavimas ateityje būtų taikomas Taisyklių nuostatos keitimui, turi būti sprendžiama keturių penktadalių balsų dauguma.
3. [Šio Akto ir Taisyklių kolizija] Jei šio Akto nuostatos nesuderinamos su Taisyklių nuostatomis, taikomos šio Akto nuostatos.

III SKYRIUS

PERŽIŪRA IR KEITIMAS

25 straipsnis

Šio Akto peržiūra

1. [Peržiūros konferencijos] Šio Akto peržiūrą gali atlikti Susitariančiųjų Šalių konferencija.
2. [Tam tikrų straipsnių peržiūra arba keitimas] 21, 22, 23 ir 26 straipsnius pagal 26 straipsnio nuostatas gali iš dalies keisti peržiūros konferencija arba Asamblėja.

26 straipsnis

Asamblėjos atliekamas tam tikrų straipsnių keitimas

1. [Pasiūlymai dėl pakeitimų]
- a) Pasiūlymus dėl 21, 22, 23 ir šio straipsnio pakeitimų Asamblėjoje gali inicijuoti bet kuri Susitariančioji Šalis arba Generalinis direktorius.
- b) Tokius pasiūlymus Generalinis direktorius Susitariančiosioms Šalims perduoda ne vėliau kaip likus šešiesiems mėnesiams iki jų svarstymo Asamblėjoje.
2. [Balsų daugumos] Kiekvienas 1 dalyje nurodytų straipsnių pakeitimas priimamas trijų ketvirtadalių balsų dauguma, tačiau kiekvienas 21 straipsnio ir šios dalies pakeitimas priimamas keturių penktadalių balsų dauguma.

3. [Įsigaliojimas]
- a) Išskyrus atvejus, kai taikomas b punktas, kiekvienas 1 dalyje nurodytų straipsnių pakeitimas įsigalioja praėjus vienam mėnesiui po to, kai Generalinis direktorius iš trijų ketvirtadalių Susitariančiųjų Šalių, kurios pakeitimo priėmimo metu buvo Asamblėjos narės ir turėjo teisę balsuoti dėl šio pakeitimo, gauna rašytinius pranešimus apie tokio pakeitimo priėmimą pagal jų atitinkamas konstitucines procedūras.
- b) 21 straipsnio 3 ar 4 dalies arba šios dalies pakeitimas neįsigalioja, jei kuri nors Susitariančioji Šalis per šešis mėnesius nuo jo priėmimo Asamblėjoje praneša Generaliniam direktoriui, kad ji tokio pakeitimo nepriima.
- c) Kiekvienas pakeitimas, kuris įsigalioja pagal šios dalies nuostatas, yra privalomas visoms valstybėms ir tarpvyriausybiniams organizacijoms, kurios pakeitimo įsigaliojimo metu yra Susitariančiosios Šalys arba Susitariančiosiomis Šalimis tampa vėliau.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

27 straipsnis

Teisė tapti šio Akto Šalimi

1. [Reikalavimai] Atsižvelgiant į 2 ir 3 dalis, taip pat į 28 straipsnį,
- i) šį Aktą gali pasirašyti ir jo Šalimi gali tapti kiekviena valstybė, kuri yra Organizacijos narė;
- ii) šį Aktą gali pasirašyti ir jo šalimi gali tapti kiekviena tarpvyriausybinių organizacija, turinti įstaigą, galinčią pramoniniam dizainui suteikti apsaugą, galiojančią teritorijoje, kurioje taikoma tarpvyriausybinių organizacijos steigimo sutartis, jei bent viena tarpvyriausybinių organizacijos valstybė narė yra Organizacijos narė ir jei dėl tokios įstaigos nepateikiamas pranešimas pagal 19 straipsnį.

2. [Ratifikavimas arba prisijungimas] Kiekviena 1 dalyje nurodyta valstybė arba tarpvyriausybinių organizacija gali deponuoti

- i) ratifikavimo dokumentą, jei ji yra pasirašiusi šį Aktą,

arba

- ii) prisijungimo dokumentą, jei ji nėra pasirašiusi šio Akto.

3. [Deponavimo įsigaliojimo data]

- a) Atsižvelgiant į b–d punktus, ratifikavimo arba prisijungimo dokumento deponavimo įsigaliojimo diena yra ta diena, kurią šis dokumentas deponuojamas.

- b) Valstybės, kurios atžvilgiu apsaugą pramoniniam dizainui gali suteikti tik tarpvyriausybinių organizacijos, kurios narė ta valstybė yra, įstaiga, ratifikavimo arba prisijungimo dokumento deponavimo įsigaliojimo diena yra ta diena, kurią deponuojamas tos tarpvyriausybinių organizacijos dokumentas, jei jis deponuojamas vėliau nei minėtos valstybės dokumentas.
- c) Ratifikavimo arba prisijungimo dokumento, kuriame yra arba su kuriuo pateikiamas 19 straipsnyje nurodytas pranešimas, deponavimo įsigaliojimo diena yra ta diena, kurią deponuojamas paskutinis minėtą pranešimą pateikusiai valstybių grupei priklausančios valstybės narės dokumentas.
- d) Valstybės ratifikavimo arba prisijungimo dokumente gali būti arba su juo gali būti pateikiama deklaracija, kurioje nurodoma sąlyga, kad šis dokumentas laikomas deponuotu tik tada, jei taip pat yra deponuotas kitos šio Akto Šalimi turinčios teisę tapti valstybės ar tarpvyriausybinių organizacijos dokumentas, dviejų kitų valstybių dokumentai ar kitos valstybės ir tarpvyriausybinių organizacijos dokumentai, nurodant tų valstybių ar organizacijų pavadinimus. Dokumentas, kuriame yra arba su kuriuo pateikiama tokia deklaracija, laikomas deponuotu tą dieną, kai įvykdoma deklaracijoje nurodyta sąlyga. Tačiau jei deklaracijoje nurodytame dokumente yra arba kartu su juo pateikiama minėto pobūdžio deklaracija, šis dokumentas laikomas deponuotu tą dieną, kai įvykdoma pastarojoje deklaracijoje nurodyta sąlyga.
- e) Kiekviena pagal d punktą pateikta deklaracija bet kuriuo metu gali būti visiškai arba iš dalies atšaukta. Kiekvienas toks atšaukimas įsigalioja tą dieną, kurią Generalinis direktorius gauna pranešimą apie atšaukimą.

28 straipsnis

Ratifikavimo ir prisijungimo įsigaliojimo data

1. [Dokumentai, į kuriuos reikia atsižvelgti] Šio straipsnio tikslais atsižvelgiama tik į tuos ratifikavimo ar prisijungimo dokumentus, kuriuos deponavo 27 straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės arba tarpvyriausybinių organizacijos ir kurie įsigalioja 27 straipsnio 3 dalyje numatytą dieną.

2. [Šio Akto įsigaliojimas] Šis Aktas įsigalioja po trijų mėnesių nuo to, kai šešios valstybės deponuoja savo ratifikavimo ar prisijungimo dokumentus, jei pagal naujausius Tarptautinio biuro surinktus metinius statistinius duomenis mažiausiai trys iš tų valstybių atitinka bent vieną iš toliau nurodytų reikalavimų:

- i) atitinkamoje valstybėje arba jos atžvilgiu buvo paduota mažiausiai 3 000 paraiškų dėl pramoninio dizaino apsaugos,

arba

- ii) atitinkamoje valstybėje arba jos atžvilgiu kitų valstybių nuolatiniams gyventojai padavė mažiausiai 1 000 paraiškų dėl pramoninio dizaino apsaugos.

3. [Ratifikavimo ir prisijungimo įsigaliojimas]

31 straipsnis

1934 m. ir 1960 m. Aktų taikymas

- a) Kiekvienai prieš tris arba daugiau mėnesių iki šio Akto įsigaliojimo dienos savo ratifikavimo arba prisijungimo dokumentą deponavusiai valstybei ar tarpvyriausybinei organizacijai šis Aktas tampa privalomas jo įsigaliojimo dieną.
- b) Bet kuriai kitai valstybei arba tarpvyriausybinei organizacijai šis Aktas tampa privalomas po trijų mėnesių nuo ratifikavimo arba prisijungimo dokumento deponavimo dienos arba bet kurią vėlesnę tame dokumente nurodytą dieną.

29 straipsnis

Draudimas daryti išlygas

Neleidžiamos jokios išlygos dėl šio Akto.

30 straipsnis

Susitariančiųjų Šalių deklaracijos

1. [Laikas, kada galima pateikti deklaracijas] Deklaracijos pagal 4 straipsnio 1 dalies b punktą, 5 straipsnio 2 dalies a punktą, 7 straipsnio 2 dalį, 11 straipsnio 1 dalį, 13 straipsnio 1 dalį, 14 straipsnio 3 dalį, 16 straipsnio 2 dalį arba 17 straipsnio 3 dalies c punktą gali būti pateikiamos

- i) deponuojant 27 straipsnio 2 dalyje nurodytą dokumentą; tokiu atveju deklaracija įsigalioja tą dieną, kurią deklaraciją pateikusiai valstybei ar tarpvyriausybinei organizacijai tampa privalomas šis Aktas,

arba

- ii) po 27 straipsnio 2 dalyje nurodyto dokumento deponavimo; tokiu atveju deklaracija įsigalioja po trijų mėnesių nuo tos dienos, kurią ją gauna Generalinis direktorius, arba bet kurią vėlesnę deklaracijoje nurodytą dieną; tačiau deklaracija taikoma tik tarptautinei registracijai, kurios tarptautinės registracijos data yra ta pati kaip deklaracijos įsigaliojimo data arba vėlesnė už ją.

2. [Bendrą įstaigą turinčių valstybių deklaracijos] Nepaisant 1 dalies nuostatų, bet kuri toje dalyje nurodyta deklaracija, kurią pateikė valstybė, kuri kartu su kita valstybe ar kitomis valstybėmis pagal 19 straipsnio 1 dalį yra pranešusi Generaliniam direktoriui apie nacionalinių įstaigų pakeitimą bendra įstaiga, įsigalioja tik tada, jei ta kita valstybė arba tos kitos valstybės pateikia atitinkamą deklaraciją arba atitinkamas deklaracijas.

3. [Deklaracijų atšaukimas] Kiekviena 1 dalyje nurodyta deklaracija bet kuriuo metu gali būti atšaukta Generaliniam direktoriui adresuotu pranešimu. Toks atšaukimas įsigalioja po trijų mėnesių nuo tos dienos, kurią Generalinis direktorius gauna pranešimą, arba bet kurią vėlesnę pranešime nurodytą dieną. Jei deklaracija pateikiama pagal 7 straipsnio 2 dalį, atšaukimas neturi įtakos iki šio atšaukimo įsigaliojimo dienos paduotoms tarptautinėms paraiškoms.

1. [Valstybių, kurios yra ir šio Akto, ir 1934 m. arba 1960 m. Aktų Šalys, santykiai] Valstybių, kurios yra ir šio Akto, ir 1934 m. arba 1960 m. Aktų Šalys, tarpusavio santykiams taikomas tik šis Aktas. Tačiau tokios valstybės pramoniniam dizainui, Tarptautiniame biure deponuotam iki tos dienos, kurią jų tarpusavio santykiams pradedamas taikyti šis Aktas, tarpusavio santykiuose taiko atitinkamai 1934 m. arba 1960 m. Aktų nuostatas.

2. [Valstybių, kurios yra ir šio Akto, ir 1934 m. arba 1960 m. Aktų Šalys, ir valstybių, kurios yra 1934 m. arba 1960 m. Aktų Šalys, tačiau nėra šio Akto Šalys, santykiai]

- a) Kiekviena valstybė, kuri yra šio Akto ir 1934 m. Akto Šalis, toliau taiko 1934 m. Aktą santykiuose su valstybėmis, kurios yra 1934 m. Akto Šalys, tačiau nėra 1960 m. Akto arba šio Akto Šalys.

- b) Kiekviena valstybė, kuri yra šio Akto ir 1960 m. Akto Šalis, toliau taiko 1960 m. Aktą santykiuose su valstybėmis, kurios yra 1960 m. Akto Šalys, tačiau nėra šio Akto Šalys.

32 straipsnis

Šio Akto denonsavimas

1. [Pranešimas] Bet kuri Susitariančioji Šalis gali denonsuoti šį Aktą Generaliniam direktoriui adresuotu pranešimu.

2. [Įsigaliojimo data] Denonsavimas įsigalioja po vienerių metų nuo tos dienos, kurią Generalinis direktorius gauna pranešimą, arba bet kurią vėlesnę pranešime nurodytą dieną. Pranešimas neturi įtakos šio Akto taikymui bet kuriai nagrinėjamai tarptautinei paraiškai ir bet kuriai tarptautinei registracijai, kuri denonsuojančios Susitariančiosios Šalies atžvilgiu galioja denonsavimo įsigaliojimo metu.

33 straipsnis

Šio Akto kalbos; pasirašymas

1. [Originalo tekstai; oficialūs tekstai]

- a) Šis Aktas pasirašomas vienu originaliu egzemplioriumi anglų, arabų, ispanų, kinų, prancūzų ir rusų kalbomis; visi šie tekstai yra autentiški.

- b) Generalinis direktorius, pasikonsultavęs su suinteresuotomis vyriausybėmis, parengia oficialius tekstus kitomis kalbomis, kurias gali nurodyti Asamblėja.

2. [Pasirašymo terminas] Šis Aktas pateikiamas pasirašyti Organizacijos centrinėje būstinėje vienerius metus nuo jo priėmimo dienos.

34 straipsnis

Depozitaras

Šio Akto depozitaras yra Generalinis direktorius.

DEKLARACIJA

dėl tiesioginio padavimo

Tarybos pirmininkas, deponuodamas PINO Generaliniam direktoriui šį prisijungimo dokumentą, kartu su prisijungimo dokumentu pateikia tokią deklaraciją:

„Europos bendrija pareiškia, kad paraiškos dėl tarptautinės registracijos negali būti paduodamos per jos įstaigą“.

DEKLARACIJA

dėl individualaus mokesčio sistemos

Tarybos pirmininkas, deponuodamas PINO Generaliniam direktoriui šį prisijungimo dokumentą, kartu su prisijungimo dokumentu pateikia tokią deklaraciją:

„Europos bendrija pareiškia, kad dėl kiekvienos tarptautinės registracijos, kurioje ji yra nurodyta, ir pratęsiant kiekvienos tarptautinės registracijos, atliktos padavus tokią tarptautinę paraišką, galiojimą Ženevos akto 7 straipsnio 1 dalyje minimas nustatytas nurodymo mokestis pakeičiamas tokiu individualiu nurodymo mokesčiu:

— 62 € už kiekvieną dizainą tarptautinės paraiškos etape;

— 31 € už kiekvieną dizainą galiojimo pratęsimo etape.“

DEKLARACIJA

dėl apsaugos trukmės Europos bendrijoje

Tarybos pirmininkas, deponuodamas PINO Generaliniam direktoriui šį prisijungimo dokumentą, kartu su prisijungimo dokumentu pateikia tokią deklaraciją:

„Europos bendrija pareiškia, kad ilgiausia jos teisėje numatytos apsaugos trukmė yra 25 metai.“

TARYBOS SPRENDIMAS

2006 m. gruodžio 18 d.

iš dalies keičiantis Europos Bendrijų Teisingumo Teismo procedūros reglamento nuostatas, susijusias su kalbų vartojimu

(2006/955/EB, Euratomas)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

atsižvelgdama į Protokolo dėl Teisingumo Teismo statuto 64 straipsnį,

laikydamosi Europos bendrijos steigimo sutarties 245 straipsnio antroje pastraipoje ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties 160 straipsnio antroje pastraipoje nurodytos tvarkos,

atsižvelgdama į Teisingumo Teismo prašymą,

atsižvelgdama į 2006 m. gruodžio 12 d. Komisijos nuomonę,

atsižvelgdama į 2006 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento nuomonę,

kadangi Bulgarijos Respublikai ir Rumunijai įstojus į Europos Sąjungą, bulgarų ir rumunų kalbos tampa Europos Sąjungos oficialiosiomis kalbomis ir todėl reikia, kad šios kalbos būtų tarp Procedūros reglamente nustatytų proceso kalbų,

Teisingumo Teismo procedūros reglamento tekstai bulgarų ir rumunų kalbomis bus priimti išgaliojus pirmoje pastraipoje nurodytai sutarčiai.

Priimta Briuselyje, 2006 m. gruodžio 18 d.

1991 m. birželio 19 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teismo procedūros reglamentas (OL L 176, 1991 7 4, p. 7. Klaidų ištaisymas paskelbtas OL L 383, 1992 12 29, p. 117) su pakeitimais, padarytais 1995 m. vasario 21 d. (OL L 44, 1995 2 28, p. 61), 1997 m. kovo 11 d. (OL L 103, 1997 4 19, p. 1. Klaidų ištaisymas paskelbtas OL L 351, 1997 12 23, p. 72), 2000 m. gegužės 16 d. (OL L 122, 2000 5 24, p. 43), 2000 m. lapkričio 28 d. (OL L 322, 2000 12 19, p. 1), 2001 m. balandžio 3 d. (OL L 119, 2001 4 27, p. 1), 2002 m. rugsėjo 17 d. (OL L 272, 2002 10 10, p. 24. Klaidų ištaisymas paskelbtas OL L 281, 2002 10 19, p. 24), 2003 m. balandžio 8 d. (OL L 147, 2003 6 14, p. 17), 2004 m. balandžio 19 d. (OL L 132, 2004 4 29, p. 2), 2004 m. balandžio 20 d. (OL L 127, 2004 4 29, p. 107), 2005 m. liepos 12 d. (OL L 203, 2005 8 4, p. 19) ir 2005 m. spalio 18 d. (OL L 288, 2005 10 29, p. 51), iš dalies keičiamas taip:

29 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Proceso kalba gali būti airių, anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakų, slovenų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbos.“

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja tuo pačiu metu, kai įsigalioja Sutartis dėl Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos įstojimo į Europos Sąjungą.

Tarybos vardu
Pirmininkas
J.-E. ENESTAM

TARYBOS SPRENDIMAS**2006 m. gruodžio 18 d.****iš dalies keičiantis Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento nuostatas, susijusias su kalbų vartojimu**

(2006/956/EB, Euratom)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

NUSPRENDĖ:

atsižvelgdama į Protokolo dėl Teisingumo Teismo statuto 64 straipsnį,

laikydamosi Europos bendrijos steigimo sutarties 245 straipsnio antroje pastraipoje ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties 160 straipsnio antroje pastraipoje nurodytos tvarkos,

atsižvelgdama į Teisingumo Teismo prašymą,

atsižvelgdama į 2006 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento nuomonę,

atsižvelgdama į 2006 m. gruodžio 12 d. Komisijos nuomonę,

kadangi Bulgarijos Respublikai ir Rumunijai įstojus į Europos Sąjungą, bulgarų ir rumunų kalbos tampa Europos Sąjungos oficialiosiomis kalbomis ir todėl reikia, kad šios kalbos būtų tarp Procedūros reglamente nustatytų proceso kalbų,

Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento tekstai bulgarų ir rumunų kalbomis bus priimti įsigaliojus pirmoje pastraipoje nurodytai sutarčiai.

Priimta Briuselyje, 2006 m. gruodžio 18 d.

1 straipsnis

1991 m. gegužės 2 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamentas (OL L 136, 1991 5 30, p. 1) su pakeitimais, padarytais 1994 m. rugsėjo 15 d. (OL L 249, 1994 9 24, p. 17), 1995 m. vasario 17 d. (OL L 44, 1995 2 28, p. 64), 1995 m. liepos 6 d. (OL L 172, 1995 7 22, p. 3), 1997 m. kovo 12 d. (OL L 103, 1997 4 19, p. 6. Klaidų ištaisymas paskelbtas OL L 351, 1997 12 23, p. 72), 1999 m. gegužės 17 d. (OL L 135, 1999 5 29, p. 92), 2000 m. gruodžio 6 d. (OL L 322, 2000 12 19, p. 4), 2003 m. gegužės 21 d. (OL L 147, 2003 6 14, p. 22), 2004 m. balandžio 19 d. (OL L 132, 2004 4 29, p. 3) ir 2004 m. balandžio 21 d. (OL L 127, 2004 4 29, p. 108) ir 2005 m. spalio 12 d. (OL L 298, 2005 11 15, p. 1), iš dalies keičiamas taip:

35 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Proceso kalba gali būti airių, anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakių, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbos.“

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja tuo pačiu metu, kai įsigalioja Sutartis dėl Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos įstojimo į Europos Sąjungą.

Tarybos vardu
Pirmininkas
J.-E. ENESTAM

TARYBOS SPRENDIMAS

2006 m. gruodžio 18 d.

dėl Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais pakeitimo priėmimo Europos bendrijos vardu

(2006/957/EB)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį kartu su 300 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmu sakiniu ir 300 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

(1) JT/EEK Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (toliau – Orhuso konvencija) tikslas – siekti suteikti teises visuomenei ir nustatyti pareigas Šalims bei valstybės institucijoms, susijusias su teise gauti informaciją, visuomenės dalyvavimu ir teise kreiptis į teismą aplinkosaugos klausimais.

(2) Europos bendrija pagal Sutartį, ypač jos 175 straipsnio 1 dalį, kartu su valstybėmis narėmis yra kompetentinga sudaryti tarptautinius susitarimus, kurie padeda siekti Sutarties 174 straipsnio 1 dalyje išvartų tikslų ir įgyvendinti juose numatytus išsipareigojimus.

(3) 1998 m. birželio 25 d. Bendrija pasirašė Orhuso konvenciją. Konvencija įsigaliojo 2001 m. spalio 30 d. Bendrija patvirtino Konvenciją 2005 m. vasario 17 d. laikydamasi Tarybos sprendimo 2005/370/EB ⁽¹⁾.

(4) 2005 m. gegužės mėn. 25–27 d. vykusio antrojo Šalių susitikimo metu buvo priimtas Orhuso konvencijos pakeitimas, kuriuo sukonkretinami Šalių išsipareigojimai, susiję su visuomenės dalyvavimu priimant sprendimus dėl genetiškai modifikuotų organizmų (GMO). Atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose dėl GMO, visų pirma 2001 m. kovo 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/18/EB dėl genetiškai modifikuotų organizmų apgalvoto išleidimo į aplinką ⁽²⁾ ir 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų ⁽³⁾, numatytos nuostatos dėl visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus dėl GMO, atitinkančios Orhuso konvencijos pakeitimą.

(5) Nuo 2005 m. rugsėjo 27 d. Šalys gali ratifikuoti, priimti arba patvirtinti Orhuso konvencijos pakeitimą. Europos bendrija ir jos valstybės narės turėtų imtis reikiamų veiksmų, kad būtų galima, jei įmanoma, vienu metu deponuoti ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentus.

(6) Turėtų būti patvirtintas Orhuso konvencijos pakeitimas,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Orhuso konvencijos dėl visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus dėl genetiškai modifikuotų organizmų pakeitimas patvirtinamas Bendrijos vardu.

Orhuso konvencijos pakeitimas pateikimas šio sprendimo priede.

⁽¹⁾ OL L 124, 2005 5 17, p. 1.

⁽²⁾ OL L 106, 2001 4 17, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1830/2003 (OL L 268, 2003 10 18, p. 24).

⁽³⁾ OL L 268, 2003 10 18, p. 1.

2 straipsnis

1. Tarybos pirmininkas yra įgaliojamas paskirti asmenį (-is), kuriam (-iems) suteikiami įgaliojimai deponuoti pakeitimo patvirtinimo dokumentą Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui Orhuso konvencijos 14 straipsnyje numatyta tvarka.

2. Europos bendrija ir valstybės narės, Orhuso konvencijos Šalys, siekia kuo greičiau ir ne vėliau kaip iki 2008 m. vasario 1 d. deponuoti pakeitimo ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentus.

3 straipsnis

Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje, 2006 m. gruodžio 18 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
J.-E. ENESTAM

PRIEDAS

Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais pakeitimas

6 straipsnio 11 dalis

Esamą tekstą pakeisti taip:

„11. Nepažeidžiant 3 straipsnio 5 dalies, šio straipsnio nuostatos netaikomos sprendimams dėl leidimų išdavimo dėl apgalvoto genetiškai modifikuotų organizmų išleidimo į aplinką ir pateikimo į rinką.“.

6 a straipsnis

Po 6 straipsnio įterpiamas šis naujas straipsnis:

„6 a straipsnis

Visuomenės Dalyvavimas priimant sprendimus dėl genetiškai modifikuotų organizmų apgalvoto išleidimo į aplinką ir pateikimo į rinką

1. I a priede nustatytais sąlygomis kiekviena Šalis nustato išankstinį ir veiksmingą informavimą ir visuomenės dalyvavimą prieš priimant sprendimus, susijusius su leidimų išdavimu dėl apgalvoto genetiškai modifikuotų organizmų išleidimo į aplinką ir pateikimo į rinką.
2. Reikalavimai, kuriuos Šalis nustatė pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas, turėtų papildyti ir abipusiai remti jų nacionalinės biosaugos sistemos nuostatas, atitinkančias Kartachenos biosaugos protokolo tikslus.“.

I a priedas

Po I priedo įterpiamas šis naujas priedas:

„I a priedas

6 A Straipsnyje nurodytos sąlygos

1. Kiekviena Šalis savo reguliavimo sistemoje nustato veiksmingo informavimo ir visuomenės dalyvavimo tvarką priimant sprendimus pagal 6 a straipsnio nuostatas ir nurodo priimtina laikotarpį, kad visuomenė turėtų tinkamą galimybę pareikšti nuomonę dėl tokių siūlomų sprendimų.
2. Savo reguliavimo sistemoje Šalis prirėikus gali nustatyti išimtis šiame priede nustatytais sąlygomis dėl visuomenės dalyvavimo procedūroms:
 - a) Dėl genetiškai modifikuoto organizmo (GMO) apgalvoto išleidimo į aplinką kitu tikslu nei jo pateikimas į rinką, jei:
 - i) toks išleidimas panašiomis biogeografinėmis sąlygomis jau buvo patvirtintas pagal suinteresuotos Šalies reguliavimo sistemą;
 - ir
 - ii) yra anksčiau įgyta pakankamai patirties išleidžiant atitinkamą GMO į panašias ekosistemas.

- b) Dėl GMO pateikimo į rinką, jeigu:
- i) jis jau buvo patvirtintas pagal suinteresuotos Šalies teisinio reguliavimo sistemą;
 - arba
 - ii) jis skirtas moksliniams tyrimams ar kultūrų kolekcijoms.
3. Nepažeisdama taikomų teisės aktų dėl konfidencialumo, pagal 4 straipsnio nuostatas kiekviena Šalis tinkamai, laiku ir veiksmingai, laikydamosi savo nacionalinės biosaugos sistemos, pateikia visuomenei pranešimo, parengto siekiant gauti leidimą dėl apgalvoto GMO išleidimo į aplinką arba pateikimo į rinką jos teritorijoje, santrauką, taip pat vertinimo ataskaitą, jei ji yra.
4. Toliau nurodomos informacijos Šalys jokių atveju nelaiko konfidencialia:
- a) atitinkamo genetiškai modifikuoto (-ų) organizmo (-ų) bendro aprašo, pareiškėjo, pateikusių pareiškimą leidimui dėl apgalvoto išleidimo gauti, vardo, pavardės arba pavadinimo ir adreso, numatomo naudojimo ir pririnkus – išleidimo vietos.
 - b) atitinkamo genetiškai modifikuoto (-ų) organizmo (-ų) stebėsenos ir reagavimo į kritines situacijas būdų ir planų.
 - c) rizikos aplinkai įvertinimo.
5. Kiekviena Šalis užtikrina sprendimų priėmimo procedūrų skaidrumą ir suteikia visuomenei galimybę susipažinti su atitinkama procedūrine informacija. Ši informacija galėtų būti, pavyzdžiui:
- i) apie galimų sprendimų pobūdį;
 - ii) apie valstybės instituciją, atsakingą už sprendimo priėmimą;
 - iii) apie visuomenės dalyvavimo tvarką, nustatytą pagal 1 dalį;
 - iv) nuoroda į valstybės instituciją, galinčią suteikti reikiamos informacijos;
 - v) nuoroda į valstybės instituciją, kuriai galima pateikti pastabas, ir jų perdavimo terminai.
6. Pagal nuostatas, priimtas remiantis 1 dalimi, visuomenė bet kuriuo tinkamu būdu gali pateikti bet kurias pastabas, informaciją, analizę ar nuomones, kurios jos manymu yra susijusios su siūlomu apgalvotu išleidimu, įskaitant pateikimą į rinką.
7. Kiekviena Šalis siekia užtikrinti, kad priimant sprendimus dėl to, ar išduoti leidimą dėl GMO apgalvoto išleidimo į aplinką, įskaitant leidimą pateikti į rinką, būtų tinkamai atsižvelgta į visuomenės dalyvavimo, rengiamo pagal 1 dalį, rezultatus.
8. Šalys užtikrina, kad valstybės institucijai priėmus sprendimą pagal šio priedo nuostatas, sprendimo tekstas būtų viešai prieinamas kartu nurodant priežastis ir argumentus, kuriais jis yra grindžiamas.“
-

TARYBOS SPRENDIMAS**2006 m. gruodžio 19 d.****dėl Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl atitikties įvertinimo abipusio pripažinimo pataisymo sudarymo**

(2006/958/EB)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

Susitarimo tekstas pridamas prie šio sprendimo.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 133 straipsnį kartu su 300 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmu sakiniu,

2 straipsnis

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) pasirašyti Susitarimą, kad jis taptų privalomas Bendrijai.

kadangi:

(1) Komisija Bendrijos vardu vedė derybas su Šveicarijos Konfederacija dėl Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl atitikties įvertinimo abipusio pripažinimo pataisymo.

3 straipsnis

(2) Susitarimas turėtų būti patvirtintas,

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Europos bendrijos vardu perduoti Susitarimo 2 straipsnyje numatytą diplomatinę notą.

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Priimta Briuselyje, 2006 m. gruodžio 19 d.

Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimas dėl Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl atitikties įvertinimo abipusio pripažinimo pataisymo patvirtinamas Bendrijos vardu.

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. KORKEAOJA

VERTIMAS

Susitarimas dėl Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl atitikties įvertinimo abipusio pripažinimo pataisymo

EUROPOS BENDRIJA IR ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJA,

toliau – Šalys,

sudariusios Susitarimą dėl atitikties įvertinimo abipusio pripažinimo,

toliau – Susitarimas;

KADANGI Susitarimas įsigaliojo 2002 m. birželio 1 d.;

KADANGI Susitarimo veikimą reikia supaprastinti;

KADANGI Susitarimo 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ir 11 straipsniuose yra nurodytos 1 priede išvardytos atitikties įvertinimo įstaigos;

KADANGI Susitarimo 2 straipsnyje yra nurodyti 1996 m. laidos ISO/IEC 2 vadove ir 1993 m. laidos Europos standarte EN 45020 nustatyti sąvokų apibrėžimai;

KADANGI Susitarimo 4 straipsnyje apribojamas Susitarimo taikymas Šalių kilmės produktams pagal nepreferencines kilmės taisykles;

KADANGI Susitarimo 6 straipsnyje yra nurodytos 11 straipsnyje nustatytos procedūros;

KADANGI Susitarimo 8 straipsnyje kalbama apie Komiteto pirmininką;

KADANGI Susitarimo 9 straipsnyje kalbama apie pagal šį Susitarimą pripažintų atitikties įvertinimo įstaigų tarpusavio koordinavimo ir palyginimo darbą;

KADANGI Susitarimo 10 straipsnyje įkuriamas Komitetas, sprendžiantis dėl atitikties įvertinimo įstaigų įtraukimo į 1 priedą ir išbraukimo iš jo;

KADANGI Susitarimo 11 straipsnyje yra nustatyta atitikties įvertinimo įstaigų įtraukimo į 1 priedą ir išbraukimo iš jo tvarka;

KADANGI Susitarimo 12 straipsnyje yra nustatyta pareiga keistis informacija;

ATSIŽVELGIANT į tai, kad Susitarimo 11 straipsnyje padaryti pakeitimai turi atsispindėti, 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ir 11 straipsniuose sąvoka „1 priede išvardytos atitikties įvertinimo įstaigos“ turėtų būti išbraukta ir pakeista nuoroda „pripažintos atitikties įvertinimo įstaigos“;

ATSIŽVELGIANT į tai, kad siekiant išvengti Susitarimo keitimo, kai keičiami susijusių ISO/IEC vadovų sąvokų apibrėžimai, 2 straipsnio nuoroda į specialias šių vadovų laidas turėtų būti išbraukta ir pakeista bendrąja nuoroda į ISO bei IEC nustatytus sąvokų apibrėžimus;

ATSIŽVELGIANT į tai, kad nuoroda į Europos standarte 45020 (1993 m. redakcija) nustatytus sąvokų apibrėžimus jau negalioja, ji turi būti išbraukta iš 2 straipsnio;

ATSIŽVELGIANT į tai, kad siekiant palengvinti prekybą tarp Šalių ir supaprastinti šio Susitarimo veikimą 4 straipsnyje reikėtų išbraukti apribojimą taikyti Susitarimą tų Šalių kilmės produktams;

ATSIŽVELGIANT į tai, kad norint supaprastinti šį Susitarimą reikėtų išbraukti tam tikras 6 straipsnio nuostatas ir taip išvengti dubliavimosi su atitinkamomis 11 straipsnio nuostatomis;

ATSIŽVELGIANT į tai, kad norint parodyti, jog Komitetui pirmininkauja abi Šalys, 8 straipsnyje reikėtų išbraukti nuorodą į Komiteto pirmininką;

ATSIŽVELGIANT į tai, kad siekiant palengvinti prekybą tarp Šalių ir užtikrinti skaidrų Susitarimo veikimą 8 straipsnyje reikėtų įrašyti pareigą nurodyti galimą pripažintų atitikties įvertinimo įstaigų sąrašą išvardytų pripažintų atitikties įvertinimo įstaigų pripažinimo sustabdymą;

ATSIŽVELGIANT į tai, kad siekiant palengvinti Susitarimo veikimą 9 straipsnyje reikėtų įrašyti, jog skiriančiosioms institucijoms būtina stengtis kuo labiau užtikrinti tinkamą pripažintų atitikties įvertinimo įstaigų bendradarbiavimą;

ATSIŽVELGIANT į tai, kad siekiant supaprastinti Susitarimo veikimą sprendimus dėl atitikties įvertinimo įstaigų pripažinimo patvirtinimo arba panaikinimo Komitetui reikėtų priimti tik tais atvejais, kuriuos užginčijo kita Šalis, ir įtraukti juos į 10 straipsnį;

ATSIŽVELGIANT į tai, kad siekiant supaprastinti Susitarimo veikimą 11 straipsnyje turėtų būti nustatyta atitikties įvertinimo įstaigų pripažinimo, pripažinimo panaikinimo, veiklos apimties pakeitimo ir sustabdymo procedūra;

ATSIŽVELGIANT į tai, kad siekiant didesnio skaidrumo 12 straipsnis turėtų būti papildytas pareiga raštu pranešti apie visus atitinkamų teisinių, norminių ir administracinių nuostatų pakeitimus bei pasikeitimus, susijusius su skiriančiosiomis ir kompetentingomis institucijomis;

SUSITARĖ PATAISYTI SUSITARIMĄ:

4. 5 straipsnis pakeičiamas taip:

1 straipsnis

Susitarimo pataisymai

1. 1 straipsnis taisomas taip:

- i) 1 dalyje žodžiai „1 priede išvardytų įstaigų“ pakeičiami žodžiais „šiam Susitarime nustatyta tvarka pripažintų įstaigų“ (toliau – pripažintos atitikties įvertinimo įstaigos).
- ii) 2 dalyje žodžiai „1 priede išvardytų įstaigų“ pakeičiami žodžiais „pripažintų atitikties įvertinimo įstaigų.“

2. 2 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„ISO ir IEC nustatyti sąvokų apibrėžimai gali būti vartojami siekiant nustatyti bendrųjų terminų, susijusių su šiuo Susitarimu, minimu atitikties įvertinimu, reikšmę.“

3. 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

Kilmė

Šio Susitarimo nuostatos taikomos šiame Susitarime nurodytiems produktams, neatsižvelgiant į jų kilmę.“

„5 straipsnis

Pripažintos atitikties įvertinimo įstaigos

Šalys susitaria, jog tam, kad galėtų įvertinti atitiktį, 11 straipsnyje nustatyta tvarka pripažintos atitikties įvertinimo įstaigos turi atitikti tinkamumo sąlygas.“

5. 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„6 straipsnis

Skiriančiosios institucijos

1. Šalys įsipareigoja užtikrinti, kad jų skiriančiosios institucijos turėtų būtinus įgaliojimus ir kompetenciją skirti atitikties įvertinimo įstaigas arba atšaukti paskyrimą, sustabdyti arba panaikinti jų jurisdikcijai priklausančių atitikties įvertinimo įstaigų paskyrimo sustabdymą.

2. Skirdamos atitikties įvertinimo įstaigas, skiriančiosios institucijos laikosi 2 priede nustatytų bendrųjų principų ir 1 priedo IV skyriaus nuostatų. Tų pačių principų minėtos skiriančiosios institucijos laikosi ir atšaukdamos paskyrimą, jį sustabdydamos arba tą sustabdymą panaikindamos.“

6. 7 straipsnis taisomas taip:

1 dalyje žodžiai „jų jurisdikcijoje esančios atitikties įvertinimo įstaigos, išvardytos 1 priede,“ keičiami žodžiais „jų jurisdikcijoje esančios pripažintos atitikties įvertinimo įstaigos“.

7. 8 straipsnis taisomas taip:

i) 1 dalies pirmoje pastraipoje žodžiai „1 priede išvardytų“ pakeičiami žodžiais „pripažintų“.

ii) 1 dalies antroje pastraipoje žodžiai „arba Komiteto pirmininkui“ išbraukiami.

iii) 4 dalyje po pirmojo sakinio pridedamas naujas sakinys: „Šis sustabdymas nurodomas 1 priede pateiktame bendrajame pripažintų atitikties įvertinimo įstaigų sąrašė.“

8. 9 straipsnis taisomas taip:

i) 2 dalyje žodžiai „jų jurisdikcijoje esančios 1 priede išvardytos atitikties įvertinimo įstaigos“ pakeičiami žodžiais „jų jurisdikcijai priklausančios pripažintos atitikties įvertinimo įstaigos“.

ii) 3 dalyje žodžiai „1 priede išvardytos atitikties įvertinimo įstaigos“ pakeičiami žodžiais „Pripažintos atitikties įvertinimo įstaigos“, o po pirmojo sakinio pridedamas šis sakinys: „Skiriančiosios institucijos turi stengtis kuo labiau užtikrinti tinkamą pripažintų atitikties įvertinimo įstaigų bendradarbiavimą.“

9. 10 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Komitetas gali svarstyti visus su šiuo Susitarimu susijusius klausimus. Pirmiausia jis yra atsakingas už:

- a) 7 straipsnyje numatytų patikrinimų tvarkos nustatymą;
- b) 8 straipsnyje numatytų patikrinimų tvarkos nustatymą;
- c) sprendimų dėl pripažintų atitikties įvertinimo įstaigų pripažinimo, ginčijamo pagal 8 straipsnį, priėmimą;
- d) sprendimų dėl pripažintų atitikties įvertinimo įstaigų pripažinimo panaikinimo, ginčijamo pagal 8 straipsnį, priėmimą;

e) teisinių, norminių ir administracinių nuostatų, kurias viena Šalis perdavė kitai pagal 12 straipsnį, nagrinėjamą siekiant įvertinti jų poveikį Susitarimui ir iš dalies pakeisti atitinkamus 1 priedo skyrius.“

10. 11 straipsnis pakeičiamas taip:

„11 straipsnis

Atitikties įvertinimo įstaigų pripažinimas, pripažinimo panaikinimas, veiklos apimtys pakeitimas ir pripažinimo sustabdymas

1. Atsižvelgiant į atitinkamuose 1 priedo skyriuose nustatytus reikalavimus, taikoma ši atitikties įvertinimo įstaigų pripažinimo procedūra:

- a) Šalis, pageidaujanti pripažinti atitikties įvertinimo įstaigą, apie savo pasiūlymą raštu praneša kitai Šaliai ir prideda su jos prašymu susijusią informaciją;
- b) jei kita Šalis pritaria minėtam pasiūlymui arba per 60 dienų nuo pasiūlymo gavimo jam nepaprieštarauja, atitikties įvertinimo įstaiga laikoma pripažinta atitikties įvertinimo įstaiga pagal 5 straipsnyje nustatytas sąlygas;
- c) jei kita Šalis per minėtą 60 dienų laikotarpį pareiškia nesutikimą, taikomas 8 straipsnis.

2. Šalis gali panaikinti arba sustabdyti jos jurisdikcijai priklausančios atitikties įvertinimo įstaigos pripažinimą ar panaikinti tokio pripažinimo sustabdymą. Apie savo sprendimą ji nedelsdama raštu praneša kitai Šaliai ir nurodo to sprendimo priėmimo dieną. Panaikinimas, sustabdymas ir sustabdymo panaikinimas įsigalioja sprendimo priėmimo dieną. Apie panaikinimą arba sustabdymą nurodoma bendrajame 1 straipsnyje išvardytų pripažintų atitikties įvertinimo įstaigų sąrašė.

3. Šalis gali pasiūlyti iš dalies keisti jos jurisdikcijai priklausančios atitikties įvertinimo įstaigos veiklos apimtį. Apimtis išplečiama arba atitinkamai susiaurinama 11 straipsnio 1 ir 2 dalyje nustatyta tvarka.

4. Išskirtinėmis aplinkybėmis Šalis gali užginčyti kitos Šalies jurisdikcijai priklausančios pripažintos atitikties įvertinimo įstaigos techninį kompetentingumą. Tokiu atveju taikomas 8 straipsnis.

5. Šalims nebūtina pripažinti ataskaitų, pažymėjimų, leidimų ir atitikties ženklų, atitikties įvertinimo įstaigos paskelbtų ar išduotų po tos dienos, kurią buvo panaikintas arba sustabdytas pripažinimas. Ataskaitas, sertifikatus, pažymėjimus ir atitikties ženklus, atitikties įvertinimo įstaigos paskelbtus ar išduotus iki jos pripažinimo panaikinimo dienos, Šalys ir toliau pripažįsta, jeigu atsakinga skiriančioji institucija neapribojo arba nepanaikino jų galiojimo. Šalis, kurios jurisdikcijoje veikia atsakinga skiriančioji institucija, raštu praneša kitai Šaliai apie visus su galiojimo apribojimu ar panaikinimu susijusius pakeitimus.“

11. 12 straipsnis taisomas taip:

- i) 2 dalyje „ir praneša“ pakeičiama „ir raštu praneša“.
- ii) Po 2 dalies įterpiama 2a dalis: „Kiekviena Šalis raštu praneša kitai Šaliai apie visus su jos skiriančiosiomis ir kompetentingomis institucijomis susijusius pakeitimus.“

2 straipsnis

Įsigaliojimas

Šį Susitarimą Šalys ratifikuoja ar patvirtina taikydamos savo procedūras. Jis įsigalioja pirmą antrojo mėnesio dieną po tos datos, kai Šalys pasikeitė diplomatinėmis notomis, patvirtindamos, kad jų atitinkamos šio Susitarimo priėmimo procedūros yra užbaigtos.

3 straipsnis

Kalbos

1. Parengiami du šio Susitarimo originalai anglų, danų, graikų, ispanų, italų, olandų, portugalų, prancūzų, suomių, švedų ir vokiečių kalbomis; visi tekstai yra autentiški.

2. Šis Susitarimas ir Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimas dėl atitikties įvertinimo abipusio pripažinimo bus kuo greičiau išverstas į čekų, estų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, slovakų, slovenų ir vengrų kalbas. Komitetas įgaliojamas patvirtinti šių kalbų redakcijas. Patvirtintos minėtų kalbų redakcijos yra autentiškos, kaip ir tekstai 1 dalyje nurodytomis kalbomis.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai įgalioti atstovai pasirašė šį Susitarimą.

**TARYBOS IR TARYBOJE POSĖDŽIAVUSIŲ VALSTYBIŲ NARIŲ VYRIAUSYBIŲ ATSTOVŲ
SPRENDIMAS**

2006 m. gruodžio 4 d.

**dėl Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Maroko Karalystės Europos ir Viduržemio jūros regiono
šalių susitarimo dėl oro susisiekimo pasirašymo ir laikino taikymo**

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/959/EB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA IR TARYBOJE POSĖDŽIAVĘ VALSTYBIŲ NARIŲ VYRIAUSYBIŲ ATSTOVAI,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 80 straipsnio 2 dalį kartu su 300 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmu sakiniu ir 300 straipsnio 4 dalimi,

1 straipsnis

Pasirašymas ir laikinas taikymas

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

1. Bendrijos vardu patvirtinamas Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Maroko Karalystės Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo dėl oro susisiekimo (toliau – Susitarimas) pasirašymas su sąlyga, kad bus sudarytas Susitarimas.

kadangi:

(1) Taryba įgaliojo Komisiją pradėti derybas su Maroko Karalyste siekiant sudaryti Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimą dėl oro susisiekimo.

2. Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Bendrijos vardu pasirašyti Susitarimą su sąlyga, kad jis bus sudarytas.

(2) Komisija Bendrijos ir jos valstybių narių vardu vedė derybas su Maroko Karalyste dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo dėl oro susisiekimo (toliau – Susitarimas), vadovaudamasi Tarybos sprendimu, įgaliojančiu Komisiją pradėti derybas.

3. Iki Susitarimo įsigaliojimo Susitarimas taikomas laikantis jo 30 straipsnio 1 dalies.

(3) Susitarimas buvo parafuotas 2005 m. gruodžio 14 d. Marakeše.

4. Susitarimo tekstas pateikiamas šio sprendimo priede.

2 straipsnis

Jungtinis komitetas

(4) Bendrija ir valstybės narės Susitarimą, dėl kurio vesdama derybas susitarė Komisija, turėtų pasirašyti ir laikinai taikyti, su sąlyga, kad jis gali būti sudarytas vėliau.

1. Bendriją ir jos valstybes nares pagal Susitarimo 22 straipsnį sudarytose darbo grupėse atstovauja atitinkamai Komisijos ir valstybių narių atstovai.

(5) Siekiant, kad Bendrija ir valstybės narės galėtų dalyvauti Jungtinio komiteto, įsteigto pagal šio Susitarimo 22 straipsnį, veikloje ir spręsti ginčus pagal šio Susitarimo 23 straipsnį, taip pat įgyvendinti tam tikras šio Susitarimo nuostatas, įskaitant tas, kurios susijusios su apsaugos priemonių priėmimu, skrydžių teisių užtikrinimu ir jų atšaukimu bei tam tikrais saugos ir saugumo klausimais, būtina nustatyti procedūras priemonės,

2. Dėl Susitarimo priedų, išskyrus I priedo (*Reguliariosios oro susisiekimo paslaugos ir nustatyti maršrutai*) ir IV priedo (*Pereinamojo laikotarpio nuostatos*), keitimo ir visais į šio Susitarimo 7 ir 8 straipsnių taikymo sritį patenkančiais klausimais, Bendrijos ir valstybių narių poziciją Jungtiniame komitete patvirtina Komisija, pasikonsultavus su Tarybos paskirtu specialiu valstybių narių atstovų komitetu.

3. Bendrijos bei jos valstybių narių poziciją dėl kitų Jungtinio komiteto sprendimų Bendrijos kompetencijai priklausančiais klausimais kvalifikuota balsų dauguma patvirtina Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu.

4. Poziciją dėl kitų Jungtinio komiteto sprendimų valstybių narių kompetencijai priklausančiais klausimais vieningai patvirtina Taryba, remdamasi Komisijos arba valstybių narių pasiūlymu.

5. Bendrijos ir valstybių narių poziciją Jungtiniame komitete teikia Komisija, išskyrus klausimais, kurie priklauso išimtinai valstybių narių kompetencijai – tuomet poziciją teikia Tarybai pirminkaujanti valstybė narė arba, jei Taryba taip nusprendžia, Komisija.

3 straipsnis

Arbitražas

1. Komisija Bendrijai ir valstybėms narėms arbitražo procese atstovauja Susitarimo 23 straipsnyje numatyta tvarka.
2. Sprendimą apriboti, sustabdyti ar atšaukti teisių ar privilegijų taikymą pagal šio Susitarimo 23 straipsnio 6 dalį priima Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu. Taryba priima sprendimą kvalifikuota balsų dauguma.
3. Apie visus kitus atitinkamus veiksmus, kurių turėtų būti imtasi pagal šio Susitarimo 23 straipsnį Bendrijos kompetencijai priklausančiais klausimais, sprendžia Komisija, kuriai padeda Tarybos paskirtas specialus valstybių narių atstovų komitetas.

4 straipsnis

Apsaugos priemonės

1. Sprendimą imtis apsaugos priemonių pagal šio Susitarimo 24 straipsnį savo iniciatyva ar valstybės narės prašymu priima

Komisija, kuriai padeda Tarybos paskirtas specialus valstybių narių atstovų komitetas.

2. Jei valstybė narė Komisijos prašo taikyti apsaugos priemones, prašymui pagrįsti ji pateikia Komisijai būtiną informaciją. Dėl tokio prašymo Komisija per vieną mėnesį ar, ypatingos skubos atvejais, per 10 darbo dienų priima sprendimą ir apie jį praneša Tarybai ir valstybėms narėms. Bet kuri valstybė narė gali perduoti Komisijos sprendimą Tarybai per 10 darbo dienų nuo pranešimo apie tą sprendimą dienos. Per vieną mėnesį nuo perdavimo dienos Taryba gali priimti kitokį sprendimą. Taryba priima sprendimą kvalifikuota balsų dauguma.

5 straipsnis

Komisijos informavimas

1. Valstybės narės skubiai informuoja Komisiją apie visus pagal Susitarimo 3 arba 4 straipsnį priimtus sprendimus atsiskyti išduoti, atšaukti, sustabdyti ar apriboti Maroko oro vežėjo licencijas.
2. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie visus pagal šio Susitarimo 14 straipsnį jų pateiktus ar gautus prašymus ar pranešimus.
3. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie visus pagal šio Susitarimo 15 straipsnį jų pateiktus ar gautus prašymus ar pranešimus.

Priimta Briuselyje, 2006 m. gruodžio 4 d.

Tarybos vardu
Primininkas
M. PEKKARINEN

Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Maroko Karalystės Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimas dėl susisiekiimo oru

BELGIJOS KARALYSTĖ,

ČEKIJOS RESPUBLIKA,

DANIJOS KARALYSTĖ,

VOKIETIJOS FEDERACINĖ RESPUBLIKA,

ESTIJOS RESPUBLIKA,

GRAIKIJOS RESPUBLIKA,

ISPANIJOS KARALYSTĖ,

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKA,

AIRIJA,

ITALIJOS RESPUBLIKA,

KIPRO RESPUBLIKA,

LATVIJOS RESPUBLIKA,

LIETUVOS RESPUBLIKA,

LIUKSEMBURGO DIDŽIOJI HERCOGYSTĖ,

VENGRIJOS RESPUBLIKA,

MALTA,

NYDERLANDŲ KARALYSTĖ,

AUSTRIJOS RESPUBLIKA,

LENKIJOS RESPUBLIKA,

PORTUGALIJOS RESPUBLIKA,

SLOVĖNIJOS RESPUBLIKA,

SLOVAKIJOS RESPUBLIKA,

SUOMIJOS RESPUBLIKA,

ŠVEDIJOS KARALYSTĖS,

JUNG TINĖ DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖ,

Europos bendrijos steigimo sutarties Susitariančiosios Šalys, toliau – valstybės narės, bei

EUROPOS BENDRIJA, toliau – Bendrija,

ir

MAROKO KARALYSTĖ, toliau – Marokas,

NORĖDAMI skatinti sąžiningą oro vežėjų konkurenciją rinkoje ir minimaliu valstybės dalyvavimu bei reguliavimu grindžiamą tarptautinę aviacijos sistemą;

NORĖDAMI palengvinti tarptautinio oro susisiekimo galimybių plėtrą, įskaitant oro susisiekimo tinklų vystymą, kad būtų patenkinti keleivių ir krovinių siuntėjų patogių oro susisiekimo paslaugų poreikiai;

NORĖDAMI, kad oro vežėjai keleiviams ir krovinių siuntėjams atvirose rinkose galėtų pasiūlyti konkurencingas kainas ir paslaugas;

NORĖDAMI, kad visiems oro susisiekimo sektoriams, įskaitant oro vežėjų darbuotojus, liberalizuotas susitarimas būtų naudingas;

NORĖDAMI užtikrinti tarptautinio oro susisiekimo aukščiausią saugos ir saugumo lygį ir dar kartą patvirtindami rimtą susirūpinimą prieš orlaivių saugumą nukreiptais veiksmais ir grasinimais, keliančiais pavojų asmenų ar turto saugai, keliančiais oro susisiekimo veiklai ir pakertančiais visuomenės pasitikėjimą civilinės aviacijos sauga;

ATKREIPDAMI dėmesį į Tarptautinę civilinės aviacijos konvenciją, pateiktą pasirašyti 1944 m. gruodžio 7 d. Čikagoje;

NORĖDAMI užtikrinti vienodas sąlygas visiems oro vežėjams;

PRIPAŽINDAMI, kad vyriausybės subsidijos gali daryti neigiamą poveikį oro vežėjų konkurencijai ir kelti pavojų esminiams šio Susitarimo tikslams;

PATVIRTINDAMI aplinkos apsaugos svarbą vystant ir įgyvendinant tarptautinę aviacijos politiką ir pripažindami suverenas valstybių teises šiuo atžvilgiu imtis atitinkamų veiksmų;

PAŽYMĖDAMI vartotojų apsaugos svarbą, įskaitant apsaugą, kurią suteikia 1999 m. gegužės 28 d. Monrealyje priimta Konvencija dėl tam tikrų taisyklių, susijusių su tarptautiniais vežimais oru, unifikavimo, atsižvelgiant į tai, kad Susitariančiosios Šalys yra šios Konvencijos šalys;

KETINDAMI remtis visais galiojančiais oro susisiekimo susitarimais, kad būtų atvertos rinkos ir suteikta didžiausia nauda abiejų šalių vartotojams, oro vežėjams, darbo jėgai ir bendrijoms;

MANYDAMI, kad siekiant visiškai pasinaudoti liberalizavimo teikiama privalumais šiame svarbiame ekonomikos sektoriuje, Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Maroko susitarimas gali būti pavyzdys Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių ryšiams aviacijos srityje;

PAŽYMĖDAMI, kad ši Susitarimą siekiama įgyvendinti palaipsniui, bet kaip visumą, ir kad taikant tinkamas priemones būtų galima užtikrinti vis didesnę suderinimą su Bendrijos teisės aktais,

SUSITARĖ:

- b) visi pagal Konvencijos 90 straipsnį priimti priedai ar pakeitimai, jei tokie priedai ar pakeitimai bet kuriuo konkrečiu laiku galioja Marokui ir Europos bendrijos valstybei narei ar valstybėms narėms, kiek jie yra susiję su svarstomuoju klausimu;

1 Straipsnis

Sąvokos

ir

Šiame Susitarime, jeigu nenumatyta kitaip:

- 1) terminai „reguliaroji oro susisiekimo paslauga“ ir „nustatytas maršrutas“ reiškia tarptautinį oro susisiekimą pagal šio Susitarimo 2 straipsnį ir I priedą;
- 2) „Susitarimas“ – šis Susitarimas, jo priedai ir visi pakeitimai;
- 3) „oro susisiekimas“ – už užmokesčių ar nuomos pagrindu visuomenei siūlomas keleivių, bagažo, krovinių ir pašto siuntų gabenimas orlaiviu, atskirai arba kartu, kuris, siekiant išvengti abejonių, apima reguliarųjį ir nereguliarųjį (užsakomąjį) oro susisiekimą ir visas krovinių vežimo paslaugas;
- 4) „Asociacijos susitarimas“ – Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimas, kuriuo įsteigiama Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Maroko Karalystės asociacija, priimtas 1996 m. vasario 26 d. Briuselyje;
- 5) „Bendrijos licencija oro susisiekimui vykdyti“ – Europos bendrijoje įsisteigusiems oro vežėjams pagal 1992 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2407/92 dėl oro vežėjų licencijavimo išduodama ir administruojama licencija oro susisiekimui vykdyti;
- 6) „Konvencija“ – Tarptautinė civilinės aviacijos konvencija, pateikta pasirašyti 1944 m. gruodžio 7 d. Čikagoje:
 - a) visi pagal Konvencijos 94 straipsnio a punktą įsigalioję pakeitimai, kuriuos ratifikavo Marokas ir Europos bendrijos valstybė narė ar valstybės narės, kiek jie yra susiję su svarstomuoju klausimu,
- 7) „visa savikaina“ – teikiamos paslaugos savikaina kartu su primumtinu mokesčiu už pridėtines administracines išlaidas ir prireikus visi taikomi mokesčiai, skirti atspindėti aplinkosaugai skirtas išlaidas ir taikomi nepriklausomai nuo nacionalinės priklausomybės;
- 8) „Šalys“ – Bendrija arba valstybės narės arba Bendrija ir jos valstybės narės pagal atitinkamus jų įgaliojimus ir Marokas;
- 9) „piliečiai“: bet kuris asmuo, turintis Maroko pilietybę – Maroko Šalis, arba asmuo, turintis valstybės narės pilietybę – Europos Šalis, arba juridinis asmuo, jei, juridinio asmens atveju, jis yra tiesiogiai arba per kontrolinį akcijų paketą veiksmingai kontroliuojamas asmenų ar juridinių asmenų, turinčių Maroko pilietybę – Maroko Šalis, arba asmenų ar juridinių asmenų, turinčių valstybės narės pilietybę arba V priede nurodytų trečiųjų šalių pilietybę – Europos Šalis;
- 10) „subsидijos“ – valdžios institucijų, regioninių organizacijų ar kitų valstybinių įstaigų teikiama finansinė parama, jei:
 - a) į vyriausybės ar regioninės institucijos ar kitos valstybinės įstaigos veiklą tiesiogiai įeina tokių lėšų kaip dotacijos ar paskolos, tiesioginis pervedimas ar akcinio kapitalo padidinimas, galimas tiesioginis lėšų pervedimas bendrovei arba tokių bendrovės išipareigojimų kaip paskolų garantijos prisiėmimas;
 - b) vyriausybės ar regioninės institucijos ar kitos valstybinės įstaigos pajamos, kurios kitais atvejais būtų mokėtinės, yra nurašomos ar nesurenkamos;
 - c) vyriausybės ar regioninė institucija ar kita valstybinė įstaiga tiekia kitas, nei bendra infrastruktūra, prekes arba teikia kitas paslaugas, ar perka prekes arba paslaugas;

ir

d) vyriausybės ar regioninė institucija ar valstybinė įstaiga moka finansavimo institucijai arba patiki ar nurodo privačiai įstaigai vykdyti vieną ar daugiau funkcijų, kurių pobūdis yra aprašytas a, b ir c punktuose, kurios paprastai būtų priskiriamos vyriausybei ir kurios iš esmės neskiria nuo tvarkos, kurios paprastai laikosi vyriausybės;

ir jei tuo būdu suteikiamos privilegijos.

11) „tarptautinis oro susisiekimasis“ – susisiekimasis oro erdve virš daugiau nei vienos valstybės teritorijos;

12) „kaina“ – oro vežėjų ar jų agentų taikomi tarifai keleivių, bagažo ir (arba) krovinių (išskyrus pašto siuntų) vežimui oro transportu, įskaitant, jei taikoma, vežimui antžeminiu transportu, susijusiam su tarptautiniu oro susisiekimu, ir sąlygas, pagal kurias jie taikomi;

13) „naudotojo mokestis“ – mokestis, kurį turi mokėti oro transporto įmonės už oro uosto, oro uosto aplinkos apsaugos, oro navigacijos, aviacijos saugumo priemones ar paslaugas, įskaitant susijusias paslaugas ar priemones;

14) „SESAR“ – Bendro Europos dangaus techninis įgyvendinimas, leidžiantis koordinuotai, vienu metu atlikti su naujos kartos oro eismo vadybos sistemomis susijusius mokslinius tyrimus, tokias sistemas kurti ir eksploatuoti;

15) „teritorija“ – jei tai Maroko Karalystės teritorija – sausumos plotai (žemyninė teritorija ir salos), vidaus vandenys ir teritoriniai vandenys, į kuriuos ji turi suverenias teises arba kurie priklauso jos jurisdikcijai, ir, jei tai Europos bendrijos teritorija – sausumos plotai (žemyninė teritorija ir salos), vidaus vandenys ir teritoriniai vandenys – kuriai taikoma Europos bendrijos steigimo sutartis ir toje Sutartyje ar bet kuriame ją pakeisiamčiame dokumente numatytais sąlygomis; šį Susitarimą taikant Gibraltaro oro uostui, laikoma, kad atitinkamos Ispanijos Karalystės ir Jungtinės Karalystės teisinės pozicijos nepažeidžiamos, atsižvelgiant į ginčą dėl teritorijos, kurioje yra oro uostas, suvereniteto; ir nepažeidžiamas 2006 m. rugsėjo 18 d. valstybėms narėms galiojančių ES aviacijos priemonių taikymo sustabdymas Gibraltaro oro uostui laikantis Ministrų pareiškimo dėl Gibraltaro oro uosto, dėl kurio susitarta 2006 m. rugsėjo 18 d. Kordoboje, sąlygų;

ir

16) „kompetentingos institucijos“ – vyriausybės agentūros ar subjektai, nustatyti III priede. Nacionalinės teisės aktuose pakeitusi kompetentingų institucijų statusą, atitinkama Šalis apie tai praneša kitai Šaliai.

I ANTRAŠTINĖ DALIS

EKONOMINĖS NUOSTATOS

2 Straipsnis

Skrydžių teisės

1. Kiekviena Šalis, jeigu I priede nenurodyta kitaip, kitos Šalies oro vežėjams, vykdančioms tarptautinį oro susisiekimą, suteikia tokias teises:

a) teisę be tūpimų perskristi visą jos teritoriją;

b) teisę vykdyti tarpinius tūpimus jos teritorijoje ne vežimo tikslais, t.y. jeigu jais nėra siekiama įlaipinti ir išlaipinti keleivių, į oro transporto priemones pakrauti bagažą, krovinius ir (arba) pašto siuntas;

c) teikiant reguliarias oro susisiekimą paslaugas nustatytu maršrutu, laisvę tūpti tarpinėse vietovėse jos teritorijoje, siekiant įlaipinti ir išlaipinti tarptautinio susisiekimą keleivius, pakrauti ir iškrauti krovinius ir (arba) pašto siuntas, atskirai ar kartu;

bei

d) kitas šiame Susitarime nurodytas teises.

2. Nelaikoma, kad šio Susitarimo nuostatomis:

a) Maroko oro vežėjams visose Europos bendrijos valstybių narių teritorijose suteikiama teisė įlaipinti ir išlaipinti keleivius, pakrauti ir iškrauti bagažą, krovinius ir (arba) pašto siuntas, vežamus už užmokestį, kurių paskirties vieta yra kita Europos bendrijos valstybės narės teritorijos vietovė;

b) Europos bendrijos oro vežėjams visoje Maroko teritorijoje suteikiama teisė įlaipinti ir išlaipinti keleivius, pakrauti ir iškrauti bagažą, krovinius ir (arba) pašto siuntas, vežamus už užmokestį, kurių paskirties vieta yra kita Maroko teritorijos vietovė.

3 Straipsnis

Leidimas oro susisiekimui vykdyti

Gavusios vienos Šalies oro vežėjo prašymą leisti vykdyti oro susisiekimą, kitos Šalies kompetentingos institucijos kiek įmanoma greičiau suteikia tinkamus leidimus su sąlyga, kad:

a) tai Maroko oro vežėjas:

- pagrindinė oro vežėjo verslo vieta – Marokas ir jo buveinė, jei yra, registruota Maroke, ir jis turi licenciją ir kitą atitinkamą dokumentą pagal Maroko Karalystės teisę;
- Marokas vykdo ir užtikrina veiksmingą teisės aktais nustatytą oro vežėjo veiklos kontrolę;

bei

- Marokas ir (arba) Maroko piliečiai tiesiogiai valdo ir toliau valdys oro vežėjo kapitalą ar jo kontrolinį akcijų paketą ir jo kapitalą visada veiksmingai kontroliuos Marokas ir (arba) Maroko piliečiai, arba valstybės narės ir (arba) valstybių narių piliečiai tiesiogiai valdo ir toliau valdys oro vežėjo kapitalą ar jo kontrolinį akcijų paketą ir jo kapitalą visada veiksmingai kontroliuos valstybės narės ir (arba) valstybių narių piliečiai;

b) tai Europos bendrijos oro vežėjas:

- pagrindinė oro vežėjo verslo vieta – Europos bendrijos valstybės narės teritorija ir jo buveinė, jei yra, registruota toje teritorijoje pagal Europos bendrijos steigimo sutartį, ir jis turi Bendrijos licenciją oro susisiekimui vykdyti;

bei

- už oro vežėjo pažymėjimo išdavimą atsakinga Europos bendrijos valstybė narė vykdo ir užtikrina veiksmingą teisės aktais nustatytą oro vežėjo veiklos kontrolę ir yra aiškiai nurodyta atitinkama aviacijos institucija;
- valstybės narės ir (arba) valstybių narių piliečiai arba V priede išvardytos kitos valstybės ir (arba) tų valstybių piliečiai tiesiogiai valdo ir toliau valdys oro vežėjo kapitalą ar jo kontrolinį akcijų paketą;

c) oro vežėjas atitinka įstatymais ir kitais teisės aktais numatytas sąlygas, kurias prašymą ar prašymus svarstanti Šalis paprastai taiko vykdant tarptautinio oro susisiekimą vykdydami;

bei

d) galioja ir taikomos toliau 14 straipsnyje (Aviacijos sauga) ir 15 straipsnyje (Aviacijos saugumas) numatytos nuostatos.

4 Straipsnis

Leidimų oro susisiekimui vykdyti atšaukimas

1. Šalių kompetentingos institucijos gali atšaukti, sustabdyti ar apriboti leidimus oro susisiekimui vykdyti ar kitaip sustabdyti ir apriboti kitos Šalies oro vežėjo skrydžių vykdymą, jei:

a) tai Maroko oro vežėjas:

- pagrindinė oro vežėjo verslo vieta nėra Marokas ar jo buveinė, jei yra, neregistruota Maroke, arba jam nesuteikta licencija oro susisiekimui vykdyti ir joks kitas pagal galiojančius Maroko teisės aktus ją atitinkantis dokumentas;
- Marokas nevykdo ir neužtikrina veiksmingos teisės aktais nustatytos oro vežėjo veiklos kontrolės;

arba

- oro vežėjas nėra tiesiogiai ar per savo kontrolinį akcijų paketą veiksmingai valdomas Maroko ir (arba) Maroko piliečių arba valstybių narių ir (arba) tų valstybių narių piliečių;

b) tai Europos bendrijos oro vežėjas:

- pagrindinė oro vežėjo verslo vieta – ne Europos bendrijos valstybės narės teritorija ar jo buveinė, jei yra, neregistruota toje teritorijoje pagal Europos bendrijos steigimo sutartį ir jis neturi Bendrijos licencijos oro susisiekimui vykdyti;
- už oro vežėjo pažymėjimo išdavimą atsakinga Europos bendrijos valstybė narė nevykdo ir neužtikrina veiksmingos teisės aktais nustatytos oro vežėjo veiklos kontrolės arba nėra aiškiai nurodyta kompetentinga aviacijos institucija;

arba

- valstybės narės ir (arba) valstybių narių piliečiai ir V priede išvardytos kitos valstybės ir (arba) tų valstybių piliečiai tiesiogiai nevaldo oro vežėjo kapitalo ar jo kontrolinio akcijų paketo;
- c) oro vežėjas nesilaikė šio Susitarimo 6 straipsnyje (Įstatymų taikymas) nurodytų įstatymų ir kitų teisės aktų;

arba

- d) negalioja arba netaikomos toliau 14 straipsnyje (Aviacijos sauga) ir 15 straipsnyje (Aviacijos saugumas) numatytos nuostatos.

2. Išskyrus atvejus, kai nedelsiant būtina imtis veiksmų siekiant užkirsti kelią tolesniam šio straipsnio 1 dalies c arba d punktų nesilaikymui, šiuo straipsniu nustatytų teisių įgyvendinimas galimas tik pasikonsultavusi su kitos Šalies kompetentingomis institucijomis.

5 Straipsnis

Investicijos

Dėl valstybės narės ar jos piliečių Maroko oro vežėjo ar apie Maroko ar jo piliečių Europos bendrijos oro vežėjo kontrolinio akcijų paketo valdymo ir dėl to, ar oro vežėjas yra veiksmingai kontroliuojamas, preliminarų sprendimą priima šiuo Susitarimu įsteigtas Jungtinis komitetas.

Šiame sprendime nurodomos sąlygos, kurios siejamos su pagal šį Susitarimą numatytą teikti reguliariųjų oro susisiekimo paslaugų įgyvendinimu, taip pat su paslaugomis teikiamomis tarp trečiųjų šalių ir Šalių. Šio Susitarimo 22 straipsnio 9 dalies nuostatos tokio pobūdžio sprendimams netaikomos.

6 Straipsnis

Įstatymų taikymas

1. Vienos Šalies oro vežėjai, jų orlaiviams atvykus į kitos Šalies teritoriją, būnant joje ar išvykstant iš jos, laikosi tos teritorijos įstatymų ir teisės aktų, susijusių su tarptautinį oro susisiekimą vykdančio orlaivio atvykimu į ją ar išvykimu iš jos, ar su orlaivio skrydžiais ir navigacija.

2. Šalies keleiviai, įgulos ar jų vardu veikiantys asmenys, orlaivui atvykus į kitos Šalies teritoriją, būnant joje ar išvykstant iš jos, taip pat orlaiviais gabenamų krovinių vežėjai, įvežę krovinius į kitos Šalies teritoriją, laikydami juos joje ar išveždami iš jos, laikosi tos teritorijos įstatymų ir teisės aktų, susijusių su keleivių ir įgulos atvykimu į ją ar išvykimu iš jos, o oro transportu gabenamų krovinių – įvežimu į ją ar išvežimu iš jos (įskaitant teisės aktus, susijusius su įvažiavimu, dokumentų tvarkymu, imigracija, pasais, muitine ir karantinu, o pašto siuntų atveju – pašto teisės aktus).

7 Straipsnis

Konkurencija

Pagal šį Susitarimą taikomos Asociacijos susitarimo IV antraštinės dalies II skyriaus (Konkurencija ir kitos ekonominės nuostatos) nuostatos, išskyrus atvejus, kai šiame Susitarime nustatytos konkretesnės taisyklės.

8 Straipsnis

Subsidijos

1. Šalys pripažįsta, kad valstybės subsidijos oro vežėjams iškraipo ar gali iškraipyti konkurenciją tam tikroms įmonėms sudarydamos palankesnes sąlygas oro susisiekimo paslaugoms teikti, kad jos kelia pavojų pagrindiniams šio Susitarimo tikslams ir yra nesuderinamos su atviros aviacijos erdvės principu.

2. Jei manoma, kad pagal šį Susitarimą veiklą vykdančiam oro vežėjui ar oro vežėjams siekiant teisėto tikslo būtina skirti valstybės subsidijas, tai tokios subsidijos turi proporcingai atitikti tikslą, būti skaidrios ir taikomos taip, kad neigiamas poveikis kitos Šalies oro vežėjams būtų kiek įmanoma mažesnis. Tokias subsidijas teikianti Šalis nedelsdama praneša kitai Šaliai apie savo ketinimą teikti tokias subsidijas ir apie jų atitiktį šiame Susitarime nurodytiems kriterijams.

3. Jei viena Šalis mano, kad kitos Šalies arba atitinkamais atvejais kitos nei Šalys šalies valstybinės ar vyriausybės institucijos teikiamos subsidijos prieštarauja 2 dalyje nustatytiems kriterijams, ji, kaip numatyta 22 straipsnyje, gali prašyti sušaukti Jungtinio komiteto posėdį, kad būtų apsvarstytas klausimas ir parengtas tinkamas atsakas į pagrįstas, susirūpinimą keliančias problemas.

4. Jei Jungtinis komitetas negali išspręsti ginčo, Šalys pasilieka galimybę individualiai taikyti atitinkamas apsaugos nuo subsidijų priemones.

5. Šio straipsnio nuostatomis nepažeidžiami Šalių įstatymai ir kiti teisės aktai, taikomi esminėms oro susisiekimo paslaugoms ir visuomenės aptarnavimo išpareigojimams Šalių teritorijose.

9 Straipsnis

Komercinės galimybės

1. Šalių oro vežėjai kitos Šalies teritorijoje turi teisę steigti biurus, skirtus oro susisiekimui ir su juo susijusiai veiklai reklamuoti bei paslaugoms parduoti.

2. Šalių oro vežėjai, laikydamiesi su atvykimu, apsigyvenimu ir įdarbinimu susijusių kitos Šalies įstatymų ir kitų teisės aktų, į kitos Šalies teritoriją turi teisę įvežti ir leisti gyventi vadovaujantiems, pardavimo, techniniams, eksploatavimo ir kitiems reikalingiems oro susisiekimui užtikrinti konkretaus profilio darbuotojams.

3. a) Nepažeidžiant toliau išdėstyto b punkto nuostatų, kitos Šalies teritorijoje esančiuose oro uostuose teikiamų antžeminių paslaugų atžvilgiu, visi oro vežėjai turi:

i) teisę vykdyti savo pačių antžeminių aptarnavimą („saviteika“), ar savo nuožiūra

ii) teisę iš konkuruojančių teikėjų atrinkti teikiantį visas arba dalį antžeminių paslaugų, jei tokiems teikėjams leidžiama patekti į rinką pagal Šalių įstatymus ir kitus teisės aktus, ir jei tokie teikėjai rinkoje jau yra.

b) Šioms oro uostuose teikiamų antžeminių paslaugų kategorijoms, t.y. bagažo tvarkymui, orlaivio stovėjimo vietoje teikiamoms paslaugoms, orlaivių degalų ar tepalų tiekimui, fiziniam krovinių ir pašto siuntų tvarkymui tarp oro uosto terminalo ir orlaivio, a punkto i ir ii papunkčiuose nurodytos teisės ribojamos laikantis tik kitos Šalies teritorijoje taikomų įstatymų ir teisės aktų. Jei tokie ribojimai trukdo saviteikai ir jei antžeminių paslaugų teikėjai realiai nekonkuruoja, visos tokio pobūdžio paslaugos visiems oro vežėjams teikiamos vienodomis sąlygomis; tokių paslaugų kainos neviršija visos jų savikainos, įskaitant po amortizacinių atskaitymų gaunamą priimtina aktyvų pelningumą.

4. Šalių oro vežėjai kitos Šalies teritorijoje gali tiesiogiai ir (arba) oro vežėjo nuožiūra per prekybos agentus ar kitus oro vežėjo paskirtus tarpininkus prekiauti oro susisiekimo paslaugomis. Visi oro vežėjai turi teisę prekiauti tokia susisiekimo paslauga, o visi asmenys nevaržomai ją gali pirkti atsiskaitydami tos teritorijos valiuta ar laisvai konvertuojama valiuta.

5. Visi oro vežėjai iš kitos Šalies teritorijos, patekę prašymą, turi teisę vietoje gautas pajamas konvertuoti ir pervesti į savo šalį ir, jei tai neprieštarauja paprastai taikomiems įstatymams ar kitiems teisės aktams, į kitą pasirinktą šalį ar šalis. Leidimas konvertuoti ir pervesti suteikimas nedelsiant, netaikant apribojimų ir neapmokestinant, atsižvelgiant į tuo metu sandoriams ir pervedimui taikomą keitimo kursą, galiojantį oro vežėjo pirmojo prašymo pervesti pateikimo dieną.

6. Šalių oro vežėjams leidžiama atsiskaityti už vietos išlaidas, susidarancias kitos Šalies teritorijoje, įskaitant kuro pirkimą, vietos valiuta. Šalių oro vežėjai savo nuožiūra kitos Šalies teritorijoje už tokias išlaidas gali atsiskaityti laisvai konvertuojama valiuta pagal valiutai taikomus vietos teisės aktus.

7. Vykdamas ar siūlantis paslaugas pagal šį Susitarimą, visiems Šalių oro vežėjams leidžiama sudaryti kooperacinius rinkodaros susitarimus, pavyzdžiui, keleivių vietų išpirkimo susitarimus ar bendro kodo sutartis su:

a) bet kuriuo Šalių oro vežėju ar vežėjais;

bei

b) bet kuriuo trečiųjų šalių oro vežėju ar vežėjais;

c) bet kuriais antžeminio, sausumos ar jūrų transporto vežėjais;

su sąlyga, kad i) visi tokių bendro kodo sutarčių dalyviai turi atitinkamus įgaliojimus ir ii) šios sutartys atitinka saugos ir konkurencijos reikalavimus, paprastai keliamus tokio pobūdžio sutartims. Tais atvejais, kai keleiviai vežami pagal bendro kodo sutartis, pirkėjui pardavimo vietoje ar bet kuriuo atveju prieš įlaidinimą pranešama, kuris vežėjas ir kokioje skrydžio atkarpoje teiks susisiekimo paslaugas.

8. a) Įstatymai ir kiti teisės aktai, kuriais reguliuojamas oro susisiekimas, netaikomi keleivius antžeminiu transportu vežantiems vežėjams vien tik dėl to, kad tokį kelių ir vandens transportą savo vardu siūlo oro vežėjas. Paslaugų teikėjai, vežantys antžeminiu transportu, dėl kooperacinių susitarimų sudarymo gali spręsti savo nuožiūra. Priimdami kiekvieną konkretų sprendimą antžeminiu transportu vežantys paslaugų teikėjai, be kita ko, gali atsižvelgti į vartotojų interesus ir techninius, ekonominius, erdvės ir keleivių vietų skaičiaus suvaržymus.
- b) Be to, nepaisant bet kurių kitų šio Susitarimo nuostatų, Šalių oro vežėjams ir netiesioginiams krovinių vežimo paslaugų teikėjams, netaikant apribojimų, vykdamas tarptautinį oro susisiekimą leidžiama krovinius iš visų Maroko ir Europos bendrijos ar trečiųjų šalių teritorijose esančių vietovių ar į jas vežti antžeminiu transportu, įskaitant vežimą į visus oro uostus, kuriuose yra muitinės, ir iš jų, taip pat, jei taikoma, suteikiama teisė (-ės) gabenti, iki maito sumokėjimo muitinėje laikomus krovinius laikantis taikomų įstatymų ir kitų teisės aktų. Tokius antžeminiu ar oro transportu vežamus krovinius galima pristatyti į oro uosto muitinę registruoti ir tikrinti. Oro vežėjai gali nuspręsti antžeminiu transportu krovinius gabenti patys ar sudaryti susitarimus su kitais kelių ir vandens transportu vežančiais vežėjais, įskaitant galimybę vežti kelių ar vandens transportu kitiems oro vežėjams ir netiesioginiams krovinių vežimo paslaugų oro transportu teikėjams. Tokios intermodalinio transporto krovinių paslaugos gali būti siūlomos vieną tarifą taikant vežimui oro ir antžeminiu transportu su sąlyga, kad krovinių siuntėjams bus suteikta teisinga informacija apie tokio vežimo pobūdį.
2. Laikantis abipusiškumo principo, nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų įvairaus pobūdžio mokesčių, rinkliavų, maitų ir apmokestinimo, išskyrus tuos, kurie apskaičiuoti pagal teikiamų paslaugų sąnaudą, taip pat atleidžiami:
- a) Šalies teritorijoje į orlaivį atgabentos ar tiekėjų atvežtos ir į kitos Šalies tarptautinio oro susisiekimo maršrutu išskrendantį orlaivį, atsižvelgiant į realų poreikį, pakrautos naudoti skirtos atsargos, net tais atvejais, kai šios atsargos skirtos naudoti tik tam tikroje kelionės atkarpoje, skrendant virš Šalies teritorijos, kurioje jos buvo pakrautos į orlaivį;
- b) antžeminė įranga ir atsarginės dalys (įskaitant variklius), atvežtos į Šalies teritoriją kitos Šalies oro vežėjo tarptautinio oro susisiekimo maršrutu skraidinamam orlaiviui aptarnauti, techninei jų priežiūrai ar remontuoti;
- c) vienos Šalies teritorijoje į kitos Šalies oro vežėjo tarptautinio oro susisiekimo maršrutu skrendantį orlaivį atgabenti ar tiekėjų atvežti tepalai ir techniniai vartojimo reikmenys net tais atvejais, kai jie skirti naudoti tik tam tikroje kelionės atkarpoje, skrendant virš Šalies teritorijos, kurioje buvo pakrauti į orlaivį;
- d) vienos Šalies teritorijoje į kitos Šalies oro vežėjo tarptautinio oro susisiekimo maršrutu skrendantį orlaivį atgabenti ar tiekėjų atvežti spaudiniai, kaip nurodyta Šalių maitų teisės aktuose, net tada, kai šios atsargos skirtos naudoti tik tam tikroje kelionės atkarpoje, skrendant virš Šalies teritorijos, kurioje jie buvo pakrauti į orlaivį;

10 Straipsnis

Muitai ir mokesčiai

1. Vienos Šalies tarptautinio oro susisiekimo orlaiviui atvykus į kitos Šalies teritoriją, jo įprastinė įranga, degalai, tepalai, techniniai vartojimo reikmenys, antžeminė įranga, atsarginės dalys (įskaitant variklius), orlaivio atsargos (įskaitant, bet tuo neapsiribojant, maistą, nealkoholinius ir alkoholinius gėrimus, tabaką ir kitus keleiviams ribotais kiekiais parduoti ar vartoti skrydžio metu skirtus produktus) ir kiti gaminiai, skirti naudoti ar naudojami tik skrydžio metu ar tarptautiniu maršrutu skraidinamam orlaiviui aptarnauti, laikantis abipusiškumo principo, neapmokestinami ir atleidžiami nuo importo apribojimų, turto mokesčių ir kapitalo rinkliavų, maitų, akcizo ir panašių mokesčių bei apmokestinimų, a) kuriuos nustatė nacionalinės ar vietos valdžios institucijos ar Europos bendrija ir b) kurie nėra apskaičiuoti remiantis teikiamų paslaugų sąnaudomis, su sąlyga, kad tokia įranga ir reikmenys paliekami orlaivyje.

ir

- e) oro uostuose ir krovinių terminaluose skirta naudoti saugos ir saugumo įranga.

3. Šiuo Susitarimu Šalies teritorijoje jos oro vežėjams teikiams degalams taikomi 1 dalyje išvardyti mokesčiai, rinkliavos, maitai ir panašūs apmokestinimai. Šalies oro vežėjai, atvykdami į kitos Šalies teritoriją ar išvykdami iš jos, laikosi su pardavimu, tiekimu ir orlaivio degalų naudojimu susijusių kitos Šalies įstatymų ir kitų teisės aktų.

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą įrangą ir reikmenis gali būti paprašyta pateikti atitinkamoms institucijoms prižiūrėti ar patikrinti.

5. Šiame straipsnyje nurodytos išimtys taip pat taikomos tada, kai vienos Šalies oro vežėjai su kitu oro vežėju, taip pat besinaudojančiu tokiomis pačiomis kitos Šalies suteiktomis išimtimis, sudaro kitos Šalies teritorijoje vykdomos nuomos ar pervedimų sutartis, kaip nurodyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.

6. Šiuo Susitarimu Šalims nekludoma nustatyti mokesčius, rinkliavas, muitus ar apmokestinti kitas, ne orlaivyje keleiviams vartoti skirtas parduodamas prekes skrendant atkarpa iš vienos jos teritorijos vietovės į kitą jos teritorijos vietovę, kuriose leidžiama įlaipinti ir išlaipinti keleivius.

11 Straipsnis

Naudotojų mokesčiai

1. Šalis kitos Šalies oro vežėjams nenustato ar neleidžia, kad jiems būtų nustatyti didesni nei, teikiantiems panašias tarptautinio oro susisiekimo paslaugas, jų oro vežėjams nustatyti naudotojų mokesčiai.

2. Nustatytus mokesčius padidinti ar nustatyti naujus galima tik pasitarus su kiekvienos Šalies kompetentingomis mokesčių institucijomis ir oro vežėjais. Naudotojams turėtų būti pranešta apie pasiūlymų keisti naudotojų mokesčius pagrįstumą, kad savo pastabas jie galėtų pateikti iki pakeitimų įteisinimo. Šalys taip pat skatina keitimąsi tokia informacija, kuri galėtų būti reikalinga išsamiai įvertinti pagrįstumui, mokesčiams pateisinti ir laikantis šio straipsnio principų proporcingai paskirstyti.

12 Straipsnis

Kainodara

Pagal šį Susitarimą teikiamų oro susisiekimo paslaugų tarifai nustatomi laisvai ir jų nereikia patvirtinti, tačiau informavimo tikslais gali būti paprašyta juos pateikti. Tik Europos bendrijos teritorijoje teikiamų susisiekimo paslaugų tarifams galioja Europos bendrijos teisė.

13 Straipsnis

Statistiniai duomenys

Šalių kompetentingos institucijos kitos Šalies kompetentingoms institucijoms, jų prašymu, pateikia informaciją ir statistinius duomenis tokia pat forma, kuri buvo parengta ir įgaliotų oro vežėjų perduota jų nacionalinėms kompetentingoms institucijoms, apie kitos Šalies paskirtų oro vežėjų eismą, teikiant reguliarias oro susisiekimo paslaugas į kitos Šalies teritoriją ar iš jos. Šalies prašymu su eismu susiję papildomi statistiniai duomenys, kurių vienos Šalies kompetentingos institucijos gali paprašyti kitos Šalies kompetentingų institucijų, aptariami Jungtiniame komitete.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRADARBIAVIMAS REGULIAVIMO SRITYJE

14 Straipsnis

Aviacijos sauga

1. Šalys veiklą vykdo pagal VI priedo A dalyje nurodytas Europos bendrijos aviacijos saugumo teisės aktų nuostatas ir remdamosi toliau nustatytomis sąlygomis.

2. Šalys, įtarusios, kad vienoje Šalyje registruotas orlaivis neatitinka Konvencijoje nustatytų tarptautinių aviacijos saugos standartų tūpia kitos Šalies teritorijoje esančiuose tarptautiniam oro eismui atviruose oro uostuose, užtikrina, kad tos kitos Šalies kompetentingos institucijos atliktų patikrinimą orlaivio stovėjimo vietoje, kad būtų patikrintas orlaivio vidus ir išorė, jų bei jų įgulų dokumentų galiojimas ir tikroji orlaivio bei jo įrangos būklė.

3. Šalys bet kuriuo metu gali kreiptis su prašymu suteikti informaciją apie kitos Šalies taikomus saugos standartus.

4. Jokia šio Susitarimo nuostata nėra laikoma ribojanti Šalies kompetentingų institucijų įgaliojimus nedelsiant imtis tinkamų priemonių tais atvejais, kai jos yra įsitikinusios, kad orlaivis, gaminy ar eksploatavimas gali:

- a) neatitiktį minimalių standartų, nustatytų pagal Konvenciją ar VI priedo A dalyje nurodytus teisės aktus, atsižvelgiant į tai, kas taikoma,
- b) kelti didelį susirūpinimą atlikus 2 dalyje nurodytą patikrinimą dėl orlaivio ar jo eksploataavimo neatitikimo Konvencijoje ar VI priedo A dalyje nurodytuose teisės aktuose, atsižvelgiant į tai, kas taikoma, nustatytiems minimaliems standartams,
- arba
- c) kelti didelį susirūpinimą, kad nevykdoma veiksminga techninė priežiūra ar nesilaikoma Konvencijoje ar VI priedo A dalyje nurodytuose teisės aktuose, atsižvelgiant į tai, kas taikoma, nustatyti minimalių standartų.
5. Jei vienos Šalies kompetentingos institucijos imasi 4 dalyje nurodytų veiksmų, apie tai, nurodydamos tokių veiksmų priežastį, jos praneša kitos Šalies kompetentingoms institucijoms.
6. Jei priemonės, kurių imtasi pagal 4 dalį, nebelikus priežasčių jų imtis, ir toliau taikomos, bet kuri Šalis šiuo klausimu gali kreiptis į Jungtinį komitetą.

15 Straipsnis

Aviacijos saugumas

1. Civilinių orlaivių, jais skrendančių keleivių ir įgulų saugos užtikrinimą laikydamos pagrindine tarptautinio oro susisiekimo paslaugų išankstine sąlyga, Šalys dar kartą patvirtina tarpusavio įsipareigojimus užtikrinti civilinės aviacijos saugumą prieš neteisėtus prievartos veiksmus (ir ypač įsipareigojimus pagal Čikagos konvenciją, Konvenciją dėl nusikaltimų ir tam tikrų kitų veiksmų, padarytų orlaiviuose, pasirašytą 1963 m. rugsėjo 14 d. Tokijuje, Konvenciją dėl kovos su neteisėtu orlaivio pagrobimu, pasirašytą 1970 m. gruodžio 16 d. Hagoje, Konvenciją dėl kovos su smurtu prieš civilinės aviacijos saugumą, pasirašytą 1971 m. rugsėjo 23 d. Monrealyje ir Protokolą dėl kovos su smurtu tarptautinę civilinę aviaciją aptarnaujančiuose oro uostuose, pasirašytą 1988 m. vasario 24 d. Monrealyje ir Konvenciją dėl plastikinių sprogstamųjų medžiagų žymėjimo aptikimo tikslais, pasirašytą 1991 m. kovo 1 d. Monrealyje tiek, kiek abi Susitariančiosios Šalys yra šių ir visų kitų konvencijų bei protokolų, susijusių su civilinės aviacijos sauga, narės).

2. Šalys paprašius viena kitai teikia visą reikiamą pagalbą, siekdamas užkirsti kelią neteisėtam civilinio orlaivio užgrobimui ir kitiems neteisėtiems veiksams, keliantiems pavojų jam, juo skrendantiems keleiviams, įgulai, oro uostams ir oro navigacijos priemonėms, taip pat visoms kitoms civilinės aviacijos saugumo grėsmėms.

3. Šalys bendradarbiauja laikydamosi aviacijos saugumo standartų ir tiek, kiek tai taikoma, Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos nustatytos rekomenduojamosios praktikos, vadina- mos Čikagos konvencijos priedais, tiek, kiek tokios saugumo nuostatos Šalims yra taikomos. Abi Šalys reikalauja, kad jų registruose esančių orlaivių operatoriai, kurių pagrindinė verslo vieta ar nuolatinė buveinė yra jų teritorijoje, ir jų teritorijoje esančių oro uostų operatoriai veiktų laikydamiesi šių aviacijos saugumo nuostatų.

4. Siekdamas savo teritorijoje užtikrinti veiksmingą apsaugos priemonių taikymą, kad prieš keleivių įlaipinimą ar bagažo pakrovimą ir tuo metu būtų apsaugoti orlaiviai, taip pat, naudojantis techninėmis ar kitomis priemonėmis, skirtomis atpažinti ir (arba) aptikti draudžiamus daiktus, būtų patikrinti keleiviai, jų rankinis bagažas ir tinkamai patikrinta įgula, kroviniai (įskaitant turimą bagažą) ir orlaivių atsargos, Šalys užtikrina veiksmingų apsaugos priemonių taikymą ir kad šios priemonės būtų atitinkamai koreguojamos padidėjus grėsmei. Šalys sutinka, kad kita Šalis jų oro vežėjų gali paprašyti laikytis 3 dalyje nustatytų aviacijos saugumo nuostatų, taikomų tos kitos Šalies teritorijoje į ją atvykstant, iš jos išvykstant ar buvimo joje metu. Šalys taip pat palankiai reaguoja į kitos Šalies prašymą imtis pagrįstų specialių saugumo priemonių konkrečiau grasinimo atveju.

5. Kai užgrobiamas civilinis orlaivis, grasinama jį užgrobti ar vykdomi kiti neteisėti veiksmai, nukreipti prieš tokių orlaivių, jų keleivių ir įgulų, oro uostų ar oro navigacijos priemonių saugą, Šalys padeda viena kitai sudarydamos sąlygas palaikyti ryšius ir imtis kitų atitinkamų priemonių, numatytų greitai ir saugiai nutraukti incidentą ar jo grėsmę.

6. Jei Šalis turi pagrįstų priežasčių manyti, kad kita Šalis nukr- ypo nuo šio straipsnio aviacijos saugumo nuostatų, ta Šalis gali prašyti neatidėliotinų konsultacijų su kita Šalimi.

7. Nepažeidžiant šio Susitarimo 4 straipsnio (Leidimų oro susisiekimui vykdyti atšaukimas), per penkiolika (15) dienų nuo tokio prašymo pateikimo dienos nepavykus susitarti, bus sukurtas pagrindas abiejų Šalių oro vežėjams nesuteikti leidimų vykdyti oro susisiekimą ar techninių leidimų, juos atšaukti, apriboti ar jiems taikyti specialias sąlygas.

8. Jei dėl tiesioginės ar ypatingos grėsmės būtina, Šalis gali imtis laikinų veiksmų, nelaukdama penkiolikos (15) dienų termino pabaigos.

9. Visi veiksmai, kurių imtasi pagal 7 dalį nutraukiami kitai Šaliai sutikus laikytis šio straipsnio nuostatų.

16 Straipsnis

Oro eismo vadyba

1. Šalys veikia pagal VI priedo B dalyje nurodytus teisės aktus, laikydamosi toliau nurodytų sąlygų.

2. Šalys įsipareigoja kiek įmanoma glaudžiau bendradarbiauti oro eismo vadybos srityje, siekdamas, kad Bendro Europos dangaus nuostatos būtų pradėtos taikyti Marokui, kad būtų sugriežtinti dabartiniai saugos standartai ir padidintas bendrųjų oro eismo standartų bendras veiksmingumas Europoje, skraidinama kuo daugiau keleivių ir sutrumpinta vėlavimų trukmė.

3. Siekdami supaprastinti Bendro Europos dangaus teisės aktų taikymą savo teritorijoje:

a) Marokas imasi būtinų priemonių, kad jo oro eismo vadybos institucinės struktūros būtų pritaikytos Bendram Europos dangui, ypač įsteigdamas atitinkamas nacionalines priežiūros institucijas, kurios būtų bent funkciškai nepriklausomos nuo oro navigacijos paslaugų teikėjų;

bei

b) Europos bendrija įtraukia Maroką į visas susijusias veiklos iniciatyvas, kurių imamasi oro navigacijos paslaugų teikimo, oro erdvės ir sąveikos srityse ir kurios taikomos įgyvendinant Bendro Europos dangaus nuostatas, visų pirma kuo anksčiau prisidedant prie atitinkamų Maroko pastangų kurti funkcinis oro erdvės blokus, ar tinkamai koordinuojant SESAR.

17 Straipsnis

Aplinkos apsauga

1. Šalys veikia pagal VI priedo C dalyje nurodytas su oro susisiekimu susijusių Bendrijos teisės aktų nuostatas, laikydamosi toliau nurodytų sąlygų.

2. Jokia šio Susitarimo nuostata nėra laikoma ribojanti Šalies kompetentingų institucijų įgaliojimus imtis visų atitinkamų priemonių, siekiant išvengti pagal Susitarimą vykdomo tarptautinio oro susisiekimo neigiamos įtakos aplinkai ar kitaip tai spręsti, su sąlyga, kad tokios priemonės taikomos nepriklausomai nuo nacionalinės priklausomybės.

18 Straipsnis

Vartotojų apsauga

Šalys veikia pagal VI priedo D dalyje nurodytas su oro susisiekimu susijusių Bendrijos teisės aktų nuostatas.

19 Straipsnis

Kompiuterinės rezervavimo sistemos

Šalys veikia pagal VI priedo E dalyje nurodytas su oro susisiekimu susijusias Bendrijos teisės aktus.

20 Straipsnis

Socialiniai aspektai

Šalys veikia pagal VI priedo F dalyje nurodytas su oro susisiekimu susijusias Bendrijos teisės aktus.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

INSTITUCINĖS NUOSTATOS

21 Straipsnis

Aiškinimas ir vykdymas

1. Šalys imasi visų atitinkamų priemonių – bendrų ar specialių – siekdamas įvykdyti su šiuo Susitarimu susijusias įsipareigojimus ir nesiima jokių priemonių, kurios keltų grėsmę Susitarimo tikslams pasiekti.

2. Kiekviena Šalis savo teritorijoje atsako už tinkamą šio Susitarimo įgyvendinimą ir ypač už VI priede išvardytą su oro susisiekimu susijusių reglamentų ir direktyvų įgyvendinimą.

3. Kiekviena Šalis kitai Šaliai teikia visą reikiamą informaciją ir pagalbą, kai vykdomas tyrimas dėl pagal šį Susitarimą tos kitos Šalies atitinkamai kompetencijai priklausančių galimų pažeidimų.

4. Tais atvejais, kai svarbiais kitai Šaliai ir susijusiais su kitos Šalies institucijomis ar įmonėmis klausimais Šalys veikia pagal šiuo Susitarimu joms suteikiamus įgaliojimus, jos kitos Šalies kompetentingoms institucijoms teikia visą turimą informaciją ir, prieš priimant galutinį sprendimą, suteikia galimybę pateikti pastabas.

22 Straipsnis

Jungtinis komitetas

1. Įsteigiamas iš Šalių atstovų sudarytas komitetas (toliau – Jungtinis komitetas), kuris yra atsakingas už šio Susitarimo administravimą ir kuris užtikrina jo tinkamą įgyvendinimą. Šiuo tikslu šiame Susitarime numatytais atvejais Jungtinis komitetas teikia rekomendacijas ir priima sprendimus.

2. Jungtinio komiteto sprendimai priimami bendrai ir yra privalomi Šalims. Šalys juos įgyvendina pagal savo taisykles.

3. Jungtinio komiteto posėdžiai sušaukiami, kai ir jeigu tai būtina, bet ne rečiau kaip kartą per metus. Kiekviena Šalis gali prašyti sušaukti Jungtinio komiteto posėdį.

4. Siekdama išspręsti klausimą, susijusį su šio Susitarimo aiškinimu ar taikymu, Šalis taip pat gali prašyti sušaukti Jungtinio komiteto posėdį. Toks posėdis sušaukiamas kuo skubiau, bet ne vėliau kaip per du mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, išskyrus tuos atvejus, kai susitariama kitaip.

5. Siekdamas tinkamai įgyvendinti šį Susitarimą, Šalys keičiasi informacija ir bet kurios Šalies prašymu Jungtiniame komitete rengia konsultacijas.

6. Jungtinis komitetas patvirtinta darbo tvarkos taisykles priimdamas sprendimą.

7. Jei, vienos Šalies manymu, kita Šalis tinkamai neįgyvendina Jungtinio komiteto sprendimo, ji gali reikalauti, kad klausimas būtų apsvarstytas Jungtinio komiteto posėdyje. Jei per du mėnesius nuo klausimo pateikimo dienos Jungtinis komitetas jo išspręsti negali, prašymą pateikusi Šalis pagal 24 straipsnį gali imtis atitinkamų laikinų apsaugos priemonių.

8. Jungtinio komiteto sprendimuose nurodoma data, kada Šalys jį turi įgyvendinti, ir kita ūkio subjektams galinti būti svarbi informacija.

9. Nepažeidžiant 2 dalies nuostatų, jei Jungtinis komitetas nepriima sprendimo dėl klausimo per šešis mėnesius nuo jo perdavimo dienos, Šalys gali imtis atitinkamų laikinų apsaugos priemonių pagal 24 straipsnį.

10. Jungtinis komitetas nagrinėja klausimus, susijusius su didžiosios kapitalo dalies dalyvavimu dvišalėse investicijose ar su veiksmingos Šalių oro vežėjų veiklos kontrolės pokyčiais.

11. Jungtinis komitetas taip pat plėtoja bendradarbiavimą:

- a) skatindamas ekspertų lygiu keisti informacija apie naujus teisės aktus ar iniciatyvas dėl teisės aktų ir jų pakeitimų, įskaitant saugumo, saugos, aplinkos, aviacijos infrastruktūros (įskaitant laiko tarpsnius) ir vartotojų apsaugos srityse;
- b) reguliariai nagrinėdamas šio Susitarimo įgyvendinimo socialinį poveikį, ypač užimtumui, ir pateikdamas tinkamą atsaką į pagrįstą susirūpinimą keliančias problemas;
- c) apsvarstydamas, kokiose srityse galima būtų Susitarimą toliau plėtoti, įskaitant Susitarimo pakeitimų rekomendacijas.

23 Straipsnis

Ginčų sprendimas ir arbitražas

1. Bet kuri Šalis Jungtiniame komitetui gali patikėti spręsti ginčus, susijusius su šio Susitarimo taikymu arba aiškinimu, kurių nepavyko išspręsti pagal 22 straipsnį. Siekiant šio straipsnio tikslų, pagal Asociacijos susitarimą įsteigta Asociacijos taryba veikia kaip Jungtinis komitetas.

2. Jungtinis komitetas gali išspręsti ginčą priimdamas sprendimą.

3. Šalys imasi būtinų priemonių 2 dalyje nurodytam sprendimui įgyvendinti.

4. Jei pagal 2 dalį ginčo išspręsti neįmanoma, bet kurios iš Šalių prašymu ginčo sprendimas toliau nustatyta tvarka patikimas trijų arbitrų kolegijai:

a) kiekviena Šalis paskiria arbitrą per šešiasdešimt (60) dienų nuo pranešimo apie kitos Šalies prašymą spręsti nesutarimą arbitražo teisme gavimo diplomatiniais kanalais dienos; trečiasis arbitras turėtų būti paskiriamas kitų dviejų arbitrų per šešiasdešimt (60) papildomų dienų. Jei per sutartą laiką viena iš Šalių arbitro nepaskiria arba jei per sutartą laiką nepaskiriamas trečiasis arbitras, kiekviena Šalis gali prašyti Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos tarybos pirmininko paskirti arbitrą ar arbitrus, kaip numatyta;

b) pagal a punkto sąlygas paskirtas trečiasis arbitras turėtų būti trečiosios valstybės pilietis, ir jis eina arbitražo teismo pirmo pareigas;

c) arbitražo teismas patvirtina darbo tvarkos taisykles;

ir

d) arbitražo teismui priėmus galutinį sprendimą, pradines arbitražo išlaidas Šalys pasidalija po lygiai.

5. Bet kuris arbitražo teismo laikinasis ar galutinis sprendimas Šalims yra privalomas.

6. Jei viena iš Šalių nesilaiko pagal šio straipsnio nuostatas priimto arbitražo teismo sprendimo, per trisdešimt (30) dienų nuo pranešimo apie pirmiau minėtą sprendimą gavimo dienos kita Šalis gali tiek laiko, kiek jo nesilaikoma, apriboti, sustabdyti ar atšaukti pažeidusiai Šaliai pagal šį Susitarimą suteiktas teises ar privilegijas.

24 Straipsnis

Apsaugos priemonės

1. Šalys imasi visų bendrų ar specialių priemonių savo įsipareigojimams pagal šį Susitarimą įvykdyti. Jos užtikrina, kad būtų pasiekti šiame Susitarime nustatyti tikslai.

2. Jeigu, kurios nors Šalies nuomone, kita Šalis neįvykdė įsipareigojimo pagal šį Susitarimą, ji gali imtis atitinkamų priemonių. Apsaugos priemonių taikymo sritis ir trukmė apribojama, atsižvelgiant į tai, kas iš tikro būtina susiklosčiusiai padėčiai ištaisyti, ar siekiant, kad nesutrikėtų šio Susitarimo veikimas. Pirmenybė teikiama toms priemonėms, kurios mažiausiai sutrikdytų šio Susitarimo veikimą.

3. Apsaugos priemonių ketinanti imtis Šalis apie tai praneša kitoms Šalims per Jungtinį komitetą ir pateikia visą susijusią informaciją.

4. Siekdamas rasti abipusiai priimtina sprendimą, Šalys nedelsdamas pradeda konsultacijas Jungtiniame komitete.

5. Nepažeidžiant 3 straipsnio d punkto, 4 straipsnio d punkto ir 14 bei 15 straipsnių, atitinkama Šalis apsaugos priemonių gali imtis tik praėjus vienam mėnesiui po pranešimo pagal 3 dalį dienos, išskyrus atvejus, jei 4 dalyje numatyta konsultavimosi procedūra būtų baigta iki nustatyto termino pabaigos.

6. Atitinkama Šalis Jungtiniam komitetui nedelsdama praneša apie tai, kokių priemonių imtasi, ir pateikia visą atitinkamą informaciją.

7. Visų veiksmų, kurių imtasi pagal šio straipsnio nuostatas, kiek įmanoma greičiau atsisakoma, jei pažeidusioji Šalis įvykdo šio Susitarimo nuostatas.

25 Straipsnis

Susitarimo geografinė apimtis

Šalys, nors ir pripažindamos šio Susitarimo dvišalį pobūdį, pažymi, kad jam taikoma Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė, numatyta 1995 m. lapkričio 28 d. Barselonos deklaracijoje. Siekdamas užtikrinti šio Susitarimo atitiktį Barselonos procesui ir visų pirma dėl galimybės abipusiai susitarti dėl pakeitimų, kuriais būtų atsižvelgta į kitus panašius susitarimus dėl oro susisiekimo, Šalys įsipareigoja tęsti nuolatinį dialogą.

26 Straipsnis

Ryšys su kitais susitarimais

1. Šio Susitarimo nuostatos pakeičia atitinkamas galiojančių dvišalių Maroko ir valstybių narių susitarimų nuostatas. Tačiau šiais dvišaliais susitarimais numatytais galiojančiomis skrydžių teisėmis ir tomis, kurios nėra numatytos šiuo Susitarimu, galima ir toliau naudotis su sąlyga, kad Europos bendrijos valstybės narės ir jų piliečiai nebus diskriminuojami.

2. Jei Šalys tampa daugiašalio susitarimo šalimis arba patvirtina Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos ar kitos tarptautinės organizacijos priimtą sprendimą, kuriame sprendžiami į šio Susitarimo taikymo sritį patenkantys klausimai, surengiamos konsultacijos Jungtiniame komitete, siekiant nuspręsti, ar šį Susitarimą reikėtų patikslinti, kad būtų atsižvelgta į tokius pokyčius.

3. Šis Susitarimas neturi įtakos abiejų Šalių sprendimams, kuriais siekiama įgyvendinti būsimas rekomendacijas, kurias gali pateikti Tarptautinė civilinės aviacijos organizacija. Šalys šiuo Susitarimu ar kuria nors jo dalimi nesiremia Tarptautinėje civilinės aviacijos organizacijoje kaip pagrindu nepritari bet kurio klausimo, patenkančio į šio Susitarimo taikymo sritį, alternatyviam sprendimui.

27 Straipsnis

Daliniai pakeitimai

1. Jeigu viena iš Šalių pageidauja patikslinti šio Susitarimo nuostatas, ji apie tai atitinkamai praneša Jungtiniam komitetui. Šio Susitarimo pakeitimai, dėl kurių susitarta, įsigalioja užbaigus atitinkamas vidaus procedūras.

2. Jungtinis komitetas Šalies pasiūlymu ir pagal šį straipsnį gali nuspręsti iš dalies keisti šio Susitarimo priedus.

3. Atsižvelgiant į nediskriminavimo principą ir šio Susitarimo nuostatas, šiuo Susitarimu nepažeidžiama kiekvienos Šalies teisė vienpusiškai priimti naujus oro susisiekimo ar susijusios srities, nurodytos VI priede, teisės aktus arba iš dalies keisti galiojančius teisės aktus, jei laikomasi nediskriminavimo principo ir šio Susitarimo nuostatų.

4. Kai viena iš Šalių parengia naujus teisės aktus, ji apie tai praneša kitai Šaliai ir kuo glaudžiau bendradarbiaudama su ja konsultuojasi. Vienos iš Šalių prašymu gali būti preliminariai pasikeista nuomonėmis Jungtinio komiteto posėdyje.

5. Kai Šalis priima naujus oro susisiekimo ar susijusios srities, nurodytos VI priede, teisės aktus arba iš dalies keičia galiojančius teisės aktus, ne vėliau kaip per trisdešimt dienų nuo jų priėmimo ji apie tai praneša kitai Šaliai. Bet kurios Šalies prašymu Jungtinis komitetas per šešiasdešimt dienų surengia pasikeitimą nuomonėmis dėl tokių naujų teisės aktų ar jų pakeitimų poveikio šio Susitarimo tinkamam veikimui.

6. Jungtinis komitetas:

a) priima sprendimą, kuriuo patikslinamas šio Susitarimo VI priedas, kad į jį būtų galima įtraukti, jeigu reikia, abipusiškumo pagrindu, naujus teisės aktus ar atitinkamus pakeitimus;

b) priima sprendimą dėl naujų atitinkamų teisės aktų ar jų pakeitimų atitikties šiam Susitarimui;

arba

c) siekdamas, kad šis Susitarimas tinkamai veiktų, per pagrįstą laikotarpį priima sprendimą dėl kitų priemonių.

28 Straipsnis

Nutraukimas

1. Šis Susitarimas sudaromas neribotam laikotarpiui.

2. Šalys bet kuriuo metu, naudodamosi diplomatiniais kanalais, gali raštu pranešti kitai Šaliai apie savo sprendimą nutraukti šį Susitarimą. Toks pranešimas tuo pačiu metu siunčiamas Tarptautinei civilinės aviacijos organizacijai. Šis Susitarimas nutraukiamas praėjus dvylikai mėnesių nuo tos dienos, kai kita Šalis gauna pranešimą, išskyrus tuos atvejus, kai pranešimas apie nutraukimą atsiimamas iki šio laikotarpio pabaigos.

3. Šis Susitarimas nustoja galioti ar jo galiojimas sustabdomas, jei nustoja galioti ar sustabdomas Asociacijos susitarimas.

29 Straipsnis

Registravimas Tarptautinėje civilinės aviacijos organizacijoje ir Jungtinių Tautų sekretoriате

Šis Susitarimas ir visi jo pakeitimai registruojami Tarptautinėje civilinės aviacijos organizacijoje ir Jungtinių Tautų sekretoriате.

30 Straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis Susitarimas taikomas laikinai remiantis Šalių vidaus teisės aktais nuo jo pasirašymo dienos.

2. Šis Susitarimas įsigalioja praėjus vienam mėnesiui nuo paskutinės diplomatinės notos gavimo dienos, Šalims pasikeičiant diplomatinėmis notomis, patvirtinančiomis visų šio Susitarimo įsigaliojimui būtinų procedūrų užbaigimą. Šio pasikeitimo tikslais Maroko Karalystė Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriatui pateikia Europos bendrijai ir jos valstybėms narėms skirtą diplomatinę notą, o Europos Sąjungos Tarybos generalinis sekretoriatas Maroko Karalystei pateikia Europos bendrijos ir jos valstybių narių diplomatinę notą. Europos bendrijos ir jos valstybių narių diplomatinėje notoje nurodoma, kad kiekviena valstybė narė patvirtina, jog užbaigtos šio Susitarimo įsigaliojimui būtinos procedūros.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Susitarimą.

Priimta du tūkstančiai šeštų metų gruodžio dvyliktą dieną Briuselyje dviem egzemplioriais anglų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų, vokiečių ir arabų kalbomis. Visi tekstai yra autentiški.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

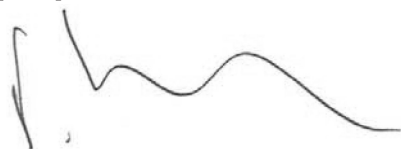
Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

Pour la République française

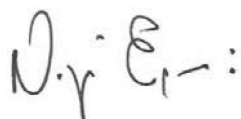
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A Magyar Köztársaság részéről

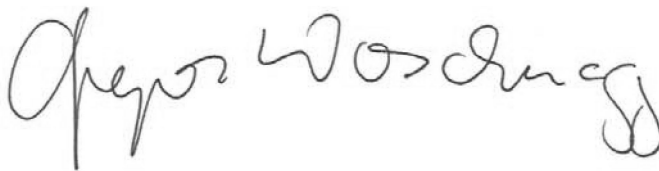
Għar-Repubblika ta' Malta

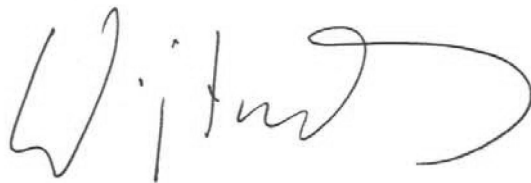
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

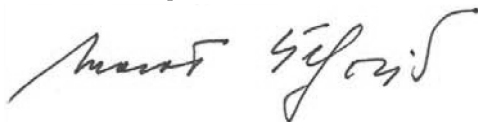
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta

För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Għall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

Por el Reino de Marruecos
 Za Marocké království
 For Kongeriget Marokko
 Für das Königreich Marokko
 Maroko Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο του Μαρόκου
 For the Kingdom of Morocco
 Pour le Royaume du Maroc
 Per il Regno del Marocco
 Marokas Karalistes vārdā
 Maroko Karalystès vardu
 A Marokkói Királyság részéről
 Għar-Renju tal-Marokk
 Voor het Koninkrijk Marokko
 W imieniu Królestwa Marokańskiego
 Pelo Reino de Marrocos
 Za Marocké kráľovstvo
 Za Kraljevino Maroko
 Marokon kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

I PRIEDAS

**REGULIARIOSIOS ORO SUSISIEKIMO PASLAUGOS IR NUSTATYTI
MARŠRUTAI**

1. Šiam priedui taikomos šio Susitarimo IV priede nurodytos pereinamojo laikotarpio nuostatos.
2. Kiekviena Šalis kitos Šalies oro vežėjams užtikrina teisę teikti oro susisiekimą paslaugas toliau nurodytais maršrutais:

- a) Europos bendrijos oro vežėjams:

Europos bendrijos vietovės – viena ar daugiau vietovių Maroke – kitur esančios vietovės;

- b) Maroko oro vežėjams:

Maroko vietovės – viena ar daugiau vietovių Europos bendrijoje.

3. Maroko oro vežėjai gali naudotis skrydžių teisėmis, nurodytomis šio Susitarimo 2 straipsnyje, daugiau nei vienoje Bendrijos teritorijos vietovėje su sąlyga, kad šios paslaugos bus pradėtos ir baigtos teikti Maroko teritorijoje.

Bendrijos oro vežėjai gali naudotis skrydžių teisėmis, nurodytomis šio Susitarimo 2 straipsnyje, Maroke ir kitur esančiose vietovėse su sąlyga, kad šios paslaugos bus pradėtos ir baigtos teikti Bendrijos teritorijoje ir kad šios vietovės, kuriose teikiamos paslaugos keleiviams, bus šalyse, kurioms taikoma Europos kaimynystės politika.

Europos bendrijos oro vežėjai paslaugoms į Maroką ir iš jo, vykdydami tą patį reisą, gali aptarnauti daugiau nei vieną vietovę (terminalų bendrumas) ir naudotis laisve tūpti tarpinėse vietovėse.

Šalys, kurioms taikoma Europos kaimynystės politika: Alžyras, Armėnija, Palestinos savivalda, Azerbaidžanas, Baltarusija, Egiptas, Gruzija, Izraelis, Jordanija, Libanas, Libija, Moldavija, Marokas, Sirija, Tunisas ir Ukraina. Šiose šalyse esančiose vietovėse taip pat galima vykdyti tarpinius tūpimus.

4. Nustatytais maršrutais galima skraidyti į abi puses. Kiekviena įmonė savo nuožiūra visoms paslaugoms ar jų daliai teikti pasirenka visas, tarpines ar kitur esančias nurodytų maršrutų vietoves, su sąlyga, kad paslauga pradėdama ir baigiama teikti Maroko teritorijoje Maroko oro vežėjams ar Europos bendrijos valstybės narės teritorijoje Europos bendrijos oro vežėjams.
5. Kiekviena Šalis visiems oro vežėjams leidžia nustatyti tarptautinio oro susisiekimą skrydžių, vykdomų atsižvelgiant į komercines rinkos ypatybes, dažnumą ir keleivių vietų skaičių. Pagal šią teisę nė viena Šalis negali vienašališkai apriboti vykdomų skrydžių skaičiaus, dažnumo ar reguliarumo, kitos Šalies oro vežėjų naudojamų orlaivių tipo ar tipų, išskyrus atvejus, kai išimtis daromos muitinei ir dėl techninių, eksploatacinių, aplinkos ar sveikatos apsaugos priežasčių.
6. Oro vežėjai, vykdydami tarptautinį oro susisiekimą, visose nustatytų maršrutų vietovėse naudojamus orlaivius gali keisti be apribojimų.
7. Siekiant pasinaudoti šiame Susitarime numatytais teisėmis, Maroko oro vežėjo vykdoma orlaivio, priklausančio trečiosios šalies oro linijų bendrovei, arba Europos bendrijos oro vežėjo vykdoma orlaivio, priklausančio trečiosios šalies, kitos nei minimos V priede, oro linijų bendrovei, nuoma su įgula turi būti išskirtinis atvejis ar tenkinti laikinuosius poreikius. Turi būti gautas išankstinis institucijos, šiam oro vežėjui suteikusios nuomos leidimą, ir kitos Šalies kompetentingos institucijos sutikimas.

II PRIEDAS

MAROKO IR EUROPOS BENDRIJOS VALSTYBIŲ NARIŲ DVIŠALIAI SUSITARIMAI

Kaip numatyta šio Susitarimo 26 straipsnyje, šio Susitarimo nuostatomis pakeičiamos atitinkamos Maroko ir valstybių narių dvišalių susitarimų dėl oro susisiekimo nuostatos:

- Belgijos Karalystės Vyriausybės ir Jo Didenybės Maroko Karaliaus Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 1958 m. sausio 20 d. Rabate;

Papildytas pasikeičiant 1958 m. sausio 20 d. notomis;

Paskutinį kartą iš dalies pakeistas Susitarimo memorandumu, priimtu 2002 m. birželio 11 d. Rabate;

- Čekoslovakijos Socialinės Respublikos ir Maroko susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 1961 m. gegužės 8 d. Rabate, dėl kurio Čekija deponavo deklaraciją dėl teisių perėmimo;

- Danijos Karalystės Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų, priimtas 1977 m. lapkričio 14 d. Rabate;

Papildytas pasikeičiant 1977 m. lapkričio 14 d. notomis;

- Vokietijos Federacinės Respublikos ir Maroko Karalystės susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 1961 m. spalio 12 d. Bonoje;

- Graikijos Respublikos Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 1999 m. gegužės 10 d. Rabate;

skaityti su 1998 m. spalio 6 d. Atėnuose priimtu Susitarimo memorandumu;

- Ispanijos Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 1970 m. liepos 7 d. Madride;

Paskutinį kartą papildytas 2003 m. rugpjūčio 12 d. ir 2003 m. rugpjūčio 25 d. pasikeičiant laiškais;

- Prancūzijos Respublikos Vyriausybės ir Jo Didenybės Maroko Karaliaus Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 1957 m. spalio 25 d. Rabate;

— Iš dalies pakeistas 1961 m. kovo 22 d. pasikeičiant laiškais;

— Iš dalies pakeistas 1968 m. gruodžio 2 d. ir 5 d. Suderintais protokolais;

— Iš dalies pakeistas 1976 m. gegužės 17–18 d. Konsultacijų memorandumu;

— Iš dalies pakeistas 1977 m. kovo 15 d. Konsultacijų memorandumu;

Paskutinį kartą iš dalies pakeistas 1984 m. kovo 22–23 d. Konsultacijų memorandumu ir 1984 m. kovo 14 d. pasikeičiant laiškais;

- Italijos Respublikos Vyriausybės ir Jo Didenybės Maroko Karaliaus Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 1967 m. liepos 8 d. Romoje;

Iš dalies pakeistas 2000 m. liepos 13 d. Romoje priimtu Susitarimo memorandumu;

Paskutinį kartą iš dalies pakeistas pasikeičiant 2001 m. spalio 17 d. ir 2002 m. sausio 3 d. notomis;

- Latvijos Respublikos Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 1999 m. gegužės 19 d. Varšuvoje;

- Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės Vyriausybės ir Jo Didenybės Maroko Karaliaus Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 1961 m. liepos 5 d. Bonoje;

- Vengrijos Liaudies Respublikos ir Maroko Karalystės susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 1967 m. kovo 21 d. Rabate;

- Maltos Respublikos Vyriausybės ir Jo Didenybės Maroko Karaliaus Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 1983 m. gegužės 26 d. Rabate;
 - Jos Didenybės Nyderlandų Karalienės Vyriausybės ir Jo Didenybės Maroko Karaliaus Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 1959 m. gegužės 20 d. Rabate;
 - Austrijos Federalinės Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 2002 m. vasario 27 d. Rabate;
 - Lenkijos Liaudies Respublikos Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 1969 m. lapkričio 29 d. Rabate;
 - Portugalijos ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 1958 m. balandžio 3 d. Rabate;
Papildytas 1975 m. gruodžio 19 d. Lisabonoje priimtu protokolu;
Paskutinį kartą papildytas 2003 m. lapkričio 17 d. Lisabonoje priimtu protokolu;
 - Švedijos Karalystės Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo, priimtas 1977 m. lapkričio 14 d. Rabate
Papildytas pasikeičiant 1977 m. lapkričio 14 d. notomis;
 - Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų, priimtas 1965 m. spalio 22 d. Londone;
Iš dalies pakeistas pasikeičiant 1968 m. spalio 10 d. ir 14 d. notomis;
Iš dalies pakeistas 1997 m. kovo 14 d. Londone priimtu protokolu;
Paskutinį kartą iš dalies pakeistas 1997 m. spalio 17 d. Rabate priimtu protokolu;
 - Maroko Karalystės ir Europos bendrijos valstybių narių parafuoti ar pasirašyti susitarimai ir kiti dokumentai dėl oro susisiekimo paslaugų, kurie dar neįsigaliojo ir nėra laikinai taikomi šio Susitarimo pasirašymo dieną;
 - Nyderlandų Karalystės Vyriausybės ir Maroko Karalystės Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų, kaip 1 priedas pridėtas prie 2001 m. birželio 20 d. Hagoje priimto Susitarimo memorandumo.
-

III PRIEDAS

LEIDIMŲ ORO SUSISIEKIMUI VYKDYTI IR TECHNINIŲ LEIDIMŲ PROCEDŪROS KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS

1. Europos bendrija

Vokietija:

Luftfahrt-Bundesamt
Federalinė transporto, statybos ir miesto reikalų ministerija

Austrija:

Civilinės aviacijos institucija
Federalinė transporto, inovacijų ir technologijų ministerija

Belgija:

Oro susisieikimo generalinis direktoratas
Federalinė mobilumo ir transporto tarnyba

Kipras:

Civilinės aviacijos departamentas
Ryšių ir viešųjų darbų ministerija

Danija:

Civilinės aviacijos administracija

Ispanija:

Civilinės aviacijos generalinis direktoratas
Skatinimo ministerija

Estija:

Civilinės aviacijos administracija

Suomija:

Civilinės aviacijos institucija

Prancūzija:

Civilinės aviacijos generalinis direktoratas (DGAC)

Graikija:

Graikijos civilinės aviacijos institucija
Transporto ir ryšių ministerija

Vengrija:

Civilinės aviacijos generalinis direktoratas
Ekonomikos ir transporto ministerija

Airija:

Civilinės aviacijos generalinis direktoratas
Transporto departamentas

Italija:

Nacionalinė civilinės aviacijos agentūra (ENAC)

Latvija:

Civilinės aviacijos administracija
Transporto ministerija

Lietuva:

Civilinės aviacijos administracija

Liuksemburgas:

Civilinės aviacijos direktoratas

Malta:

Civilinės aviacijos departamentas

Nyderlandai:

Transporto, viešųjų darbų ir vandentvarkos ministerija: Civilinės aviacijos ir krovinio transporto generalinis direktoratas

Transporto ir vandentvarkos inspekcija

Lenkija:

Civilinės aviacijos tarnyba

Portugalija:

Nacionalinis civilinės aviacijos institutas (INAC)

Įrangos, planavimo ir teritorijų administravimo ministerija

Čekijos Respublika:

Civilinės aviacijos departamentas

Transporto ministerija, Civilinės aviacijos institucija

Jungtinė Karalystė:

Aviacijos direktoratas

Transporto departamentas (DfT)

Slovakijos Respublika:

Civilinės aviacijos departamentas

Transporto, pašto ir telekomunikacijų ministerija

Slovėnija:

Civilinės aviacijos direktoratas

Transporto ministerija

Švedija:

Civilinės aviacijos institucija

2. Maroko Karalystė

Civilinės aviacijos direktoratas

Įrangos ir transporto ministerija

IV PRIEDAS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

1. Europos bendrija yra atsakinga už Maroko – Susitariančiosios Šalies – atliekamo VI priede nurodytų Bendrijos teisės aktų, susijusių su oro susisiekimu, visų nuostatų įgyvendinimo ir taikymo vertinimą, kuri turėtų patvirtinti Jungtinis komitetas. Jungtinio komiteto sprendimas turėtų būti priimtas ne vėliau kaip po dvejų metų nuo šio Susitarimo įsigaliojimo.
2. Iki šio sprendimo priėmimo dienos į I priedo reguliariąsias oro susisiekimą paslaugas ir nustatytus maršrutus neįtraukiama Europos bendrijos oro vežėjų teisė didinti eismo intensyvumą Maroke ir jį mažinti kitose vietovėse ir *vice versa* bei Maroko oro vežėjų teisė didinti eismo intensyvumą vienoje Europos bendrijos vietovėje, kad jis sumažėtų kitoje Europos bendrijos vietovėje, ir *vice versa*. Tačiau visomis penktosios laisvės skrydžių teisėmis, užtikrinamomis vienu iš II priede išvardytų Maroko ir Europos bendrijos valstybių narių dvišalių susitarimų, gali būti ir toliau naudojamosi, jei laikomasi nediskriminavimo dėl pilietybės principo.

V PRIEDAS

KITŲ SUSITARIMO 3 IR 4 STRAIPSNIUOSE NURODYTŲ VALSTYBIŲ SĄRAŠAS

1. Islandijos Respublika (pagal Europos ekonominės erdvės susitarimą)
 2. Lichtenšteino Kunigaikštystė (pagal Europos ekonominės erdvės susitarimą)
 3. Norvegijos Karalystė (pagal Europos ekonominės erdvės susitarimą)
 4. Šveicarijos Konfederacija (pagal Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl oro susisiekimo)
-

VI PRIEDAS

CIVILINEI AVIACIJAI TAIKOMOS TAISYKLĖS

Šių aktų „*taikomos nuostatos*“ taikomos laikantis Susitarimo, išskyrus atvejus, kai šiame priede arba IV priede dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų nustatyta kitaip. Prireikus toliau pateikiami kiekvieno akto konkretūs pritaikymai:

A. AVIACIJOS SAUGA

Pastaba: Maroko, kaip EASA stebėtojo, tiksliai dalyvavimo sąlygas reikės aptarti vėliau.

Nr. 3922/91

1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3922/91 dėl techninių reikalavimų ir administracinės tvarkos suderinimo civilinės aviacijos srityje su pakeitimais,

padarytais:

- 1996 m. lapkričio 13 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2176/96, derinančiu su mokslo ir technikos pažanga Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3922/91;
- 1999 m. gegužės 25 d. Komisijos reglamentu (EB) 1069/1999, derinančiu su mokslo ir technikos pažanga Tarybos reglamentą (EEB) 3922/91;
- 2000 m. gruodžio 28 d. Komisijos reglamentu (EB) 2871/2000, derinančiu su mokslo ir technikos pažanga Tarybos reglamentą (EEB) 3922/91;
- 2002 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1592/2002 dėl bendrųjų taisyklių civilinės aviacijos srityje ir įsteigiantis Europos aviacijos saugos agentūrą

Taikomos nuostatos: 1–10, 12–13 straipsniai, išskyrus 4 straipsnio 1 dalį ir 8 straipsnio 2 dalies antrą sakinį, ir I, II ir III priedai

Taikant 12 straipsnį „valstybės narės“ suprantamos kaip „EB valstybės narės“.

Nr. 94/56/EB

1994 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva 94/56/EB, nustatanti civilinės aviacijos avarijų ir incidentų tyrimo pagrindinius principus

Taikomos nuostatos: 1–12 straipsniai

Nr. 1592/2002

2002 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1592/2002 dėl bendrųjų taisyklių civilinės aviacijos srityje ir įsteigiantis Europos aviacijos saugos agentūrą su pakeitimais,

padarytais:

- 2003 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1643/2003, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 1592/2002
- 2003 m. rugsėjo 24 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1701/2003, pritaikančiu Reglamentą (EB) Nr. 1592/2002 6 straipsnį

Taikomos nuostatos: 1–57 straipsniai, I ir II priedai

Nr. 2003/42

2003 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/42/EB dėl civilinės aviacijos įvykių pranešimų

Taikomos nuostatos: 1–11 straipsniai, I ir II priedai

Nr. 1702/2003

2003 m. rugsėjo 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1702/2003, nustatantis orlaivio tinkamumo skraidyti ir orlaivio bei susijusių jo gaminių, dalių ir prietaisų tinkamumo naudoti aplinkos atžvilgiu pažymėjimų išdavimą bei projektavimo ir gamybinių organizacijų sertifikavimą igyvendinančias taisykles

Taikomos nuostatos: 1– 4 straipsniai ir priedas

Nr. 2042/2003

2003 m. lapkričio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2042/2003 dėl orlaivių nepertraukiamojo tinkamumo skraidyti ir aviacijos produktų, dalių bei prietaisų tinkamumo naudoti ir šias užduotis atliekančių organizacijų bei darbuotojų patvirtinimo

Taikomos nuostatos: 1–6 straipsniai, I–IV priedai

Nr. 104/2004

2004 m. sausio 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 104/2004, nustatantis taisykles dėl Europos aviacijos saugos agentūros Apeliacinės valdybos organizacijos ir sudėties

Taikomos nuostatos: 1–7 straipsniai ir priedas

B. ORO EISMO VALDYMAS

Nr. 93/65

1993 m. liepos 19 d. Tarybos direktyva 93/65/EEB dėl suderintų techninių charakteristikų skrydžių valdymo įrangai ir sistemoms pirkti apibrėžimo ir naudojimo su pakeitimais,

padarytais:

- 1997 m. kovo 25 d. Komisijos direktyva 97/15/EB, patvirtinančia Eurokontrolės standartus ir iš dalies keičiančia Tarybos direktyvą 93/65/EEB dėl suderintų techninių charakteristikų skrydžių valdymo įrangai ir sistemoms pirkti apibrėžimo ir naudojimo, su pakeitimais, padarytais 2000 m. rugsėjo 6 d. Komisijos reglamentu (EB) 2082/2000, patvirtinančiu Eurokontrolės standartus ir iš dalies keičiančiu Direktyvą 97/15/EB, patvirtinančią Eurokontrolės standartus ir iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 93/65/EEB, su pakeitimais, padarytais 2002 m. birželio 4 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 980/2002, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 2082/2000, patvirtinantį Eurokontrolės standartus

Taikomos nuostatos: 1–9 straipsniai, I ir II priedai

Nuoroda į Tarybos direktyvą 93/65/EEB nuo 2005 m. spalio 20 d. išbraukiama.

Nr. 2082/2000

2000 m. rugsėjo 6 d. Komisijos reglamentas (EB) 2082/2000, patvirtinantis Eurokontrolės standartus ir iš dalies keičiantis Direktyvą 97/15/EB, patvirtinančią Eurokontrolės standartus ir iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 93/65/EEB su pakeitimais,

padarytais:

- 2002 m. birželio 4 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 980/2002, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 2082/2000, patvirtinantį Eurokontrolės standartus

Taikomos nuostatos: 1–3 straipsniai, I–III priedai

Nr. 549/2004

2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 549/2004, nustatantis bendro Europos dangaus sukūrimo pagrindą (pagrindų reglamentas)

Taikomos nuostatos: 1–4, 6 ir 9–14 straipsniai.

Nr. 550/2004

2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 550/2004 dėl oro navigacijos paslaugų teikimo bendrame Europos danguje (paslaugų teikimo reglamentas)

Taikomos nuostatos: 1–19 straipsniai

Nr. 551/2004

2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 551/2004 dėl bendro Europos dangaus oro erdvės organizavimo ir naudojimo (oro erdvės reglamentas)

Taikomos nuostatos: 1–11 straipsniai

Nr. 552/2004

2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 552/2004 dėl Europos oro eismo valdymo tinklo sąveikos (sąveikos reglamentas)

Taikomos nuostatos: 1–12 straipsniai

C. APLINKOS APSAUGA

Nr. 89/629

1989 m. gruodžio 4 d. Tarybos direktyva 89/629/EEB dėl civilinių ikigarsinių reaktyvinių lėktuvų triukšmo skleidimo ribojimo

Taikomos nuostatos: 1–8 straipsniai

Nr. 92/14

1992 m. kovo 2 d. Tarybos direktyva 92/14/EEB dėl lėktuvų, kuriems taikomi Tarptautinės civilinės aviacijos konvencijos antrosios redakcijos (1988) 16 priedo 1 tomo II dalies 2 skyriaus reikalavimai, naudojimo apribojimo su pakeitimais,

padarytais:

- 1998 m. kovo 30 d. Tarybos direktyva 98/20/EB, iš dalies keičiančia Direktyvą 92/14/EEB
- 1999 m. balandžio 21 d. Komisijos direktyva 1999/28/EB, iš dalies keičiančia Tarybos direktyvos 92/14/EEB
- 2001 m. gegužės 21 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 991/2001, iš dalies keičiančiu Tarybos direktyvos 92/14/EEB

Taikomos nuostatos: 1–11 straipsniai ir priedas

Nr. 2002/30

2002 m. kovo 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/30/EB dėl taisyklių ir tvarkos, reglamentuojančios triukšmingų operacijų apribojimų įvedimą Bendrijos oro uostuose, nustatymo

Taikomos nuostatos: 1–15 straipsniai, I ir II priedai

Nr. 2002/49

2002 m. birželio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/49/EB dėl aplinkos triukšmo įvertinimo ir valdymo

Taikomos nuostatos: 1–16 straipsniai, I–IV priedai

D. VARTOTOJŲ APSAUGA

Nr. 90/314

1990 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 90/314/EEB dėl kelionių, atostogų ir organizuotų išvykų paketų

Taikomos nuostatos: 1–10 straipsniai

Nr. 92/59

1992 m. birželio 29 d. Tarybos direktyva 92/59/EEB dėl bendros produktų saugos

Taikomos nuostatos: 1–19 straipsniai

Nr. 93/13

1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais

Taikomos nuostatos: 1–10 straipsniai ir priedas

Nr. 95/46

1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo

Taikomos nuostatos: 1–34 straipsniai

Nr. 2027/97

1997 m. spalio 9 d. Tarybos reglamentas (EB) 2027/97 dėl oro vežėjo atsakomybės nelaimingų atsitikimų atveju su pakeitimais,

padarytais:

— 2002 m. gegužės 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 889/2002, iš dalies keičiančiu Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2027/97

Taikomos nuostatos: 1–8 straipsniai

Nr. 261/2004

2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 295/91

Taikomos nuostatos: 1–17 straipsniai

E. KOMPIUTERINĖS REZERVAVIMO SISTEMOS

Nr. 2299/1989

1989 m. liepos 24 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2299/1989 dėl elgesio su kompiuterinėmis rezervavimo sistemomis kodekso su pakeitimais,

padarytais:

— 1993 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3089/93, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EEB) Nr. 2299/89

— 1999 m. vasario 8 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 323/1999, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EEB) Nr. 2299/89

Taikomos nuostatos: 1–22 straipsniai ir priedas

F. SOCIALINIAI ASPEKTAI

Nr. 1989/391

1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva 89/391/EEB dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo

Taikomos nuostatos: 1–16 ir 18–19 straipsniai

Nr. 2003/88

2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų

Taikomos nuostatos: 1–19, 21–24 ir 26–29 straipsniai

Nr. 2000/79

2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 2000/79 dėl Europos aviakompanijų asociacijos (AEA), Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF), Europos skrydžių įgulų asociacijos (ECA), Europos regioninių aviakompanijų asociacijos (ERA) ir Tarptautinės oro vežėjų asociacijos (IACA) Europos susitarimo dėl civilinės aviacijos mobiliųjų darbuotojų darbo laiko organizavimo

Taikomos nuostatos: 1–5 straipsniai

G. KITI TEISĖS AKTAI

Nr. 91/670

1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva Nr. 91/670/EEB dėl personalo licencijų vykdyti civilinės aviacijos funkcijas abipusio pripažinimo

Taikomos nuostatos: 1–8 straipsniai ir priedas

(Aktai, priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties VI antraštine dalimi)

TARYBOS PAMATINIS SPRENDIMAS 2006/960/TVR

2006 m. gruodžio 18 d.

dėl keitimosi informacija ir žvalgybos informacija tarp Europos Sąjungos valstybių narių teisėsaugos institucijų supaprastinimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 30 straipsnio 1 dalies a ir b punktus bei 34 straipsnio 2 dalies b punktą,

atsižvelgdama į Švedijos Karalystės iniciatyvą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

- (1) Vienas iš Europos Sąjungos pagrindinių tikslų yra suteikti savo piliečiams aukšto lygio saugumą laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje.
- (2) To tikslo turi būti siekiama užkardant nusikaltimus ir kovojant su jais – glaudesniu valstybių narių teisėsaugos institucijų bendradarbiavimu – laikantis su žmogaus teisėmis, pagrindinėmis laisvėmis ir teisine valstybe susijusių principų ir taisyklių, kuriomis yra grindžiama Sąjunga ir kurios yra bendros valstybėms narėms.
- (3) Keitimasis informacija ir žvalgybos informacija apie nusikalstamumą ir nusikalstamą veiklą yra bendradarbiavimo Sąjungoje teisėsaugos srityje pagrindas, tarnaujantis bendram tikslui – didinti Sąjungos piliečių saugumą.
- (4) Teisė laiku susipažinti su tikslia bei naujausia informacija ir žvalgybos informacija yra esminis dalykas, įgalinantis teisėsaugos institucijas sėkmingai išaiškinti, užkardyti ir tirti nusikaltimus ar nusikalstamą veiklą, ypač srityse, kuriose buvo panaikinta vidaus sienų kontrolė. Kadangi nusikalstama veikla vykdoma slaptai, ją reikia kontroliuoti, o informacija apie ją reikia keisti ypač skubiai.
- (5) Svarbu, kad į teisėsaugos institucijų galimybes gauti informaciją ir žvalgybos informaciją apie sunkius nusikaltimus ir teroro aktus iš kitų valstybių narių būtų žiūrima horizontaliai, nediferencijuojant pagal nusikaltimų rūšį ar kompetencijos pasidalijimą tarp teisėsaugos ar teisminių institucijų.
- (6) Šiuo metu veiksmingam ir operatyviam keitimuisi informacija ir žvalgybos informacija tarp teisėsaugos institucijų labai trukdo formalios procedūros, administracinės struktūros ir teisinės kliūtys, nustatytos valstybių narių teisės aktuose. Tokia padėtis yra nepriimtina Europos Sąjungos piliečiams, ir todėl tai reikalauja didesnio saugumo ir veiksmingesnės teisėsaugos, tuo pačiu metu apsaugant žmogaus teises.
- (7) Būtina, kad teisėsaugos institucijos galėtų prašyti informacijos ir žvalgybos informacijos iš kitų valstybių narių ir ją gauti skirtingais tyrimo etapais, pradedant kriminalinės žvalgybos informacijos rinkimu ir baigiant nusikaltimo tyrimu. Šiuo atžvilgiu valstybių narių sistemos skiriasi, tačiau šiuo pamatiniu sprendimu neketinama šių sistemų keisti. Tačiau, tam tikros rūšies informacijos ir žvalgybos informacijos atžvilgiu, juo siekiama užtikrinti, kad Sąjungoje būtų skubiai keičiamasi tam tikra teisėsaugos institucijoms esmine informacija.
- (8) Veiksmingo ir operatyvaus keitimosi informacija ir žvalgybos informacija tarp valstybių narių teisėsaugos institucijų bendros teisinės sistemos nebuvimas yra trūkumas, kurį reikės pašalinti. Todėl Europos Sąjungos Taryba mano, kad yra būtina priimti teisiškai įpareigojantį dokumentą dėl keitimosi informacija ir žvalgybos informacija supaprastinimo. Šis pamatinis sprendimas neturėtų įtakoti galiojančių ar būsimų dokumentų, kurie sudaro galimybę praplėsti šio pamatinio sprendimo tikslus arba palengvina keitimosi informacija ir žvalgybos informacija tvarką, pavyzdžiui, 1997 m. gruodžio 18 d. konvencija, parengta remiantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsniu dėl muitinės administracijų tarpusavio pagalbos ir bendradarbiavimo ⁽¹⁾.
- (9) Keičiantis informacija, šis pamatinis sprendimas nepažeidžia esminių nacionalinio saugumo interesų, nekeltia pavojaus vykdomo tyrimo sėkmei ar asmenų saugumui ir nepažeidžia konkrečios žvalgybos veiklos valstybės saugumo srityje.

⁽¹⁾ OL C 24, 1998 1 23, p. 2.

(10) Svarbu skatinti keistis informacija kuo didesniu mastu, visų pirma apie su organizuotu nusikalstamumu ir terorizmu tiesiogiai ar netiesiogiai susijusius teisės pažeidimus, ir tokiu būdu, kad nesumažėtų reikiamo lygio bendradarbiavimas tarp valstybių narių pagal esamus susitarimus.

(11) Valstybių narių bendras interesas kovoti su tarpvalstybinio pobūdžio nusikalstamumu turi įvesti deramą pusiausvyrą tarp greito ir veiksmingo bendradarbiavimo teisėsaugos srityje bei sutartų principų ir taisyklių dėl duomenų apsaugos, pagrindinių laisvių, žmogaus teisių ir asmens laisvių.

(12) 2004 m. kovo 25 d. susitikimo metu priimtoje Deklaracijoje dėl kovos su terorizmu Europos Vadovų Taryba pavedė Tarybai išnagrinėti priemones, kaip supaprastinti keitimąsi informacija ir žvalgybos informacija tarp valstybių narių teisėsaugos institucijų.

(13) Islandijos ir Norvegijos atžvilgiu šiuo pamatiniu sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, patenkančios į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimo 1999/437/EB dėl tam tikrų priemonių taikant Europos Sąjungos Tarybos, Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės sudarytą susitarimą dėl šių dviejų valstybių asociacijos įgyvendinimą, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽¹⁾ 1 straipsnyje nurodytą sritį. Šio pamatinio sprendimo atžvilgiu buvo laikomasi tame susitarime nustatytų procedūrų.

(14) Šveicarijos atžvilgiu šiuo pamatiniu sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos pasirašytame susitarime dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinimą, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*, priskiriamos sričiai, nurodytai Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio H punkte kartu su 2004 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimo 2004/860/EB dėl minėto susitarimo pasirašymo Europos bendrijos vardu ir tam tikrų jo nuostatų laikino taikymo ⁽²⁾ 4 straipsnių 1 dalimi bei 2004 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimo 2004/849/EB dėl minėto susitarimo pasirašymo Europos Sąjungos vardu ir tam tikrų jo nuostatų laikino taikymo ⁽³⁾ 4 straipsnio 1 dalimi,

PRIĖMĖ ŠĮ PAMATINĮ SPRENDIMĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

1. Šio pamatinio sprendimo tikslas yra nustatyti taisykles, pagal kurias valstybių narių teisėsaugos institucijos galėtų veiksmingai ir skubiai keistis esama informacija ir žvalgybos informacija, siekdamas vykdyti nusikaltimų tyrimus ar kriminalinės žvalgybos operacijas.

2. Šis pamatinis sprendimas neturi įtakos dvišaliams ar daugiašaliams valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimams bei Europos Sąjungos dokumentams dėl savitarpio teisinės pagalbos ar sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo, įskaitant trečiųjų šalių nustatytas perduotos informacijos naudojimo sąlygas.

3. Šis pamatinis sprendimas taikomas visai informacijai ir (arba) žvalgybos informacijai, kaip apibrėžta 2 straipsnio d punkte. Juo nenustatoma valstybių narių pareiga rinkti bei saugoti informaciją ir žvalgybos informaciją, turint tikslą teikti ją kitų valstybių narių kompetentingoms teisėsaugos institucijoms.

4. Šiuo pamatiniu sprendimu nenustatoma valstybių narių pareiga teikti informaciją ir žvalgybos informaciją, kuri būtų naudojama kaip įrodymai teisminėje institucijoje, ir nesuteikiama teisė šiuo tikslu naudoti tokią informaciją ar žvalgybos informaciją. Valstybei narei gavus informaciją arba žvalgybos informaciją pagal šį pamatinį sprendimą ir norint naudoti ją kaip įrodymus teisminėje institucijoje, ji turi gauti informaciją ar žvalgybos informaciją suteikusios valstybės narės sutikimą, kai tai būtina pagal informaciją ar žvalgybos informaciją suteikusios valstybės narės nacionalinę teisę, pasinaudodama galiojančiais dokumentais dėl valstybių narių teismo bendradarbiavimo. Tokio sutikimo nereikalaujama, kai prašymą gavusi valstybė narė, perduodama informaciją ar žvalgybos informaciją, jau davė sutikimą naudoti informaciją ar žvalgybos informaciją kaip įrodymą.

5. Šiuo pamatiniu sprendimu nenustatoma pareiga gauti informaciją ar žvalgybos informaciją taikant pagal nacionalinę teisę apibrėžtas prievartos priemones valstybėje narėje, kuri gauna prašymą suteikti informaciją ar žvalgybos informaciją.

⁽¹⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 31.

⁽²⁾ OL L 370, 2004 12 17, p. 78.

⁽³⁾ OL L 368, 2004 12 15, p. 26.

6. Valstybės narės, kai tai leidžia jų nacionalinė teisė bei ja vadovaudamosi, teikia informaciją ar žvalgybos informaciją, kuri buvo anksčiau gauta taikant prievartos priemones.

7. Šis pamatinis sprendimas nekeičia pareigos gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisės principus, išdėstytus Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje, ir neturi įtakos jokioms teisminių institucijų prievolėms šioje srityje.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame pamatiniame sprendime:

- a) „kompetentinga teisėsaugos institucija“ – nacionalinė policija, muitinė ar kita institucija, kuri pagal nacionalinę teisę yra įgaliota išaiškinti, užkardyti ir tirti teisės pažeidimus ar nusikalstamą veiklą ir vykdyti įgaliojimus bei imtis prievartos priemonių tokios veiklos atžvilgiu. Kompetentingos teisėsaugos institucijos sąvoka neapima agentūrų ar padalinių, kurie visų pirma dirba nacionalinio saugumo klausimų srityje. Kiekviena valstybė narė iki . Tarybos generaliniam sekretoriatui deponuotame pareiškime nurodo, kokias institucijas apima „kompetentingų teisėsaugos institucijų“ sąvoka. Toks pareiškimas gali būti pakeistas bet kuriuo metu;
- b) „nusikaltimo tyrimas“ – proceso stadija, kurios metu kompetentingos teisėsaugos ar teisminės institucijos, įskaitant prokuratūrą, imasi priemonių siekiant nustatyti ir identifikuoti faktus, įtariamuosius ir aplinkybes, susijusius su viena ar keliomis identifikuotomis konkrečiomis nusikalstamomis veikomis;
- c) „kriminalinės žvalgybos operacija“ – proceso stadija, dar nepasiekusi nusikaltimo tyrimo stadijos, kurioje kompetentinga teisėsaugos institucija turi nacionalinės teisės jai suteiktą teisę rinkti, tvarkyti ir analizuoti informaciją apie nusikalstamumą ar nusikalstamą veiklą, siekdama nustatyti, ar buvo arba ateityje gali būti įvykdytos konkrečios nusikalstamos veikos;
- d) „informacija ir (arba) žvalgybos informacija“ –
 - i) bet kokios rūšies informacija ar duomenys, kuriuos turi teisėsaugos institucijos;

- ii) bet kokios rūšies informacija ar duomenys, kuriuos turi valdžios institucijos ar privatūs subjektai, ir kuri yra prieinama teisėsaugos institucijoms, joms nesiimant prievartos priemonių pagal 1 straipsnio 5 dalį.

- e) „2007 m. gruodžio 18 d. 2002 m. birželio 13 d. Pamatinio sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ⁽¹⁾ 2 straipsnio 2 dalyje nurodytos nusikalstamos veikos“ (toliau - Pamatinio sprendimo 2002/584/TVR 2 straipsnio 2 dalyje nurodytos nusikalstamos veikos): nusikalstamos veikos pagal nacionalinę teisę, kurios atitinka ar yra lygiavertės nurodytoms toje nuostatoje.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

KEITIMASIS INFORMACIJA IR ŽVALGYBOS INFORMACIJA

3 straipsnis

Informacijos ir žvalgybos informacijos teikimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad informacija ir žvalgybos informacija galėtų būti teikiama kitų valstybių narių kompetentingoms teisėsaugos institucijoms pagal šį pamatinį sprendimą.
2. Informacija ir žvalgybos informacija teikiama kompetentingoms teisėsaugos institucijoms, veikiančioms pagal jai nacionaline teise suteiktus įgaliojimus, vykdančioms nusikaltimo tyrimą ar kriminalinės žvalgybos operaciją, prašymu.
3. Valstybės narės užtikrina, kad informacijos ir žvalgybos informacijos teikimui kitų valstybių narių kompetentingoms teisėsaugos institucijoms nebūtų taikomos griežtesnės sąlygos negu tos, kurios taikomos informacijos ar žvalgybos informacijos teikimui ir prašymui suteikti tokią informaciją nacionaliniu lygiu. Visų pirma, valstybė narė netaiko teisminės institucijos sutikimo ar leidimo reikalavimo informacijos keitimuisi tuo atveju, kai jos kompetentinga teisėsaugos institucija ir kitos valstybės narės kompetentinga teisėsaugos institucija keičiasi informacija ar žvalgybos informacija, kuri vidaus procese yra prieinama kompetentingai teisėsaugos institucijai be tokio teisminės institucijos sutikimo ar leidimo.
4. Kai pagal prašymą gavusios valstybės narės nacionalinę teisę prašoma suteikti informacija ar žvalgybos informacija yra prieinama prašymą gavusiai kompetentingai teisėsaugos institucijai tik teisminės institucijos sutikimu ar leidimu, prašymą gavusi kompetentinga teisėsaugos institucija privalo prašyti kompetentingos teisminės institucijos sutikimo ar leidimo susipažinti su prašoma suteikti informacija ir ją perduoti. Nepažeisdama 10 straipsnio 1 ir 2 dalių, prašymą gavusios valstybės narės kompetentinga teisminė institucija priimdama sprendimą taiko tokias pačias taisykles, kaip ir išimtinai vidaus pobūdžio byloje.

5. Kai prašoma suteikti informacija ar žvalgybos informacija gauta iš kitos valstybės narės ar trečiosios šalies ir šiai informacijai taikoma specialioji taisyklė, ji gali būti perduota kitos valstybės narės kompetentingai teisėsaugos institucijai tik gavus valstybės narės ar trečiosios šalies, suteikusios informaciją ar žvalgybos informaciją, sutikimą.

4 straipsnis

Informacijos ir žvalgybos informacijos teikimo terminai

1. Valstybės narės užtikrina reikiamas procedūras, leidžiančias joms atsakyti per ne ilgesnį kaip aštuonių valandų laikotarpį į skubius prašymus suteikti informaciją ir žvalgybos informaciją apie Pamatinio sprendimo 2002/584/TVR 2 straipsnio 2 dalyje nurodytas nusikalstamas veikas, kai prašoma suteikti informacija ar žvalgybos informacija yra laikoma teisėsaugos institucijai tiesiogiai prieinamoje duomenų bazėje.

2. Jei prašymą gavusi kompetentinga teisėsaugos institucija negali atsakyti per aštuonias valandas, ji nurodo priežastis A priede nustatyta forma. Tuo atveju, kai informacijos arba žvalgybos informacijos, prašomos suteikti per aštuonias valandas, teikimas sudarytų neproporcingą našą prašymą gavusiai teisėsaugos institucijai, ji gali atidėti informacijos arba žvalgybos informacijos teikimą. Tokiu atveju prašymą gavusi teisėsaugos institucija nedelsdama praneša prašymą pateikiančiai teisėsaugos institucijai apie tą atidėjimą ir suteikia prašomą informaciją arba žvalgybos informaciją kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per tris dienas. Pasinaudojimas šios dalies nuostatomis peržiūrimas iki 2009 m. gruodžio 19 d.

3. Valstybės narės užtikrina, kad neskubiais atvejais į prašymus suteikti informaciją ir žvalgybos informaciją apie Pamatinio sprendimo 2002/584/TVR 2 straipsnio 2 dalyje nurodytas nusikalstamas veikas būtų atsakoma per vieną savaitę, jei prašoma informacija arba žvalgybos informacija laikoma teisėsaugos institucijai tiesiogiai prieinamoje duomenų bazėje. Jei prašymą gavusi kompetentinga teisėsaugos institucija negali atsakyti per vieną savaitę, ji nurodo priežastis A priede nustatyta forma.

4. Visais kitais atvejais valstybės narės užtikrina, kad prašoma informacija būtų perduota prašymą pateikiančiai kompetentingai teisėsaugos institucijai per 14 dienų. Jei prašymą gavusi kompetentinga teisėsaugos institucija negali atsakyti per 14 dienų, ji nurodo priežastis A priede nustatyta forma.

5 straipsnis

Prašymai suteikti informaciją ir žvalgybos informaciją

1. Informacijos ir žvalgybos informacijos galima prašyti siekiant išaiškinti, užkardyti ar tirti teisės pažeidimus, kai yra faktinių priežasčių manyti, kad kita valstybė narė turi atitinkamą informaciją ir žvalgybos informaciją. Prašyme nurodomos tos faktinės priežastys ir paaiškinamas tikslas, kuriuo prašoma informacijos ir žvalgybos informacijos, ir ryšys tarp tikslo ir asmens, su kuriuo susijusi prašoma informacija ir žvalgybos informacija.

2. Prašymą pateikianti kompetentinga teisėsaugos institucija neprašo daugiau informacijos ar žvalgybos informacijos ir nenusitato trumpesnių terminų negu būtina tikslui, kuriuo teikiamas prašymas, pasiekti.

3. Prašymuose suteikti informaciją ar žvalgybos informaciją pateikiama bent jau B priede nurodyta informacija.

6 straipsnis

Ryšų kanalai ir kalba

1. Pagal šį pamatinį sprendimą keičiantis informacija ir žvalgybos informacija galima naudotis esamais tarptautinio bendradarbiavimo teisėsaugos srityje kanalais. Prašyme ir keičiantis informacija vartojama kalba yra naudojamame kanale vartojama kalba. Valstybės narės, pateikdamos pareiškimus pagal 2 straipsnio a punktą, taip pat pateikia Tarybos generaliniam sekretoriatui išsamius duomenis apie kontaktinius punktus, kuriems galima siųsti prašymus skubos atvejais. Šiuos duomenis bet kuriuo metu galima pakeisti. Tarybos generalinis sekretoriatas perduoda valstybėms narėms ir Komisijai gautus pareiškimus.

2. Informacija ar žvalgybos informacija taip pat keičiamasi su Europolu pagal Konvenciją, grindžiamą Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsniu, dėl Europos policijos biuro įsteigimo (Europolo konvencija) ⁽¹⁾ ir Eurojust pagal 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimą 2002/187/TVR, įkuriantį Eurojust siekiant sustiprinti kovą su sunkiais nusikaltimais ⁽²⁾, jei šis keitimasis informacija susijęs su teisės pažeidimu ar nusikalstama veika, priklausiančia jų mandatui.

(1) OL C 316, 1995 11 27, p. 2. Konvencija su paskutiniais pakeitimais, padarytais protokolu, parengtu remiantis Europolo konvencijos 43 straipsnio 1 dalimi (OL C 2, 2004 1 6, p. 3).

(2) OL L 63, 2002 3 6, p. 1. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2003/659/TVR (OL L 245, 2003 9 29, p. 44).

7 straipsnis

Keitimasis informacija ir žvalgybos informacija savo iniciatyva

1. Nepažeidžiant 10 straipsnio, kompetentingos teisėsaugos institucijos be jokio išankstinio prašymo atitinkamų kitų valstybių narių kompetentingoms teisėsaugos institucijoms teikia informaciją ir žvalgybos informaciją tais atvejais, jei yra faktinių priežasčių manyti, kad ta informacija ir žvalgybos informacija galėtų padėti išaiškinti, užkardyti ar tirti nusikalstamas veikas, nurodytas Pamatinio sprendimo 2002/584/TVR 2 straipsnio 2 dalyje. Tokio keitimosi informacija savo iniciatyva sąlygas reglamentuoja teikiančių informaciją valstybių narių nacionalinė teisė.

2. Informacija ir žvalgybos informacija teikiama tik tuo atveju, jei tai svarbu ir reikalinga sėkmingam konkrečiam nusikaltimo ar nusikalstamos veiklos išaiškinimui, užkardymui ar tyrimui.

8 straipsnis

Duomenų apsauga

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad duomenų apsaugos taisyklės, numatytos naudojant 6 straipsnio 1 dalyje nurodytus ryšių kanalus, būtų taikomos ir taikant šiame pamatiniame sprendime nustatytą keitimosi informacija ir žvalgybos informacija tvarką.

2. Informacija ir žvalgybos informacija, kuria buvo pasikeista tiesiogiai ar dvišaliu būdu pagal šį pamatinį sprendimą, naudojama laikantis gaunančiosios valstybės narės nacionalinių duomenų apsaugos nuostatų, informacijai ir žvalgybos informacijai taikant tas pačias duomenų apsaugos taisykles kaip ir tuo atveju, jei ji būtų surinkta gaunančiojoje valstybėje narėje. Įgyvendinant šį pamatinį sprendimą tvarkomi asmens duomenys saugomi pagal 1981 m. sausio 28 d. Europos Tarybos konvenciją dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu, o jį ratifikavusioms valstybėms narėms – pagal šios Konvencijos 2001 m. lapkričio 8 d. Papildomą protokolą dėl priežiūros institucijų ir valstybės sienas kertančių duomenų srautų. Teisėsaugos institucijoms tvarkant asmens duomenis, gautus pagal šį pamatinį sprendimą, turėtų būti atsižvelgiama į Europos Tarybos rekomendacijos Nr. R(87) 15, reglamentuojančios asmens duomenų naudojimą policijos sektoriuje, principus.

3. Pagal šį pamatinį sprendimą suteiktą informaciją ir žvalgybos informaciją valstybių narių kompetentingos teisėsaugos institucijos, kurioms ji buvo suteikta, gali naudoti tik tais tikslais, kuriais ji buvo suteikta pagal šį pamatinį sprendimą arba užkertant kelią tiesioginei ir rimtai grėsmei visuomenės saugumui; tvarkymas kitais tikslais leistinas tik esant perduodančios valstybės narės išankstiniam leidimui ir tik laikantis gaunančiosios valstybės narės nacionalinės teisės aktų. Leidimas gali būti suteiktas, jei tai leidžia perduodančios valstybės narės nacionalinė teisė.

4. Teikdama informaciją ir žvalgybos informaciją pagal šį pamatinį sprendimą, informaciją teikianti kompetentinga teisėsaugos institucija pagal savo nacionalinės teisės aktus gali nustatyti informacijos ir žvalgybos informacijos naudojimo sąlygas gaunančiajai kompetentingai teisėsaugos institucijai. Be to, gali būti nustatytos sąlygos pranešti apie nusikaltimo tyrimo ar kriminalinės žvalgybos operacijos, kurią atliekant buvo pasikeista informacija ir žvalgybos informacija, rezultatus. Gaunančioji kompetentinga teisėsaugos institucija privalo laikytis šių sąlygų, išskyrus konkretų atvejį, kai nacionalinės teisės aktai nustato, kad naudojimo apribojimais gali būti netaikomi teisminėms institucijoms, įstatymų leidybos institucijoms ar bet kuriai kitai pagal įstatymą įsteigta nepriklausomai įstaigai, atsakingai už kompetentingų teisėsaugos institucijų priežiūrą. Tokiais atvejais informacija ir žvalgybos informacija gali būti naudojama tik iš anksto pasikonsultavus su perduodančiąja valstybe nare, į kurios interesus ir nuomones turi būti kiek įmanoma atsižvelgiama. Konkrečiais atvejais perduodančioji valstybė narė gali prašyti gaunančiosios valstybės narės suteikti informaciją apie perduodamos informacijos ir žvalgybos informacijos naudojimą ir tolesnį apdorojimą.

9 straipsnis

Konfidencialumas

Kompetentingos teisėsaugos institucijos kiekvienu konkrečiu keitimosi informacija ar žvalgybos informacija atveju deramai atsižvelgia į tyrimo slaptumo reikalavimus. Šiuo tikslu kompetentingos teisėsaugos institucijos pagal savo nacionalinę teisę garantuoja visos suteiktos konfidencialia laikomos informacijos ir žvalgybos informacijos konfidencialumą.

10 straipsnis

Atsisakymo suteikti informaciją ar žvalgybos informaciją prielastys

1. Nepažeidžiant 3 straipsnio 3 dalies kompetentinga teisėsaugos institucija gali atsisakyti suteikti informaciją ar žvalgybos informaciją tik tuo atveju, jei yra faktinių priežasčių manyti, kad informacijos ar žvalgybos informacijos suteikimas:

- a) pakenktų esminiams informaciją pateikti prašymą gavusios valstybės narės nacionalinio saugumo interesams;

arba

- b) keltų pavojų vykdomo tyrimo ar kriminalinės žvalgybos operacijos sėkmei ar asmenų saugumui;

arba

- c) akivaizdžiai neatitiktų tikslo, kuriuo ši informacija buvo prašoma, arba nebūtų su juo susijęs.

2. Jei prašymas susijęs su teisės pažeidimu, už kurį pagal prašymą gavusios valstybės narės teisę numatytas laisvės atėmimas vienerių metų ar trumpesniam laikotarpiui, kompetentinga teisėsaugos institucija gali atsisakyti suteikti prašomą informaciją ar žvalgybos informaciją.

3. Kompetentinga teisėsaugos institucija atsisako suteikti informaciją ar žvalgybos informaciją, jei kompetentinga teisminė institucija nesuteikė leidimo susipažinti ir keistis prašoma informacija pagal 3 straipsnio 4 dalį.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

11 straipsnis

Igyvendinimas

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kurios, įsigaliojusios iki 2006 m. gruodžio 19 d., įgyvendina šio pamatinio sprendimo nuostatas.

2. Valstybės narės Tarybos generaliniam sekretoriui ir Komisijai perduoda nuostatų, kuriomis į jų nacionalinės teisės aktus perkeliama šiuo pamatiniu sprendimu joms nustatytos pareigos, tekstą. Remdamasi šia ir kita informacija, kurią paprašius teikia valstybės narės, Komisija iki 2006 m. gruodžio 19 d. pateikia Tarybai pranešimą apie šio pamatinio sprendimo veikimą. Taryba iki 2006 m. gruodžio 19 d. įvertina, koku mastu valstybės narės laikosi šio pamatinio sprendimo nuostatų.

12 straipsnis

Ryšys su kitais dokumentais

1. Šengeno susitarimo įgyvendinimo konvencijos⁽¹⁾ 39 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių bei 46 straipsnio nuostatas tiek, kiek jos susijusios su keitimusi informacija ir žvalgybos informacija siekiant vykdyti nusikaltimų tyrimus ar kriminalinės žvalgybos operacijas, kaip numatyta šiame pamatiniame sprendime, pakeičia šio pamatinio sprendimo nuostatos.

2. 1998 m. gruodžio 16 d. Šengeno vykdomojo komiteto sprendimas dėl tarpvalstybinio policijos bendradarbiavimo nusikaltimų prevencijos ir atskleidimo srityje (SCH/Com-ex (98) 51 rev 3)⁽²⁾ ir 1999 m. balandžio 28 d. Šengeno vykdomojo komiteto sprendimas dėl policijos bendradarbiavimo kriminalinių nusikaltimų prevencijos ir aiškinimo srityje gerinimo (SCH/Com-ex (99) 18)⁽³⁾ yra panaikinami.

3. Priėmus šį pamatinį sprendimą, valstybės narės gali toliau taikyti galiojančius dvišalius ar daugiašalius susitarimus, jei tokie susitarimai leidžia praplėsti šio pamatinio sprendimo tikslus ir padeda supaprastinti ar dar labiau palengvina keitimosi informacija ir žvalgybos informacija, priklausančia šio pamatinio sprendimo taikymo sričiai, tvarką.

4. Šiam pamatiniame sprendime įsigaliojus, valstybės narės gali toliau sudaryti dvišalius ar daugiašalius susitarimus ar suteikti jiems galią, jei tokie susitarimai leidžia praplėsti šio pamatinio sprendimo tikslus ir padeda supaprastinti ar dar labiau palengvina keitimosi informacija ir žvalgybos informacija, priklausančia šio pamatinio sprendimo taikymo sričiai, tvarką.

5. 3 ir 4 dalyse nurodyti susitarimai jokiū būdu negali įtakoti santykių su valstybėmis narėmis, kurios nėra jų šalys.

(1) OL L 239, 2000 9 22, p. 19. Konvencija su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1160/2005 (OL L 191, 2005 7 22, p. 18).

(2) OL L 239, 2000 9 22, p. 407.

(3) OL L 239, 2000 9 22, p. 421.

6. Ne vėliau kaip iki 2006 m. gruodžio 19 d. valstybės narės praneša Tarybai ir Komisijai apie 3 dalyje nurodytus esamus susitarimus, kuriuos jos pageidauja taikyti toliau.

13 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis pamatinis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

7. Valstybės narės taip pat praneša Tarybai ir Komisijai apie 4 dalyje nurodytus naujus susitarimus per tris mėnesius nuo jų pasirašymo arba, dėl tų dokumentų, kurie jau buvo pasirašyti prieš šio pamatinio sprendimo priėmimą, įsigaliojimo.

Priimta, 2006 m. gruodžio 18 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
J.-E. ENESTAM

A PRIEDAS

KEITIMASIS INFORMACIJA PAGAL TARYBOS PAMATINĮ SPRENDIMĄ 2006/960/TVR FORMA, KURIAŲ TURI NAUDOTI PRAŠYMĄ GAVUSI VALSTYBĖ NARĖ INFORMACIJOS PERDAVIMO/ATIDĖJIMO/ATSISAKYMO SUTEIKTI INFORMACIJĄ ATVEJU

Ši forma naudojama perduodant prašomą informaciją ir (arba) žvalgybos informaciją, informuojant prašymą pateikiančią instituciją apie negalėjimą laikytis įprasto termino, apie būtinybę prašymui patenkinti gauti teisminės institucijos leidimą arba apie atsisakymą perduoti informaciją.

Šią formą procedūros metu galima naudoti daugiau nei vieną kartą (pvz., jei prašymą visų pirma būtina pateikti teisminei institucijai ir vėliau paaiškėja, kad reikia atsisakyti vykdyti prašymą).

Prašymą gavusi institucija (pavadinimas, adresas, telefonas, faksas, el. paštas, valstybė narė):	
Informacija apie už prašymą atsakingą pareigūną (neprivaloma):	
Šio atsakymo nuorodos numeris:	
Ankstesnio atsakymo data ir nuorodos Nr.:	
Atsakymas, skirtas šiai prašymą pateikiančiai institucijai:	
Prašymo data ir laikas:	
Prašymo nuorodos numeris:	

Įprastas terminas pagal Pamatinio sprendimo 2006/960/TVR 4a straipsnį	
Teisės pažeidimas patenka į Pamatinio sprendimo 2002/584/TVR 2 straipsnio 2 dalies taikymo sritį	Skubus prašymas → ☐ 8 valandos
ir prašoma informacija ar žvalgybos informacija yra laikoma prašymą gavusios valstybės narės teisės saugos institucijai tiesiogiai prieinamoje duomenų bazėje	Neskubus prašymas → ☐ 1 savaitė
Kitais atvejais	→ ☐ 14 dienų

Informacija, perduodama pagal Pamatinį sprendimą 2006/960/TVR: teikiama informacija ir žvalgybos informacija:
<p>1. Perduodamos informacijos ar žvalgybos informacijos naudojimas:</p> <p>☐ gali būti naudojama tik tais tikslais, kuriais ji buvo suteikta, arba užkertant kelią tiesioginei ir rimtai grėsmei visuomenės saugumui;</p> <p>☐ leidžiama naudoti ir kitais tikslais, jei laikomasi šių sąlygų (neprivaloma):.....</p>
<p>2. Šaltinio patikimumas</p> <p>☐ Patikimas</p> <p>☐ Dažniausiai patikimas</p> <p>☐ Nepatikimas</p> <p>☐ Negali būti įvertinta</p>
<p>3. Informacijos ir žvalgybos informacijos tikslumas</p> <p>☐ Tikra</p> <p>☐ Nustatyta šaltinio</p> <p>☐ Nuogirdos – patvirtinta</p> <p>☐ Nuogirdos – nepatvirtinta</p>

4. Nusikaltimo tyrimo arba kriminalinės žvalgybos operacijos, kurios metu įvyko pasikeitimas informacija, rezultatai turi būti pranešti perduodančiai institucijai

Ne
 Taip

5. Keitimosi savo iniciatyva atveju: priežastys, dėl kurių manoma, kad informacija arba žvalgybos informacija gali padėti nustatyti Pamatinio sprendimo 2002/584/TVR 2 straipsnio 2 dalyje nurodytus teisės pažeidimus, užkirsti jiems kelią arba juos tirti:

ATIDĖJIMAS – nėra įmanoma atsakyti per nustatytą terminą pagal Pamatinio sprendimo 2006/960/TVR 4 straipsnį

Informacijos arba žvalgybos informacijos negalima suteikti per nurodytą terminą dėl šių priežasčių:

Ji galėtų būti suteikta:

per 1 dieną per 2 dienas per 3 dienas
 per ... savaites
 per 1 mėnesį

Buvo paprašyta teisminės institucijos leidimo.
 Numatoma, kad leidimo suteikimo/atsisakymo suteikti leidimą procedūra užtruks ... savaites.

ATSISAKYMAS – informacijos ar žvalgybos informacijos:

negalima būtų suteikti ir reikalauti nacionaliniu lygiu; arba
 negalima suteikti dėl vienos ar daugiau iš šių priežasčių:

A – priežastis, susijusi su teismine priežiūra, pagal kurią neleidžiama perduoti informacijos arba būtina naudotis abipuse teisine pagalba

kompetentinga teisminė institucija nesuteikė leidimo susipažinti su informacija ar žvalgybos informacija ir ja keistis

prašoma informacija ar žvalgybos informacija anksčiau gauta taikant prievartos priemones ir ją suteikti draudžiama pagal nacionalinės teisės aktus

informacijos ar žvalgybos informacijos neturi

- teisėsaugos institucijos; arba
- valdžios institucijos ar privatūs subjektai taip, kad ji būtų prieinama teisėsaugos institucijoms, joms nesiimant prievartos priemonių

B – prašomos informacijos ar žvalgybos informacijos suteikimas pakenktų esminiams nacionalinio saugumo interesams arba keltų pavojų vykdomo tyrimo ar kriminalinės žvalgybos operacijos sėkmei ar asmenų saugai ar akivaizdžiai neatitiktų tikslo, kuriuo ši informacija buvo prašoma, arba nebūtų reikalinga siekiant šio tikslo.

A arba B atveju, jei manoma, kad būtina, pateikti papildomą informaciją ar atsisakymo priežastis (neprivaloma):

D – Prašymą gavusi institucija nusprendžia atsisakyti vykdyti prašymą, nes pagal prašymą gavusios valstybės narės teisę prašymas susijęs su šiuo teisės pažeidimu (nurodyti teisės pažeidimo pobūdį ir jo teisinį kvalifikavimą)....., už kurį baudžiama vienerių metų ar trumpesnio laikotarpio laisvės atėmimo bausme

E – nėra prašomos informacijos ar žvalgybos informacijos

F – prašoma informacija ar žvalgybos informacija gauta iš kitos valstybės narės ar trečiosios šalies ir šiai informacijai taikoma specialioji taisyklė, o ta valstybė narė ar trečioji šalis nedavė sutikimo perduoti informaciją ar žvalgybos informaciją.

B PRIEDAS

KEITIMASIS INFORMACIJA PAGAL TARYBOS PAMATINĮ SPRENDIMĄ 2006/960/TVR INFORMACIJOS IR ŽVALGYBOS INFORMACIJOS PRAŠYMO FORMA KURIAŲ TURI NAUDOTI PRAŠYMĄ PATEIKIANTI VALSTYBĖ NARĖ

Ši forma naudojama prašant informacijos ir žvalgybos informacijos pagal Pamatinį sprendimą 2006/960/TVR

I – Administravimo informacija

Prašymą pateikianti institucija (pavadinimas, adresas, telefonas, faksas, el. paštas, valstybė narė):	
Informacija apie už prašymą atsakingą pareigūną (neprivaloma):	
Valstybė narė, kuriai skirtas prašymas:	
Šio prašymo data ir laikas:	
Šio prašymo nuorodos numeris:	

Ankstesni prašymai

Tai yra pirmasis prašymas šioje byloje

Šis prašymas teikiamas po ankstesnių prašymų toje pačioje byloje

Ankstesnis (-i) prašymas (-ai)

Atsakymas (-ai)

	Data	Nuorodos numeris (prašymą pateikiančioje valstybėje narėje)	Data	Nuorodos numeris (prašymą gavusioje valstybėje narėje)
1.				
2.				
3.				
4.				

Jeigu prašymas siunčiamas daugiau negu vienai institucijai prašymą gavusioje valstybėje narėje, nurodykite visus naudojamus kanalus:

Europolo nacionalinis padalinys/Europolo ryšių palaikymo pareigūnas

Informacijai
 Vykdymui

Interpolo nacionalinis centrinis biuras

Informacijai
 Vykdymui

Sirene

Informacijai
 Vykdymui

Ryšių palaikymo pareigūnas

Informacijai
 Vykdymui

Kita (nurodykite):

Informacijai
 Vykdymui

Jeigu tas pats prašymas siunčiamas kitioms valstybėms narėms, nurodykite kitas valstybes nares ir naudojamą kanalą (neprivaloma)

--

II – Terminai

Priminimas: terminai pagal Pamatinio sprendimo 2006/960/TVR 4 straipsnį

A – Teisės pažeidimas patenka į Pamatinio sprendimo 2002/584/TVR 2 straipsnio 2 dalies taikymo sritį

ir

prašoma informacija ar žvalgybos informacija yra laikoma teisėsaugos institucijai tiesiogiai prieinamoje duomenų bazėje

→ Prašymas yra skubus → Terminas: 8 valandos ir galimybė atidėti

→ Prašymas nėra skubus → Terminas: 1 savaitė

B – Kitais atvejais: terminas: 14 dienų

☐ Skubus prašymas
☐ NEskubus prašymas
(Skubumo priežastys (pvz., įtariamieji yra suimti, byla turi būti perduota teismui iki konkrečios datos):
Prašoma informacija ar žvalgybos informacija

Tiriamas (-ų) nusikaltimo (-ų) ar nusikalstamos (-ų) veiklos (-ų) rūšis
Aplinkybių, kuriomis buvo padarytas (-i) teisės pažeidimas (-i), įskaitant laiką, vietą ir asmens, apie kurį prašoma informacijos ar žvalgybos informacijos, dalyvavimo jame (-uose) laipsnį, apibūdinimas:

Teisės pažeidimo (-ų) pobūdis

A – Pamatinio sprendimo 2006/960/TVR 4 straipsnio 1 arba 3 dalies taikymas

A.1. Teisės pažeidimas baudžiamas maksimalios trukmės - ne mažiau kaip trejų metų - laisvės atėmimo bausme prašymą pateikiančioje valstybėje narėje

IR

A.2. Teisės pažeidimas yra vienas (ar daugiau) iš šių pažeidimų:

☐ Dalyvavimas nusikalstamoje organizacijoje	☐ Nusikalstamu būdu įgytų pajamų plovimas
☐ Terorizmas	☐ Valiutos, įskaitant eurą, padirbinėjimas
☐ Prekyba žmonėmis	☐ Nusikaltimai informatikai
☐ Seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija	☐ Nusikaltimai aplinkai, įskaitant
☐ Neteisėta prekyba narkotikais ir psichotropinėmis medžiagomis	☐ neteisėtą prekybą nykstančiomis gyvūnų ir nykstančiomis augalų rūšimis bei veislėmis
☐ Neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis	☐ Pagalba neteisėtai patekti į šalį ir apsigyventi joje
☐ Korupcija	☐ Nužudymas, sunkus kūno sužalojimas
☐ Sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą, kuris turi poveikį Europos Bendrijų finansiniams interesams, kaip apibrėžta 1995 m. liepos 26 d. Konvencijoje dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos	☐ Neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais
☐ Organizuotas arba ginkluotas apiplėšimas	☐ Žmonių grobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ir įkaitų ėmimas
☐ Neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarines vertybes ir meno kūrinius	☐ Rasizmas ir ksenofobija
☐ Sukčiavimas	☐ Neteisėta prekyba branduolinėmis ar radioaktyviomis medžiagomis
☐ Reketavimas ir turto prievartavimas	☐ Prekyba vogtomis transporto priemonėmis
☐ Gaminų klastojimas ir piratavimas	☐ Išžaginimas
☐ Administracinių dokumentų suklastojimas ir prekyba jais	☐ Tyčinis padegimas
☐ Mokėjimo priemonių klastojimas	☐ Tarptautiniam baudžiamajam teismui teisingi nusikaltimai
☐ Neteisėta prekyba hormoninėmis medžiagomis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis	☐ Neteisėtas orlaivių/laivų užgrobimas
	☐ Diversija

→ Todėl teisės pažeidimas patenka į Pamatinio sprendimo 2002/584/TVR 2 straipsnio 2 dalies taikymo sritį → Todėl taikoma Pamatinio sprendimo 2006/960/TVR 4 straipsnio 1 dalis (skubūs atvejai) ir 3 dalis (neskubūs atvejai) dėl terminų atsakyti į šį prašymą

arba

- B – Teisės pažeidimas (-ai), neįrašytas (-i) A dalyje.
Šiuo atveju – teisės pažeidimo (-ų) apibūdinimas:

Tikslas, kuriuo prašoma informacijos ar žvalgybos informacijos**Ryšys tarp tikslo, kuriuo prašoma informacijos ar žvalgybos informacijos, ir asmens, su kuriuo susijusi prašoma informacija ar žvalgybos informacija**

Asmens (-ų), kuris (-ie) yra pagrindinis (-iai) subjektas (-ai), kurio (-ių) atžvilgiu vykdomas nusikaltimo tyrimas ar kriminalinės žvalgybos operacija, kuriais grindžiamas informacijos ar žvalgybos informacijos prašymas, tapatybė (-ės) (jei žinoma (-os))

Priežastys, dėl ko manoma, kad prašymą gavusi valstybė narė turi informaciją ar žvalgybos informaciją

Šiame prašyme esančios informacijos naudojimo kitais tikslais, negu tie, kuriais ji buvo suteikta arba užkertant kelią tiesioginei ir rimtai grėsmei visuomenės saugumui, apribojimas

- leidžiama naudoti
 leidžiama naudoti, bet nenurodant informacijos teikėjo
 nenaudoti be informacijos teikėjo leidimo
 nenaudoti